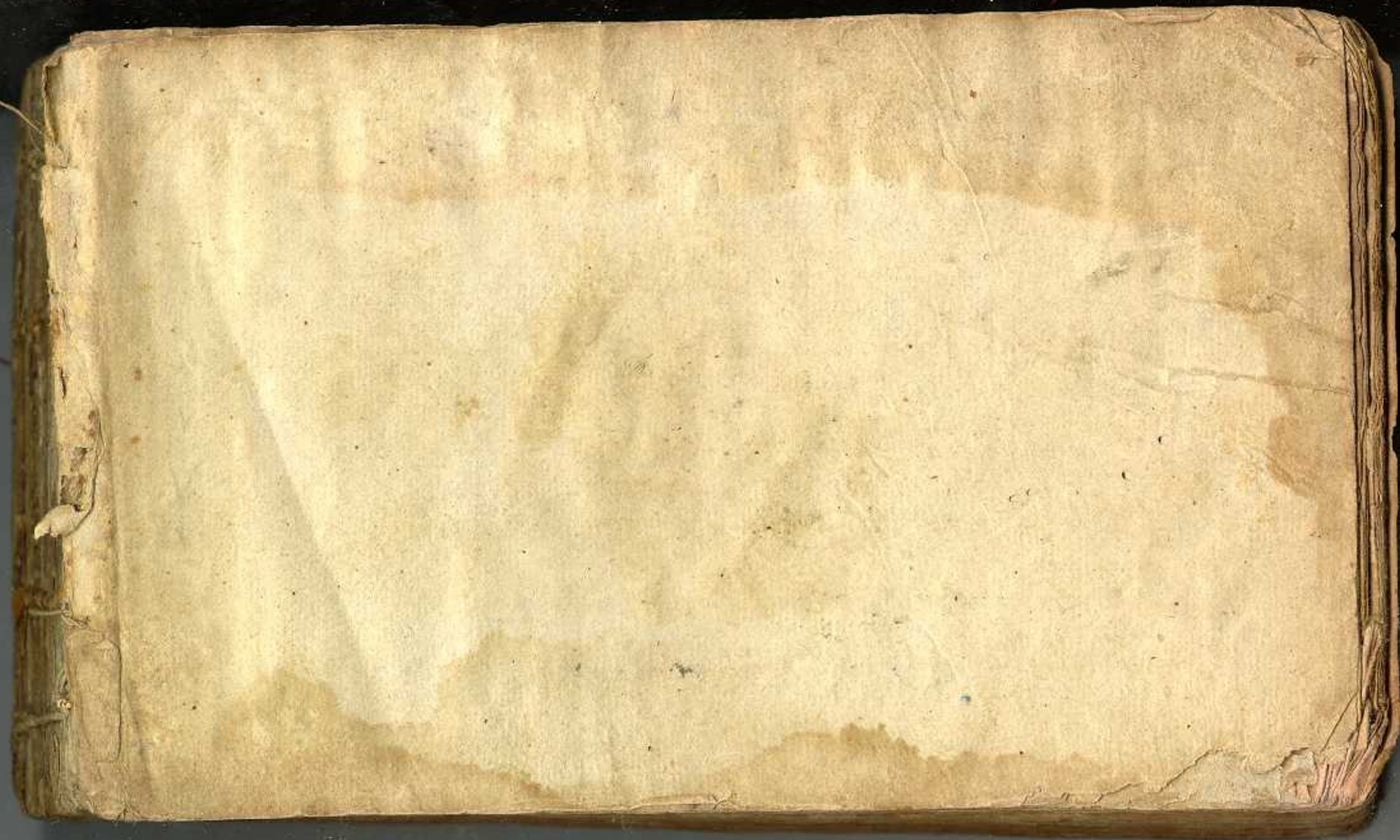
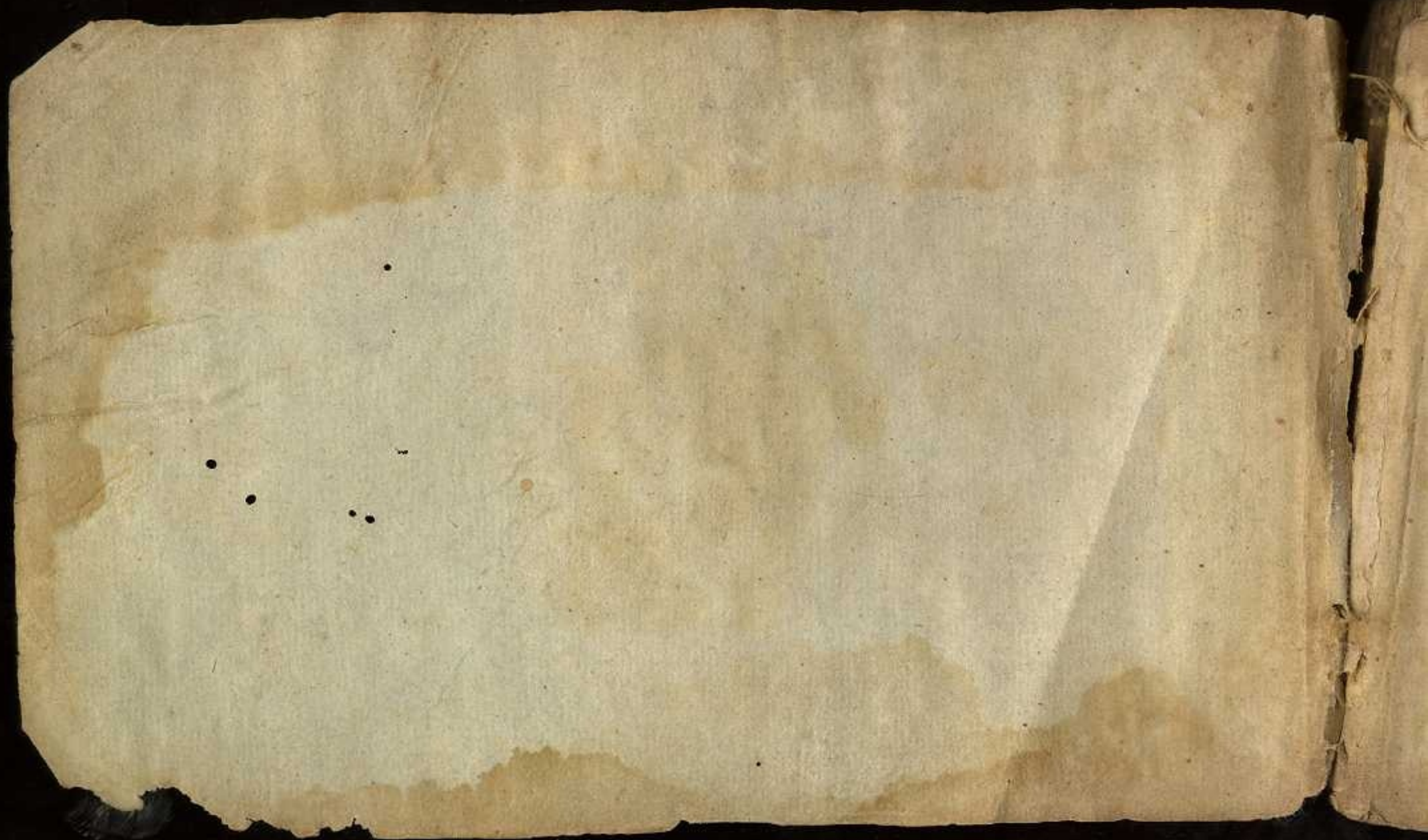
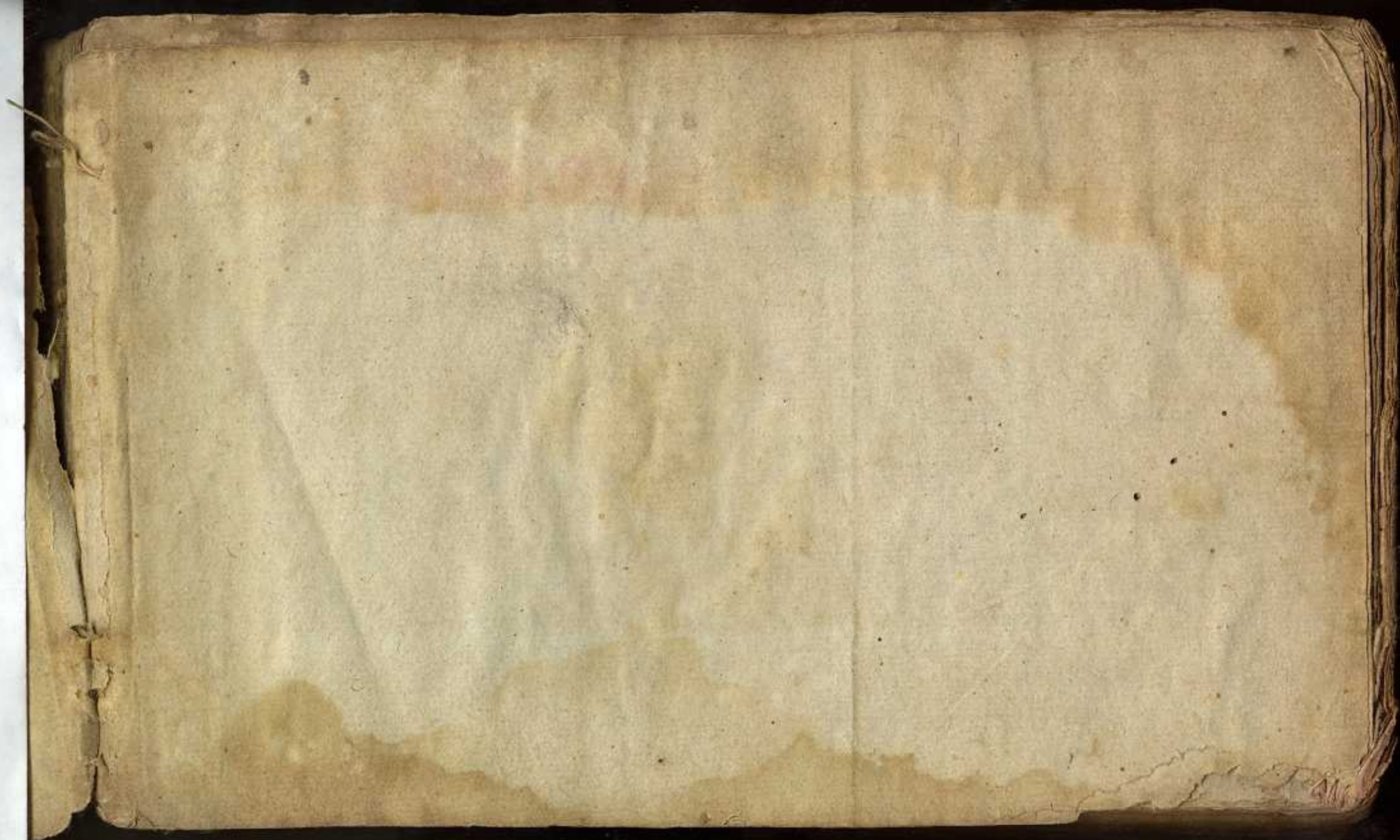
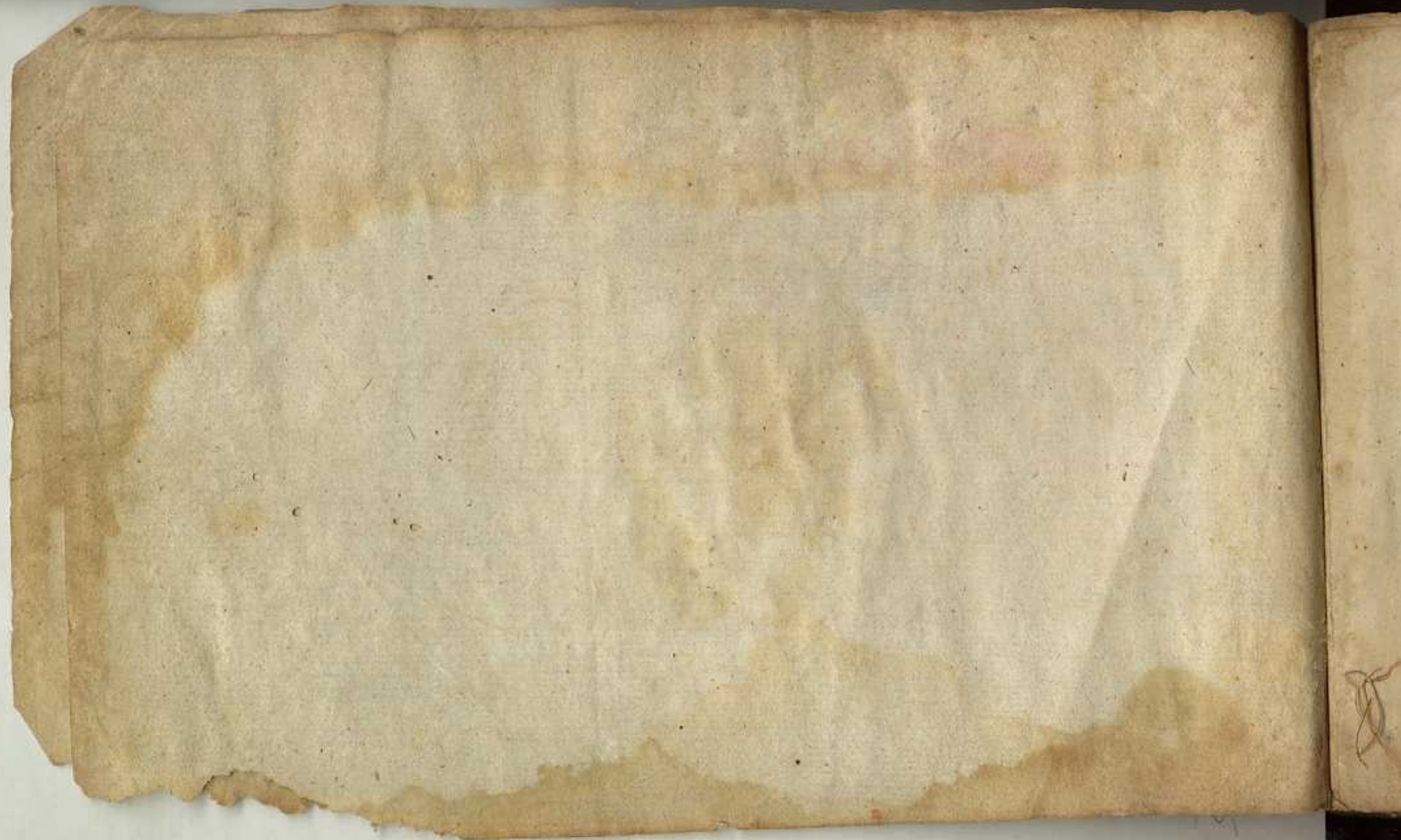

Handwritten scribble or signature in the bottom left corner.

गो

ॐ नमो भगवते वासुदेवा-
य ॐ नमः श्री भगवद्दीप्तमा-
लासं वस्य श्री भगवान्मे-

दद्यासऋषिः रघुपुत्रः श्रीकृष्ण

परमात्मादेवता अशाच्यानवशाचरत्न

प्रज्ञावादांश्चभाषसेतिवीजं सर्वधर्मो

त्परित्यज्यसामैकं शरणं ब्रजेतिशक्ति

अहंत्वासर्वपापेभ्यो मोक्षायिष्यामिह

गी.
२

सप्तचेतिकीलकं॥ नैनोर्द्ध्वेतिशास्त्रा
गानैनैतद्वदतिपावकः॥ इत्यगष्टाभ्यां
नमः॥ नचैतन्नेदयत्पापोनशास्यर
तिसाकतः॥ इतिनर्जनीभ्यांनमः॥ अ-
र्द्धेयायमदास्यायमर्द्धेयाशास्त्रपव-

चो
न
मि
श
भ

चेति सध्यसाभ्यां नमः ॥ नित्यः सर्वे
तस्या एव च लोके सनातनः ॥ इति ना-
मिकाभ्यां नमः ॥ पृथपमेपाये रूपाणि
शान्तशोथसदृशशः ॥ इति कनिष्ठका-
भ्यां नमः ॥ नानाविधानिर्दिष्टानि ना-

गी
३

नावणीकतीनिचेतिकरतलकरपु-
ष्टाभ्यानसः॥ इतिकरत्पासः॥ नैनैर्बिंदु-
तिशस्वाणीतिहृदयायनसः॥ नैवैव-
कंदयत्पापशितिशिरसेखाद्या॥ अत्र
घायमदास्योयामितिशाखायवषट्

नित्यं सर्वगतः स्यात्परितिकवचायुद्धे
पश्यसेषाद्यैरूपाणि नित्यत्रयायैवा
षट् नानाविधानि दिव्यानीत्यस्यायुद्धे श्रीकृष्ण
प्राप्तये न पेविनि योगाः । अथ यथा नोपा
र्याय प्रतिबोधिना भगवता नारायणे

श्री

५

नस्वये॥ आसेनप्रयिताप्रराणसनि।
नामधेसदाभारते अहैतामृतवर्षिणीभा
वतीसहादशाध्यायिनी॥ संवत्सामन
सादयामिभगवद्गीतेभवहृषिणी नमोस्तुतेषा
सविशालवृद्धेफुहाराविंदायनपवनं

येन त्वया भारतैल पूर्णः प्रज्वालितः
तौ तान समयः प्रदीपः ॥ १ ॥ प्रपन्नपारिजा
ताय तौ त्रैलोक्यपाणौ ॥ तान सुश्राव्य
कुस्माद्यगीता मृत उद्देनमः ॥ १ ॥ सर्वोप
निषद्वागावाद्वाग्यागोपालनंदनः ॥

श्री
५

पार्थोवत्सःसुधीर्भोक्ताउग्रयंगीतास
तंसदत्त॥५॥वसुदेवसतदेवकंसचा
एवमदत्त॥देवकीपरमानंदकसे
वदेजगद्गुरु॥५॥श्रीकृष्णार्जुनसं
जयद्रथजलाशायारनीलोत्पला॥

शाल्यादवतीकपेणावदिनीकर्णान
वेलाकला॥ अस्यासाविकर्णोद्यो-
मकवाड्योयतावतिनी॥ सातीर्णाव
लंपाद्वैकुरुतदीकैवर्तकःकेशवः
पाराशर्यवचःसरोजमसलगीतार्थ

लेपे गेले वये ते गिरिं ॥ यत्कृपातमं दे
वे दे परमानंदसायवे ॥ ८ ॥ यवलावरु
णोदकदमकृतस्तब्धातिदिव्यस्तवे ॥ वे
देः सांगापदक्रमोपनिषदैर्गायेतिर
ये सासगाः ॥ ध्यानावास्थिततद्भुतन-

गी
५

मनसापश्रंतिव्ययोगिनो॥यस्यांते
नविडुःसरासराणादेवायतसैन
सः॥इतिध्यानं॥एतदाष्टउवाच॥यसंतेत्रैक
रुतेत्रैकसमेतायुयुत्सवः सासकाः
पादवाश्चैवाकिसकृदेतसंनयः ।

संज्ञपुत्रावाह। दृष्टान्तपांडुवानीकं ब्रह्मं
यौधनस्तदा॥ आचार्यसंप्रसारं
जावचनसब्रवीत्॥ १॥ पश्येतां पांडु
त्राणां साचार्यसद्वर्तनं च॥ ब्रह्मं
पदपुत्रेणातवाशिष्येणायी सता॥ १॥

श्री
२

अत्र भूयः सदेष्टा सा भीमार्जुनसमा
प्रियः ॥ युयुधानो विराटश्च उपटश्च
महारायः ॥ ५ ॥ एष्टकेन श्वैकितानः
काशीराजस्ववीर्यवान् ॥ पुरुजिह्वकान्ति
भोजस्वशब्दश्च नरपुंगवः ॥ युथा सत्पुं-

अविक्रान्त उत सौ नाश्वरी र्ववान् ॥ सौ
भद्रोद्गोपदेयाश्च सर्वप्रवसद्धारयः ॥ ८
अस्माकं त्वविशिष्टायेतां त्रिवोधादि-
जोत्तमः ॥ नायकासससैत्यस्य संज्ञार्थ-
तात्त्विकीमिते ॥ ९ ॥ भवान्मोक्षप्रकर्णो-

गी
५.

अकपश्चसमितिंजयः॥ अथत्यासा
विकर्णाश्चसौमदतिस्तथैवच॥ अथ
चवेदवः॥ अथसदर्थ्यत्पक्तजीविताः
नानाशास्त्रप्रदरणासर्वपुद्गविशार-
दाः॥ ५॥ अथपथाप्रतदस्माकंबले

भीष्माभिरहितं ॥ पर्याप्तं विदुः सतेषां
बलं भीष्माभिरहितं ॥ १० ॥ अयं नृपुत्रः
वैष्णव्याभिरहितः ॥ भीष्माभिरहितः
वैष्णव्याभिरहितः ॥ सर्वपराधिः ॥ ॥ त
स्य सज्जनयन्द्वां कुरुद्वयः प्रतापदः ॥

गी
१०

सिंदनादेवितयोच्चैः शो विदधौ प्रता-
पवान् ॥ १ ॥ ततः शोर्विष्वभेयश्चपरा
वानकवोसावाः ॥ सहस्रैवाभ्यंद-
न्यतसश्रवस्तुमलाभवत् ॥ ततः स्व
नैर्दयैर्पुनरेकमहातिस्पदनेस्थितौः ॥

साधवः पांडवश्चैवादिबौशोबोप्रद
धमतः ॥ १४ ॥ पांचजन्यं ह्यधीके शोदेव
दत्तं यत्ने जयः ॥ पांडवधौ महाशोख
भौमकर्ममाहकोदरः ॥ १५ ॥ अतंतवि
जये राजा कृती प्रज्ञो प्राथिष्ठिरः ॥ नंऊ

॥

नसददेवश्चसुखोयसामिणपुष्पकै॥
काशपश्चपरमेष्वासःशिविरीचम
हारयः॥एष्टयुम्नाविराटश्चसात्पकि
श्चापरानितः॥उपदेदोपदेयाश्चसर्व
शःस्थिवीपते॥सौमदश्चसदाबाहुः

श्रीवांस्पृष्टयकयक॥८॥सुखोषो-
यातेराष्टाणांस्वदयानिब्रह्मयन॥
नभश्चष्टयिवौचैवतसलोब्रह्मनाद
यन॥९॥अथब्रह्मस्थितादृष्टायातेर
राष्टाकपिधनः॥प्रहृतेशससंपाते॥

गी
१२

यत्र रुच्यम्प्राप्य उवः ॥ १ ॥ हृषीकेशंत
दावाकामिहमाहमदीपते ॥ सेतयोरु
भयोर्मध्ये रघुस्यापयमेव कृतः ॥ याव
देतांतिरीह्येहयोहकासावस्थिताव
कैमेयासहयोहव्यसस्मिन्नणसस

यमे॥१॥ योत्समातातवेत्सदेयपते-
त्रसमागताः॥ यार्तयाष्टस्पडुबुद्धेष्टुहे
प्रियचिकीर्षवः॥१॥ संजपुवाच॥ पव-
शुक्लोऽप्यधीकेशोऽयं शकेशोऽनभारतः
सेनयोऽरुभयोर्मध्ये स्यापयित्वा रथे

गी
१३

त्रसं॥ श्रीषड्दोषाप्रसूतं सर्वेषां च
सदोदितं॥ उवाच पार्थ पश्यैतां स-
मवेतां कुरु निति॥ तत्रापश्यन् स्थितो
पार्थ पितृनयपितामहान्॥ आचार्यो
मातृलान् आरुह्य त्रामोत्रं सर्वान् स्तथा

१५

ससरात्तदृष्टैवसेतयोरुभयोः
पि॥ तात्समीक्ष्यसकौतेवसर्वान्वंश
नवास्थितान्॥ १३॥ कपयापरयाविष्ट
विष्टाद्वेनिदसव्वीत्॥ अर्जुनवाच॥ हे
हृमंस्वजनं कस्तपुपुत्तं ससपस्थितं

गी
१५

सीदंति समयात्राणि साविचपरिष्प
ष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमद्वेषश्च
जायते ॥ १५ ॥ गान्डीवे संसते हस्तौ
त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोति
मवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ १६ ॥

निमित्तानिचपश्रुपासि विपरीतानि-
केशव॥ नचश्रेयोनुपश्रुपासिदत्तास्व
जनसादवे॥१॥ नकादेविनयेकस्तन
चराज्यसत्त्वानिच॥ किंनोराज्यनशा-
विदकिंभावाजीविनेनवा॥१॥ येषो-

गी
१५

सर्वे को तिते नो रा न्ये भो रा सत्त्वानि
च॥ त इ मे वा स्थिता पु हे प्रा णो रूप का
य नानि च॥ आचार्याः शेषत रा पुत्राः स्त
थैव च पिता म हः॥ मात ला ध स रा पो
त्राः स्पा ला सं वा धि न स्त या॥ प ता न्न हं

तमिच्छामिच्चतोपि सधु सदत ॥ अपि
त्रैलोक्यराज्यस्पन्दतो किं व सदीकते
निदमपथान्तराष्ट्रः का प्रीति स्याज
नादत ॥ पापमेवाश्रयेदस्माद्वैता
नाततायिनः ॥ ३५ ॥ तस्मात्त्रादीवयदं

गो
१८

ने ध्याते राष्ट्रा स्वधा यवान् स्वजनं हि
कथं हवा सा खितः स्याम माधवः य
यप्येतेन पश्यन्ति लोभा प्रदत्तं चेत
सः कलत्रय कृतं दौषं मित्रं द्रोहं
च पातकं ॥ १॥ कथं न ते यमसांसि

पापादस्मात्त्रिवर्तितं॥ कुलतयकृतं
दोषप्रपञ्चिज्जनादन॥१८॥ कुलतय
प्रणाशं कलधर्मासनातनः॥ यम
नष्टकुलकालमयमोभिभवत्तु॥
अथमाभिभवात्कस्तप्रदुष्यतिकल

गी
१३

सिद्धः॥ श्रीपुङ्गवः॥ सत्त्वात्मयज्ञायनेव
ए० संकरः॥ संकरान्नरकायैव कुलञ्चा
ना कुलस्पृच॥ पतन्ति पितृशयैश्च
त्वमपि शतकक्रियाः॥ ४॥ द्वाघरे
नैकलञ्चानावाणा संकरकारकैः॥

उत्सायेतेजातिधर्माकलयसोश्चर
शास्त्रतः॥ उत्सन्नकलयसोणाभव
जनादन्त॥ नरकेनियतवासाभव
तीत्यवशुष्कमः॥ अद्वावत्सदस्याप
कर्तुमवसितावयं॥ यद्वान्यसोवद

व्यास
॥

श्री.
१८

लोभेन हंतं स्वजनसंघताः॥ यदि सा
मप्रतीकारमशंसं शस्त्रपाणयः
थानं राष्ट्रादहं स्वस्तमेवं सततं
भवेत्॥ ४८॥ सन्न युवाच॥ पवस्व
कान्तनः सत्येव ध्यापस्य उपाविशत्

विस्मयसप्रारंवापेप्राकसंविग्रसा
नसः ४५। इति श्रीभगवद्गीतासूपनि
षत्सु ब्रह्मविद्यायोगोपाश्रिते श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादो नाम प्र
थमोऽध्यायः ॥ संज्ञयवाच ॥ नंतथाक

गी
१५

पयाविष्टमश्रुणीकलेतनां॥विष्ठी
हेतमिदेवाक्यसवाचमपुसदतः॥
श्रीभगवत्तुवाच॥कतस्वाकप्रमलमि
दैविषमेसमुपास्थितं॥अनायेजष्ट
मस्वयेसकोर्तिकरमज्जत॥३॥

कैव्यं मास्तयासः पार्थ नैतत्त्वय्युपप
द्यते ॥ त्वद्द्रष्टव्यं द्वावर्त्तस्यैकोतिष्ठ
परंतप ॥ १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्मस
हं सौख्यं द्रोणो वसधुस्तदन ॥ ३ ॥ पुनि प्र
ति यो तस्यामि शूनां द्वावर्त्तस्तदन ॥ ४ ॥

गी
२०

सरुनदत्तादिमहानुभावांशेयोभो-
हंभोस्यसपीदलोके॥दत्तायैकांभो
स्तस्यशान्देवभुजोयभोगात्कथिरप्र
दिग्यान्॥५॥नचतद्विद्मःकतरेनोरा
रीयोयद्वाजयेसयादिवा नोजयेयुः॥

याते वदन्नातजिजीविषामस्तेवस्थि
ताप्रसुविधातेराष्टाः॥ ८॥ कार्पण्यदो
षोपहतस्वभावः स ह्यसित्वायमे
संस्तुतचेताः॥ यदेव यस्यात्रिंशते वर
दितत्मा शिष्यस्तदंशाधिमाना प्रप-

गी
२१

त्रे॥ न हि प्रपश्यामि स मा प्रवचाय वे
क महेष्वाणां सिद्ध्याणां॥ अवाप्य भ
माव स पत्न मृहं शान्त्यं स राणां मापिर
चाधिपत्यं॥ ८॥ संतं य वा च॥ एव स
काप्यधीके शं मडाके शः परंतप॥

नयोत्स्य इति गोविंदसुक्तात्स्मौ व
भवद् ॥ तसुवाच ह्यधीकेशः प्रहसं
त्रिवभारत ॥ सेनयोरुभयोर्मथैवि
षीदंतमिदं वचः ॥ श्री ॥ रा ॥ सुवाच ॥
अशाच्यानत्वशाचस्वप्रहावादाश्च

गी.
३२

भाषसे॥ यातास्तु यातास्तु श्वनावुशे
चंतिमंडिताः॥ न त्वेवाहं जातनामन-
त्वेनेमेजनायिपाः॥ न च वनभविह
ध्यासः सर्वव्ययमतः परं॥ १॥ देहो
स्मितया देहो मायैव तेजराः ॥

नयादेदोतरप्राप्तिथीरस्तत्रनसुप्र
ति॥१॥मात्रास्यशोस्तकौतेयशोता
स्तस्रविडःश्रवदाः॥आरासापायिनो-
नित्यास्तास्तित्तस्यभारत॥येहिन
व्यययेत्येतपुरुषंपुरुषवर्षभ॥सम

गी
२३

उःश्वसाविथीरंसास्तत्वायकस्य-
नै॥१५॥ तासतोविद्यतेभावोनाभावा
विद्यतेसतः॥ उभयोवपिदृष्टेयंस्त
नयोस्तत्त्वदर्शिभिः॥१६॥ अविना-
शिततद्विद्येतसर्वमिदंन॥

विनाशमव्ययस्यास्यतकश्चित्कर्तुं
मर्हति॥१॥ अतवेतत्तस्मैदेहानित्यर
स्यात्ताशरीरिणः॥ अनाशिनोप्रमे
यस्यतस्माद्युद्धस्वभावरत॥१८॥ यप-
नंवेतिदेतारयश्चैनमन्यतेदत्तं॥ उभौ

गी
२५

तौ न विजानीतौ नाद्यंदं न हस्यते
न जायते प्रियते वा कदा विज्ञायं भू-
त्वा भविता वा न भूयः ॥ अतो नित्यः
शास्त्रतोये पुराणान हस्यते हस्यसा
नैशरीरे ॥ १० ॥ वेदाविनाशिनं नित्यं

यपतसजसस्ययं॥ कयंसपुरुषः
यकेचातयानिदेतिके॥१॥ वासांसि
जीर्णानियथाविद्यायनवानिग्रहा
तिनरोपवाणी॥ तथाशरीराणिविद्या
यजीर्णान्यन्यानिसेयानि नवानिदेदी

गी
२५

नैनं छिंदेति शस्त्राणि नैनं ददति पा-
वकः॥ न चैनं क्लेदयेत्पापानं शास्त्रे-
ति स्मरुतः॥२३॥ अहं ध्याय मदा ह्याय-
मक्लं ध्याय प्रवचः॥ नित्यः सर्व-
गतः स्यात्परचलो यस्य सनातनः॥२४॥

अथ कोऽयमविद्यायमविकारोऽय-
मुच्यते ॥ तस्मादेवंविदित्वेनानुशो-
चितमर्हसि ॥ २५ ॥ अथैवेनानित्यजाते
नित्यवासन्यसेमते ॥ तथापि त्वसर-
दावादानेनानुशोचितमर्हसि ॥ २६ ॥ जा

गी
१८

नस्यदिश्वचोऽसुर्ध्वं वज्रं तस्य सतस्य
च॥ तस्मात्परिहायेयं न त्वं शेषाचि-
त्तमर्हसि॥ १७॥ अत्यन्तादीनि भूता-
नि व्यक्तमध्यानि भावत॥ अत्यन्त-
निधनान्येव तत्र कापरिदेवना॥ १८॥

तपश्चरितिक विद्वत्

आश्चर्येव तपश्चरितिक विद्वत् साश्च
र्येव ददति तथैव वाच्यः ॥ आश्चर्येव
चैतन्यमत्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनैव द-
नं चैव कश्चित् ॥ १ ॥ देहो नित्यसर्वथा
यदेदे सर्वस्य भावत ॥ तस्मात्सर्वोपि ॥

गी
१३

भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ स्वधर्म
मापि चावेक्ष्य न विकल्पितुमर्हसि ॥
धर्मो हि युष्माक्योऽप्यत्र विद्यमानः
विद्यते ॥ ११ ॥ यद्वृत्त्या चोपपन्नं स्वर्ग
हारमपावृतं सा विवर्तयित्वा पार्थ-

लभंते पुद्गलौ ह्येते ॥ अथ चेत्तसि संय
मं संशयं संतकरिष्यसि ॥ ततः स्वयं
मेकीर्तिं च दिवा पापं स वाप्सि ॥ ३५ ॥
अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्ये
ति ते व्ययं ॥ संभावितं स चाकीर्तिं मे

गी.
२८

रणादतिरिच्यते॥ भयादृणा उपरतं
संस्पृतेषां सदा रयः॥ येषां च न वदं
मता भूत्वा यास्यां सिला च वे॥ अवाच्य
वादांश्च वदन्वादिष्यति तवादिता
ः॥ निदंतस्तव सा मयं ततोऽऽव

नरं च किं ॥ इतो वा प्राप्सिस्व रं गे जिः
त्वा वा भो ह्यसं सदा ॥ तस्मादुत एका
ते य पुद्गाय कृत निश्चयः ॥ स खडुः ख
स संकृता ला भाला भोजया जयो ॥ त
तो पुद्गाय पुन्य स्व नैवं पापमवाप्सि

गी
२५

सि॥ पञ्चानेभिदितासंख्यबुद्धिर्द्यौरो
विमाम्भरा॥ बुद्ध्यायुक्ताययापार्थक
संबंधप्रदाप्तासि॥ नह्यसि कसनाह
शान्तिप्रत्यवायानविद्यते॥ स्वल्पम
प्यस्यार्थमस्यत्रायतेमहताभयात्॥

अवसायात्मिका बुद्धिरेकेदकुरुते
हन् ॥ बहुशाखायनन्ताश्च बुद्ध्या व्य
वसायितां ॥ यासिमां प्रथितां वाचं
प्रवदन्ति विप्रश्चितः ॥ वेदवाद्भवेताः
पार्थनात्पदस्तीति वादिनः ॥ कार

गी
३०

मात्मना स्वरोपराजत्मकमेफल-
प्रदा॥ क्रियाविशेषवद्भूलाभारोक्ष
यशान्तिप्रति॥ भारोक्षयप्रसक्तानां
तयापहृतचेतसां ॥ अवसाया-
त्मिकाबुद्धिसमाधौ न विधीयते ॥

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यभा-
वाज्जनतः॥ निन्देद्वेदानिस्त्रैगुण्यभा-
वाज्जनतः॥ यावानर्थउदया
नेसर्वतःसंस्तुतादके॥ तावान्सर्व-
प्रवेदेषुब्राह्मणस्याविज्ञानतः॥ क

गी
३१

मंरोपवाधिकायस्तेमाफलेषुकदा
वन॥ साकमेफलदेतमंमीतामं
गोस्त्वकमीणि॥ योगास्थः कुरुक
मीणिं संगोत्यकाधनं नय॥ सिद्ध्यासि
द्ध्याः समाम्नासमन्वयोवाउच्यते॥

हरेणाद्यवरं कर्म बुद्धियोगादुत्तमं जय
बुद्धौ शरणं सन्निवृत्तं कृपाणां फलं ह
तवः ॥ बुद्धिपुत्तं जहातीह उभे संकत
उत्कृते ॥ तस्माद्योगाय पुज्य स्वयं योगः
कर्मसर्वकौशले ॥ कर्मज बुद्धिपुत्ता

गी
३२

हि फलं त्पत्ता सनी विगाः जन्म बंध
विनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामये ॥ य-
दा ते मोहकलिलबुद्धिर्भूतिरिष्य-
ति ॥ तदा गता सिनिर्वदं श्रोतव्यं
स्पृशत स्पृश ॥ अति विप्रतिपत्ताते-

जु

यदास्यास्यतिनिश्चला॥समाधाव-
चलाबुद्धिस्तदायोगासवाप्सि॥अ-
वा नुत्त॥स्थितप्रज्ञस्यकाभाषासमा-
यिस्थस्यैकेशव॥स्थितधीर्किंप्रभाषे
तार्किमासीतब्रजेतार्कि॥श्रीभगवानु-

गी.
३३

वाच॥ प्रज्जदाति यदा का सा त्सर्वीत्या-
द्यसतो गतान्॥ आत्मन्मवात्मना तस्य
स्थित प्रज्जस्तदा व्यते॥ उः विषयुद्धिग्र-
सनाः सा विषु विगत स्पृहः॥ वीत रा-
ग भय क्रोधः स्थित धीर्मुनिरुच्यते॥ ५०

यः सर्वज्ञानमिन्द्रस्ततत्त्वाप्यमुभा
मुभे॥ नाभिनन्दति न हृष्टिस्तस्य प्रज्ञा
प्रतिष्ठिता॥ ५७॥ यदा संहरते चायं क
र्माणां तव सर्वशः॥ इन्द्रियाणीन्द्रि
यार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता॥ ५८॥

गी
३५

विषयाविनिवर्तते निराकारस्य देहि
नः ॥ रसवर्तनं रसोऽप्यस्य परं हृदयानिव
र्तते ॥ ६० ॥ यतनोऽपि कौतय पुरु
षस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रियाणी प्रसा
द्यो न हरेति प्रसभं सतः ॥ ६१ ॥

तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत-
सत्यतः ॥ वशं हियस्यैन्द्रियाणि तस्य
प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६ ॥ ध्यायतां विषया
स्ते सः संयतास्तु प्रजायते ॥ संयातं सं-
जायते कामः कामात्क्रोधो भिजाय-

गी
३१

ते॥ कोऽथा इवेति सं मोहा सं मोहात्सर
निविश्रमः॥ स्मृतिश्च शा दुहिना शा बु
हिना शा त्र शा प्रपति॥ राग द्वेष विषु-
क्तैस्त्वविषयानौ द्विष्टैश्च वन॥ आत्म-
वशेऽपि विधेयात्मा प्रसादसाधि गच्छति

प्रसादे सर्वे दुःखा नांदा निरसोपजा
यते ॥ प्रसन्नचेतसोऽप्युवादिपर्वव
तिष्ठते ॥ नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चाय
क्तस्य भावता ॥ न चाभावयता शान्
तिरशान्तस्य कता सावि ॥ इन्द्रियाणां

गी
३५

द्विचर्त्ताय तन्मनो न विधीयते ॥ तदस्य
द्विचर्त्ता प्रज्ञा वा पुनर्न विधीयते ॥ त
स्माद्यस्य सदा वा दो निरुद्धो नानि स
र्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेष्वस्तस्य
प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ यानि शास्त्रा सर्वं

तानां तस्यां जायति संयमी ॥ यस्यां जा
यति भूतानि सानि शापप्रपतो सनेः
आप्रये साणामवलप्रतिष्टं ससुद्धमा
पः प्राविशति यदहम् ॥ तदहं कामायं प्र
विशति सर्वं सप्राति साप्राति न का

गी
३३

सकामोः॥ विद्वद्यकासायः सर्वार
मुसाश्चरुतिनिस्पृहः॥ निर्वसो निरदं
कारः संप्राप्तिमार्थगच्छति॥ पश्चाच्चा
लो स्थितिपार्थनेन प्राप्य विमुच्यति॥
स्थितस्यासतकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणम्

व्यति॥५२॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनि
षत्सब्रह्मविद्यायोगोपाशास्त्रे श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगोपाशास्त्रे
योग्यायः॥२॥ अर्जुनवाच॥ ज्ञायसी
चेत्कर्मणास्ते सतावुहिर्जनार्दन॥त

गी
१८

किं कर्मणि चोरे सो नियो जयसि के
शिव ॥ व्यासि श्रेणी ववा के न बुद्धि सो
हय सो वसे ॥ तदेक वद निश्चि तपये
न श्रेयो ह मा सुयो ॥ श्री ॥ रा वा नु वा च ॥
लोके सिद्धि विद्या निष्ठा प्रग प्राप्ता

मयानव॥ ज्ञानयोगेन सोऽहो नोक्
मे योगेन योगिना॥ न कर्मणा मनार
भा त्रैलोक्ये पुरुषोऽकृत॥ न च सत्यस-
ना देवा सिद्धिं समायि गच्छति॥ न हि क
श्चित्पुण्यं सांपि जातं तिष्ठेत्तु कर्मकत

गी
१५

कार्यतेत्यवशाः कर्मसर्वः प्रकृतिज्ञे
योगः॥ कर्मद्रियाणि संयम्य या-
ज्ञे मनसा स्मरन्॥ इन्द्रियाणि विमूढा-
न्नामिथ्याचार उच्यन्ते॥ यस्मिन् इन्द्रिया-
णि मनसा नियम्यारभन्ते ज्ञान॥ ८

कर्मैदियैः कर्मयोगाससक्तः स वि-
शिष्यते ॥ नियतं कुरु कर्म त्वं कर्मजा-
योऽस्य कर्मणाः ॥ शरीरयात्रापि च तेन-
प्रसिद्धेऽहं कर्मणाः ॥ ८ ॥ यत्तार्थात्क-
र्मणां न्यत्र लोकाय कर्मवधनः ॥ त

गी
ध०
मे

तदर्थं कर्म कौतये सक्त संराः स मा
चर ॥ १ ॥ सदयता प्रजा रूपा प्रया वाच
प्रजापतिः ॥ अनेन प्रसाविष्मय
वास्तिष्का मथुक् ॥ १ ॥ देवात्माव
यतातेन ते देवा भावयेतुवः ॥ ॥

परस्परं भावयेतः श्रेयः परमवाप्स्य
यः ॥ १॥ इष्टान् भोगान् दिवा देवादास्यते
यस्तु भाविताः ॥ तैर्दत्तान् प्रदायैभ्यः
यो भुङ्क्ते स न पवसः ॥ २॥ यस्तु शिष्यः
शान्तः संतोष्यते सर्वकिल्बिषैः ॥

गी
५।

भंजते ते त्वचं पापा ये प्रचं त्यात्मका
रणात् ॥ अनाद्भवति भूतानि पर्जन्या
द्वसंभवः ॥ यत्ताद्भवति पर्जन्यो
यत्तत्कर्मसमूहवः ॥ ५ ॥ कर्मसंघ
लोद्भवो विद्वत्तात्तरसमूहवः ॥

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यत्ते प्रति
ष्ठितं ॥ एवं प्रवर्तितं च कर्तृना न वर्तय-
तो ह्ययः ॥ अथापुनरिन्द्रियाशसोमा-
द्ये पार्थ स जीवति ॥ ६ ॥ यस्मात्सर्व-
तिरेकस्यादात्मनस्तस्मान्नवः ॥ आ

श्री
५२

तस्यैव च संततं सत्त्वं कार्यं न विद्य
ते ॥ १३ ॥ नैव तत्संक्रान्तं नार्थं न क्रान्ते
नैव कश्चन ॥ न चास्य सर्वं भूतेषु क
श्चिदर्थो व्यप्राप्यः ॥ १८ ॥ न सादृ
संक्रान्तं संततं कार्यं कस्य स मावय ॥

असक्तोऽप्यचरत्कर्मपरमाप्नोति प्र
रुषः॥१॥ कर्मणो वा हि संसिद्धिमा
स्थिता जलकादयः॥ लोकसंग्रहमे
वापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि॥२॥ यद्यदा
चरति श्रेष्ठस्ततदेतरो जनः॥ स यदा

गी
५२

स्रमाणां कुरुते लोकस्तद्वचवर्तते॥
न स पाथोस्ति कर्तव्यं विप्रलोकेश्वर
किंचन॥ नावव्यामसवामव्यवर्तप
वचकर्मणा॥ यदि पश्येन वर्तये जात
कर्मण्यपतेदितः॥ समवर्त्मानुवर्तते॥

मन्त्रध्यापार्य सर्वेशः॥ उत्सीदेयुरिमे
लोकान् कुर्यात् सर्वदद्वे॥ संकरस्य
चकर्ता स्यात् स पदस्यासिमा प्रजाः॥
सत्ता कर्मणा विद्वांसो यथा कुर्यान्ति
भारत॥ कुर्याद्दिदं स्तथा सत्तस्मिन्की

गो
५५

पुन्यलोकसंग्रहं॥ ननु हि मे दंजनयेद-
नानां कर्मसागरानां॥ नोपयेत्सर्वक-
र्माणां विद्यायुक्तः समाचरेत्॥ प्रक-
ते क्रियमाणानि यौगिकमाणां सर्व-
थाः॥ अद्वैतकारविमूढात्मा कतोदसी

तिसम्यते॥ तत्त्ववित्तमदावाहोयणा
कर्मविभागायोः॥ यणायणप्रवर्त-
नशतिसमत्वात्सजते॥ प्रकृतेयणसे
मदाःसजतेयणकर्मसः॥ तानक-
त्त्वविदोमदान्कत्त्ववित्तविचालये

गी
५१

त॥ सायि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्या
ध्यात्मचेतसा॥ निराशी निर्ममाभ्र-
वापुश्च स्वविगतज्वरः॥३॥ ये मे सत
सिद्धं नित्यं सन्ति तेषां तानवः॥ अ
द्यावन्तो न स्रयन्तो मय्यन्ते तेऽपि कर्मा

भिः॥ ये ते तदप्यस्ये तो नानुतिष्टे
ति मे संते॥ सर्वज्ञाना विमूढा स्ता वि-
हिनष्टानवेतसः॥ सदृशं चेष्टते स्व-
स्या प्रकृते ज्ञानवानापि॥ प्रकृतिं या-
ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति॥

गी
५२

इन्द्रियस्पर्शद्रव्यस्पर्शरागादेषोत्पन्नवस्थि
नौ॥ तयोर्नानेवशास्त्रावाच्छेत्तौत्यस्यपरि
पेयिनौ॥ १५॥ अथान्तर्यामि विग्रह
णः परममन्त्रानुष्ठितान्॥ स्वयमे-
नित्यनन्तेश्वरः परममन्त्रावहः॥ १५॥

उ

उ

अर्जुनं वाच॥ अथ केन प्रयुक्तो ये पा-
पं चरति पुरुषः॥ अनिच्छेनापि वा स्त-
यवलादिवानियोजितः॥ श्रीभगवा-
नवाच॥ कामपि यः क्रोधपि यः क्रो-
धपि यः क्रोधः॥ सदा शानो सदा पाप्या

गी
५२

विद्येनमिद्वैरिणं॥ प्रमेनाविद्यतेव
द्रियथादृशं सलेनव॥ यथा लेनाव
तोयार्भस्तथातेनेदमावते॥ आवते
ज्ञानमेतेन चानिनो नित्यवैरिणा॥
कासरूपेणाकौतेय उः प्रेरणाद

मलेन च ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्य
विद्यानस्य च ॥ एते विमोहयन्त्येष-
त्तानमाहुः प्रदेहिने ॥ तस्मान्नमिन्द्रि-
याणां पादो नित्यस्य भरतर्षभ ॥ पाप्मा-
ने प्रज्जहि ह्यनेन तानां विज्ञाननाशने ॥

गी
५८

इन्द्रियाणि पराण्याहः शिरोभ्यः परं
मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः पर
स्तस्तु सः ॥ ५१ ॥ परंबुद्धे परं बुद्ध्याः स
स्तु भ्यान्मानसात्मना ॥ जगद्विशुद्ध
मदावाहाकासरूपं तु रासदे ॥ ५२ ॥

इति श्री भगवद्गीता सप्तनिषत्सु
ब्रह्मविद्यायां श्री कृष्णार्जुन
संवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्या
यः ॥३॥ श्री भगवानुवाच ॥ इमे विव-
स्वते यो यो शोक्तवानहमब्रवीं ॥ वि-

गी
५५

वस्वात्मनवे प्रादुर्भवति ह्येकवे प्र-
वोत् ॥ १ ॥ पर्व पर्व पर्व प्राप्ताः स संराज
संयो विदुः ॥ सकालेनेद सदाया
गानष्टः परंतपः ॥ २ ॥ स पवायंर
मयाते च योराः प्राक्तन पुरातनः ॥

उ

उ

भक्तोसिमेसावाचोतिरहस्येयेतडु-
नमे॥ अर्जुनवाच॥ अपरंभवतो जन्त-
परं जन्ताविवस्वतः॥ कथमेतद्विजा-
नीयां त्वमाद्यैः प्राक्तवानिति॥ श्रीभ-
गवाच॥ बहून्पमेव्यतीतानिद-

गी
५०

नन्मानितवचाज्ञेन ॥ तात्पर्यदेवेदस-
वाणिनत्वेवेत्यपरेतप ॥ अज्ञापि सन
व्यात्माभूतानामोषरोपिसन ॥ प्र
कृतिस्वामिष्टापसेभवात्मात्मसा
यया ॥ यदायदादियमस्मिन्नातिभे-

वर्तते भारत ॥ अस्मात्पुत्रात्तस्य मे सपत्नः
दात्मानं रदना स्पन्द ॥ पार्तित्राणा यसा
भूता विनाशा यच उक्ता ॥ यमे संस्था
पतार्या य संभवा सिपु रोपु रो ॥ जन्म
कर्म च मे दिव्य मे वयो वर्तित त्वतः ॥

गी
५।

सकादेदेषुनर्तनैति सा मेति सो
र्जन॥ वीतरागभयक्रोधासक्त्या
सामुपाश्रितः॥ बहवो ज्ञानतपसा
प्रतापज्ञावसायताः॥ ये यथा सो
प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम्॥

समवत्सोवचतेसनुष्याःपाद्यस
वशाः॥कांततःकर्मणांसिहिंयजं
तइददेवता॥तिप्रदिसानुषेलाके
सिहिर्भवति कर्मणा॥चातवर्णपे
मयासृष्टेयणाकर्मविभावाशाः॥त

गी
५२

स्यकर्ताऽपि सांविद्याकर्ताऽस-
द्ययं॥ न सांकार्माणानि पंतिनमेक
सफलस्यदा॥ इति सांयोभिज्ञाना
तिकर्माभिर्नसवधते॥ १३॥ पंचत्ता-
त्वाकृतकर्मप्रवैरापिसुसुत्वभिः॥

ऊरुक् सैवतस्मात्त्वं पूर्वैर्ष्वतरेकं
ते ॥५॥ किं सकं सैकिं सकं सैतिकं
वयोप्यत्र सोदिताः ॥ तत्रैकं संप्रवक्ष्या
मियत्तावासास्यसम्भूता ॥१॥ कर्म
गोहास्यापि दद्याद्व्यं चोद्व्यं च विक्कर्मणाः

गी
५३

अकर्मणाश्च वैद्व्यं गच्छता कर्मणा
गतिः ॥ ६ ॥ कर्मण्यप्यकर्मयः पश्येद-
कर्मणा च कर्मयः ॥ स बुद्धिमात्सव-
धेषु स युक्तः कात्स्न्यकर्मकत ॥ यस्य स
र्वसमा रंभा का स संकल्पवर्जितः ॥

ज्ञानाग्निदग्धकसोऽणंतसाद्रूपेदिते
बुधाः॥ त्वत्काकर्मफलासंशानित्यत्
भानिराश्रयः॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तापि
नैव किंचित्करोति सः॥१२॥ निराशी-
र्यन्तचित्तात्मात्यक्तसर्वपरिग्रहः॥ शा

गी
५४

रीरंकेवलंकर्मकुर्वनाभोति किं वि
षे ॥ १० ॥ यदृच्छालाभ संतष्टा दंदानोता
विमत्सरः ॥ समर्शसदावसिद्धावक
वापिनानिवध्यते ॥ ११ ॥ गतसंरा
स्पसक्तस्पशानावस्थितचेतसः ॥

यत्तायाचरतः कर्मसमग्रं प्रविर्लीय
ते ॥ ११ ॥ ब्रह्माप्येतां ब्रह्मदा विब्रह्मा रन्ना
ब्रह्मणा हते ॥ ब्रह्मेव तेन गतं व्यं ब्रह्म
कर्मसमाधिना ॥ १२ ॥ देवसेवा परैव
संयोगानः परं पुरासते ॥ ब्रह्माग्नावप

गी
५५

इयत्तयत्तनैवापन्नदति॥ आत्रादी-
नां॥ द्रियाण्यप्यसंयमाग्रिषुत्तदति
प्राज्ञादीन्विषयान्नन्ये इन्द्रियाग्रिषुत्त
दति॥ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणा-
कर्माणि चापरे॥ आत्मसंयमयोगा

शौज्जहतिज्ञानदीपिते॥ इत्ययत्तास्त
प्रायत्तायोगायत्तास्तथापरे॥ स्वाध्या
यत्तायत्ताश्चयत्तयःसंशितव्रताः
अपानेनहतिप्राणप्राणपानेतथा-
परे॥ प्राणपानगतीरुद्धाप्राणया-

गी
५८

सप्रवायानः॥ अपरे नियतादावाः प्रा-
णां प्राणेषु जहति॥ सर्वेष्वेते यत्त वि-
द्ययत्तत्तापत कल्मषः॥१२॥ यत्तशि-
ष्टास्तु भुजो योति ब्रह्मसनातनं॥ ना-
यं लोकोस्त्ययत्तस्य कर्ता त्वः कुरु स-

नमः॥ पर्ववद्द्विविधा यत्तावितततावत्त
एतामसौ॥ कर्मज्ञाविहितान्तर्वाते
वत्तावत्ताविमोक्षसौ॥ अथाद्वयसंथाय
तात्तानयत्तः परतप॥ सर्वकर्मोवि-
लंपायेत्तानेपरिसंसाप्पते॥११॥ तदि-

गी
५०

द्विप्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ ३
पदेत्येति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शि
नः ॥ ३३ ॥ यद्वा त्वानुपुनर्मोहमेवं
यास्यसि पांडवः ॥ येन श्रुतान्यश
ेषेण इत्यस्यात्मन्यथो मायि ॥ ३४ ॥

अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापः
 कृतसः॥ सर्वज्ञानसर्ववर्जितसं
 तारिष्यसि॥१८॥ यथैधोसि समीक्ष्य
 गितं भस्मसात्कुरुते ज्ञानं॥ ज्ञानाग्निः
 सर्वकर्मणां भस्मसात्कुरुते तथा॥१९॥

गी
५८

नहि त्त्वातेन सह शोषवित्रमिदं विद्य
ते ॥ तत्त्वयं यो रासं सिद्धिं कालेना-
त्मनि विदुति ॥ १८ ॥ अद्वावा लभते चा
नेतत्परः संयतेन्द्रियः ॥ त्तानं लब्ध्वा
परं प्राप्नोति स विरेणाधिगच्छति ॥ १९ ॥

असंशयप्रदधानसंशयात्मावि-
नश्यति॥ नार्थलोकोक्तिनपरोक्ष
विशेषायात्मनः॥ योगसंन्यस्तकर्म
णात्तानसंविन्नसंशयः॥ आत्मवत्त-
नकर्मणानिवर्धयतिथनंजयः॥ त-

गी.
५५

स्मादज्ञानसंभूतं यत्तस्य ज्ञानासिना
त्मनः ॥ द्वित्वेन संशययोगासाति
ष्टातिष्ठभावन ॥ ५१ ॥ इति श्रीभगव
द्गीतासूपनिषत्सर्वज्ञविद्यायोगो
शाखेश्वरीकृष्णार्जुनसंवादे

कर्मसंन्यासयोगो नाम चतुर्थोऽध्या
यः ॥ ५ ॥ **अर्जुन उवाच ॥** संन्यासकर्मसं
कलपुनर्योगोऽथ शोभते ॥ यच्छ्रेयस
तयोरेकं तत्तस्माद्वा तन्निश्चितं ॥ **श्री**
भगवानुवाच ॥ संन्यासकर्मसंयोगो

गी
६०

अनिश्रयसक राबुभो॥ नयोस्तक मे
संत्यासात्कर्मयोगोविशिष्यते॥१॥ ते
यः सन्ति तपसंत्यासीथो न ह्येष्टिनकोत्त
ति॥ निहृद्यो हि महाबाहो सावितं वथा
त्यस्यते॥१॥ सात्वयोगो ह्ययं बालाः

प्रवर्ततेति न पंडिताः॥ एकस्य स्थि
तस्य समस्य सद्यो विदते फले॥ ४॥ यर
त्सौ लिप्याप्यते स्यात्तत्तद्योगो रपि वा
स्यते॥ एकस्य लिप्ये च योगो च यः पश
ति पश्यति॥ ५॥ संस्था सस्तमदावाहो

गी
८१

इश्वरमाश्रमयोगातः॥ योगयुक्तोऽस-
निर्वृत्तनाचरेणाथिगच्छति॥८॥ योगा-
युक्तोऽविस्पृष्टात्माविजितात्माजितेन्द्रि-
यः॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि-
नलिष्यते॥९॥ नैवाकिंचित्करोमीति॥

पुनोमस्येतत्तत्रावित॥ पप्रपन्नम्प्रा
स्पर्शान्निज्ज्ञाननाह्वयपन्नस्रस
न्॥ प्रलपान्विस्तृत्यद्वन्द्वमिषान्नि-
मिषत्रापि॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु व-
र्तेत इति थारयन्॥ ब्रह्मण्यथा यक

गी
६२

मीणासंरात्मकाकरोति यः ॥ लिप्प-
तेन स पापेन पद्मपत्रा मिवा भसा का
येन मनसा बुद्ध्या केवलैर्बुद्धियैरपि-
॥ १० ॥ योगिनः कर्म कुर्वन्ति संरात्म-
कात्मसुदये ॥ ११ ॥ युक्तः कर्मरु-

फलं यत्काशांतिमाप्नोति नैष्टिको
अप्रुक्ताकासकारेण फलसंकार
निबध्यते ॥ ११ ॥ सर्वकर्माणि मनसा
संन्यस्यास्ते साववशी ॥ न बहारेषु
रेह दानैव कर्तव्यं न कारयन् ॥ १२ ॥ न क

गी
६३

हेतुं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्र-
भः ॥ न कर्मफलसंयोगोऽस्वभाव-
स्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥ नादत्ते कस्यचित्प्रा-
प्य न चैव स कर्तुं विभः ॥ अज्ञानेना-
दत्तं ज्ञानेन तु सृज्यति जन्तवः ॥ १५ ॥

ज्ञानेनतुनदत्तानेयेषांताशितमा
त्मनः॥तेषामादित्यवत्तानेप्रकाश
यान्तितामरे॥८॥तदुदयस्तदात्मान
स्तनिष्ठास्तस्यरायणाः॥राष्ट्रस्यपु
नराश्चान्तानानिर्धेतमात्मनः॥१३॥

गी
२५

विद्यावितनयसंपन्ने ब्राह्मणे वा विद-
स्ति न ॥ शुनि चैव वशुपाके च पंडिता
ः स सदृशानः ॥ १८ ॥ इहैव ते जितः स-
र्वायैषां सा स्पृशितं मनः ॥ निर्दोषं
हि स संब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थितः ॥

नप्रहृष्टोत्सिद्येप्राप्पनोदितेत्प्राप्प
चाप्रये॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढाब्रह्मवि-
द्ब्रह्मणास्थितः॥१॥ ब्राह्मस्यैवाव्ययसं-
त्तात्माविंदत्पात्मनियत्तत्त्वावि॥ सव-
त्तयोराप्रकात्मासत्त्विसत्तयसंश्रुतः॥

गी
६५

ये हि संस्पृश्यान्मोहादुःखवयो न य
पवते ॥ आद्ये तवन्ता कौन्तेय न ते पुरस
ने बुधेः ॥ ११ ॥ आक्रान्ती देवयः सोऽव प्रा
क् शरीरा विमोक्षणात् ॥ कामक्रोधा
द्भवैरासमुक्तः स सावीतवः ॥ १२ ॥

योतःसर्वोतयासस्तथांतज्योतिरे
वयः॥सयोगीवत्तानिर्वाणंवत्तभूते
यिगच्छति॥२४॥लभंतेवत्तानिर्वाणं
सृष्टयःतीणाकल्मषः॥छिन्नहृथाय
तात्मानःसर्वभूतदिशेयताः॥२५॥का-

गी
८८

सक्रेयाविषुक्तानोयतीनोयतचेत-
सो ॥ अभितोव्रतनिर्वाणवर्ततेवि-
दितात्मनो ॥ १८ ॥ स्पृशोक्तवावादिवी-
स्याश्चक्षुश्चानरेक्षुवोः ॥ प्राणापा-
नौससौक्तवानासाभ्यन्तरचारिणो ॥ १९ ॥

यत्तेन्द्रियसन्नोबुद्धिर्ब्रह्मनिर्मातृपराय-
णाः॥ विगतैर्ब्रह्मभयक्रेयोयः सदा
सुक्तप्रवसः॥ १८॥ भोक्तायत्ततपसा
सर्वलोकसहस्रं॥ स एतं सर्वं भूता
नात्तात्वासां शांतिं मृच्छति॥ १९॥ इति

गी
६३

श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि
द्यायोगांशाद् श्रीकृष्णार्जुनसंवा-
दे संन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः
॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ श्रुत्वा श्रि-
तं कर्म फलं कार्यं कर्मैकं शतयः

संन्यासी च योगी च न निरगतिर्न च
क्रियः ॥ ॥ यं संन्यासी भवति प्रादुर्योगी
तं विहिंसा इवः ॥ न ह्यसंन्यस्त संकर
न्यायोगी भवति कश्चन ॥ १ ॥ आरुह
ता संनिर्योगी क संकाराणां स च्यते ॥

गी
६८

योगाकुरुतस्तस्यैवशसःकारणमु
च्यते॥ यद्यदिनैर्द्विषायेषुनकर्मस्व-
नवर्जते॥ सर्वसंकल्पसन्ध्यासीह
योगाकुरुतस्तदोच्यते॥ ५॥ उहवेदा-
त्मनात्मानंमात्मानंभवसादयेत्॥

आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरा-
त्मनः॥८॥ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येना-
त्मैवात्मना जितः॥ अनात्मनस्तथा तु
नैव वर्ततात्मैव शत्रुवत्॥९॥ जित्वात्मनः
प्रशांतस्वप्नसमात्मा समाहितः॥ श्री

गी
६५

नोस्तसावडः विषुतयामानापमा
नयोः॥ तानविज्ञानतत्मात्माकदर
स्याविज्ञितैर्दिवः॥ युक्तइत्युच्यतेनयो
गीसमलोष्टासकाचनः॥ ८॥ सख्य
नित्रार्थदासीतसथ्यस्यहेष्वेवधुधु॥

साधुष्वपि च पापेषु समबुद्धिर्विशि-
ष्यते॥ यो यो पुंनोत सततमात्मानं रद-
सि स्थितः॥ पक्वा कौयत किं नात्मानि-
राशीरपरिग्रहः॥ सुखैर्देशे प्रसिद्धा अप-
स्थिरमासनमात्मनः॥ नात्मानं विन्दति

गी
७

नीचैवेलाजितकृशातरे॥॥तत्रैका
येसनःकृत्वायतचित्तैर्दिव्यक्रियः॥
उपविश्यासनेपुंज्याद्योगात्मात्मवि-
शुद्धये॥समेकाग्रशिरोशीवेथारवे-
नचलस्थिरः॥संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्व-

दिशाश्चातवलोकायत॥१॥ प्रशातात्म
विगतभोवेल्लचारिचतस्थितः॥ सतः
संयम्य सचिन्मायुक्तश्रासोतसत्पदः
पुनत्रेवेसदात्मानं योगी नियतमा-
नसः॥ शान्तिनिर्वाणपरमो सत्संस्था

५

गी
५

साधिगच्छति॥ नाप्यसतस्तयोरोस्ति
नैवैकांतसतश्चतः॥ न चानिखप्रशी
लस्यजाग्रतानैवचान्नित॥ ६॥ युक्ताद्वा
राविद्वायस्ययुक्तचेष्टस्यकर्मसु॥ यु-
क्तस्वभाववायस्ययोरोभवातिडः॥

वद॥१०॥ यदा विनियते चित्तमात्मन्ये
वावतिष्ठते॥ निस्पृहः सर्वकांक्षेष्वा-
युक्तश्चिन्तयते तदा॥११॥ यथा दीपो नि-
वातस्थाने गते सापमासृता॥ यो वि-
नोयतचित्तस्य पुंजतो यो रा मात्मनः॥

गी
३२

यत्रोपरमतेचित्तनिरुद्धयोगासेवया
यत्रैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि
नृणांति ॥ २० ॥ सात्वसात्पतिकंयत्र
इन्द्रियास्यमतीन्द्रियं ॥ वेत्ति यत्र नर
चैवायंस्थितश्चलति तत्त्वतः ॥ २१ ॥

येन ज्ञात्वा परं लभं सन्त्यते नाथि कंत
तः॥ यास्मिं स्थिते न डः श्वेत गुरुणापि
विद्या लभ्यते॥ ११॥ ते विद्या डः श्वेतं योगी-
विद्या योगी योगी सति तं॥ सानिश्चयेन यो
कृष्या योगी शानिर्विचचेतसा॥ ११॥ संक

गी
३३

व्यप्रभवात्कासां रूपता सर्वानशो-
षतः॥ सतसैवैन्द्रियग्रामविनियम्य
संसततः॥ २४॥ शानैः शानैरुपवसे-
दुद्धाधृतिरुद्दोतया॥ आत्मसंस्थं
सनाकृतं न किंचिदपि चिंतयेत्॥ २५॥

यतो यतो निश्चरति सतश्च चलस्य
रे ॥ ततस्ततो नियम्यतदात्मस्य वशा-
नयेत् ॥ १८ ॥ प्रशांत सतस्यैतद्यो-
गाने सावमुन्नमे ॥ उपैति शांत रजसं
बलभूत सकलसंघे ॥ १९ ॥ पुंजने वे सदा

गी
३६

त्मानं यो गी विना त कल्मषः ॥ स विन-
ब्रह्म संस्पृश सत्यं तं स विम श्रुते ॥ २८
सर्वभूतस्य सात्मानं सर्वभूतानि चा-
त्मानि ॥ ईदृशं ते योगा युक्तात्मा सर्वत्र स-
मदर्शनः ॥ २९ ॥ यो मां पश्यति सर्वत्र

सर्वं च सायि पश्याति ॥ तस्याहं न प्राणा
प्राणमि स च मे न प्राणा पश्याति ॥ १० ॥ सर्व
भूतस्थितं द्यामा भजते क्व च सा स्थितः
सर्वं द्यावर्तमानोऽपि स द्यामा सायिव
र्तते ॥ ११ ॥ आत्मा यस्य न सर्वत्र स संपर

गी
५५

प्रपत्तिर्योजनेन॥ सखिचयदिवःखंस
योगोपरमेसतः॥१॥ अनेनवाच॥ यो
येयोगास्त्वयाप्रोक्तः सास्मिन्मधुसूद-
नः॥ पतस्याहन्मपश्यामिचंचलत्वा-
स्थितिस्थिरा॥ चंचलादिमनाकस्मप्र

मायौवलवहवे॥ तस्याहंनिगृहंममे
वायोरिवसुडुकरं॥१५॥ श्रीभ गवानु
वाच॥ असंप्रायंसदाबाहोसतोडनि
ग्रहचले॥ अस्यासिततकौतेयवैरा
पिणावग्रहते॥ असंयतात्मनायोया

गी
३६

३ः प्राप इति मे मतिः ॥ वश्यात्मना तत्र य
तता शर्वेण वा मनुष्या यतः ॥ अत्र न वा
च ॥ अयं तत्र अहं यो मे तो यो वा चुलि
त सा तसः ॥ अत्र प्राप्य यो रा से सिद्धं
का गतिं कस्त गच्छति ॥ कश्चि नो भय

विभ्रष्टछिन्नाभिमिव न प्रपति ॥ अत्रति
ह्यसदावाहो विरुद्धो बालन एव प्रपति ॥
पतन्मसंशयं कस्तुभं तस्य सदेव शेष-
तः ॥ न ह्यत्यः संशयस्यास्पृष्टता तस्य
पपद्यते ॥ ११ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ पा०

गी
३३

येनैवेदनासुत्रविनाशस्तस्यविद्य-
ते॥ तद्विद्वत्कल्याणकृत्कश्चिदुपैति-
तातयावृत्ति॥ ५॥ प्राप्पपुण्यकृतार-
लोकानुपेक्षाशासनीसमाः॥ सुवीना
श्रीमतागोदेधोगामिष्टोभिजायते॥

अथवायोगिनामेवकुलेभवतिथी
सतो॥पतद्विडुलेभतंरत्नकेजन्मय
दीहृष्टो॥ध२॥तत्रतंबुद्धिसंयोगेनभ
तेपौर्वदेदिके॥यततेचततोभूयःसं
सिद्धाकुरुतदनः॥ध२॥पूर्वाभ्यासन

गी.
५८

तेनैवाद्रियते एव शेषापि सः॥ जिज्ञासु
पियोगास्य शब्दवत्तातिवर्तते॥ प्रय
त्नाद्यतमानस्तथा गी संसृद्धा किं लि
षः॥ अनेकजन्म संसिद्धस्तथा याति
परं गतिं॥ ५५॥ तर्पास्वभ्याधिको योगी

ज्ञानीभ्योपि सतोधिकः॥ कर्मभ्यश्चा
धिकेकाद्योगीतस्माद्योगीभवाच्चन। यो
गिनासपि सर्वेषां सद्गतेनातयात्मना
अहोवात्मजतेयोमांसमयुक्तसो
मतः॥४॥ इति श्रीभगवद्गीतासूप

गी
५२

निषत्सवत्तविद्यायां योगशास्त्रे श्री
कृष्णार्जुनसंवादे आत्मसंयोगो नाम
सप्तमोऽध्यायः । ॥ श्रीभगवानुवाच । सदा
सक्तमना पाठ्ययोगं पुंनतस्तदाश्रयः ॥
असंशयं स संयमो यथाज्ञास्पति-

तच्छृणु ॥ ज्ञानं ते हं भवितुम् ॥ विज्ञानमिदं ब्रह्म
संन्यासोऽयम् ॥ यत्किञ्चिज्ज्ञात्वा तद्ब्रह्म भूयो न्य
ज्ज्ञातव्यं सर्वं शिष्यते ॥ १ ॥ स नृणां ध्याना
सहस्रेषु कश्चिद्यत्नात्तत्सिद्धये ॥ यत्त-
त्तामसोऽपि स ह्यनाकस्मिन्मोहावर्जिततत्त्वतः ॥ २ ॥

गी
८०

भूमिवापोतलावायुः विमनोबुद्धिरे
वच ॥ अहंकारशरीरं मेभिर्नाप्रकृ-
तिरष्टधा ॥ ३ ॥ अपरेयमितस्त्वया
प्रकृतिं विदुर्मपरा ॥ जीवभूता-
महाबाहोययंदथाव्यतेजगत ॥ ५ ॥

पतद्योनीनिभूतानिसर्वाणिपथा
रया॥ अदं कृत्स्नस्पजगतःप्रभवःप्र-
लयस्तथा॥ ६॥ सत्प्रवर्तनात्यकिं
विदास्तथनंजयः॥ सायिसर्वमिदं
नस्तत्रेसिगिराणाश्व॥ ७॥ रसादमप्स-

गी
८१

कौन्तेयप्रभास्मिशाशिसर्वयोः॥प्रणा
वःसर्ववेदेष्टुशब्दःशब्दपौरुषेन्दु॥८॥
पुण्यपाशोधःप्रयित्वाचननश्रास्मिन्विभा
वसौ॥जीवन् सर्वभूतेषुतपश्चा-
स्मिन्तपस्विषु॥वीजंसासर्वभूतानां

विहिपाद्यसनातनं॥ बुद्धिर्बुद्धिसना
सास्मिन्नेतन्नेतन्नास्विनामहे॥॥ बलं ब
लवतां चाहेका मया या विवर्जितं॥ य
मा विरुद्धा भूतेषु का सास्मिन्नेतन्ने
भ॥ ये चैव सास्मिन्का भावा राजसास्मा

गी
८२

ससाधये॥ सतपवेतितां विहितवदे-
तेषुतेसायि॥ त्रिभिर्गणसयैभौवैरेभि
सर्वसिदेजयात॥ सोदितेनाभिज्ञाना-
त्तिमासैभ्यः परसव्यं॥ ११॥ दैवीस्व-
वागणसयोससमायाउरपया॥

मासेवयेप्रपद्येतेसायासेतोतरेति-
ते॥१५॥नसांडकृतिनोमूढाःप्रपद्येते
नरायसाः॥साययापयततानाश्रा-
सरेभावसाश्रिताः॥१५॥चतुर्विधाम
जेतेसाजनाःसकृतिनोजनः॥आर

गी
८३

तौ जिज्ञासुर्याथीज्ञानीचभरतर्षे
भ॥ तेषांज्ञानीनित्यपुक्तपक्वभक्ति-
विशिष्यते॥ प्रियोदिज्ञानिनोत्पद्ये-
महसचसमाप्रियः॥८॥ उदायाः
सर्वपवैतेज्ञानीत्वात्मैवसंसतं॥९

आस्थितः सदिपुक्तात्मा सा मेवानुत्त
मा गतिं ॥ वदन्तां जन्मना संतेजानवा-
न्मा प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमिति स-
द्वात्मा सुउल्लसः ॥ १५ ॥ कामैस्तैस्त
हितज्ञानाः प्रपद्यन्ते न्यदेवताः ॥ तैर्

गी
८५

नियमसमाख्यायप्रकृत्यानियतास्वया
योयोयोयोतनुभक्तः शुद्ध्याचितोस
ब्धेति॥ तस्यतस्याचलाश्रुतातासेव
विदध्यास्पदे॥१॥ सतयाशुद्ध्यायु-
क्तस्तस्यावायनसीदते॥ लभतेच-

ततःकासात्तद्यैवविहितोहितान॥
अतवत्तफलतेषांतद्भवत्पत्न्यमेय
सा॥ देवादेवयज्ञोयोतिमद्भक्तः॥ यो
तिमासापि॥ ११॥ अथक्तेव्यक्तेमापन्नं
सन्त्यतेमासबुद्धयः॥ परंभावसञ्जा

गी
८५

नंतोसमाव्ययमनुत्तमं॥१५॥तादृश-
काशःसर्वस्ययोगासायासमावृतः
मूढोयनाभिज्ञानातिलोकोसामज
सव्ययं॥वेदादंसमतीतानिवर्तसा-
नानिचार्जितं॥भावध्याणवभूतानि

मातवेदनकश्चन॥१८॥इच्छाहेषासर
सत्येनहंहमोदेनभायत॥सर्वभूता
निर्ममोहसर्वाद्यातिपरतप॥१९॥येषां
त्वन्तरोत्तपापेज्जनात्ताप्रणयकर्मणा॥
नेहंहमोहानिर्ममकाभजतेमोहद्वेषताः

गी
८६

जरा मरणा मोहाय मासा श्रित्य यत्नं
तिथे ॥ ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमथात्मं
कर्म चार्थवत् ॥ १५ ॥ साधिभूता विदे-
वं सा साधियत्नं च ये विदुः प्रयाणा-
कालेऽपि च सांते विदुर्धृक् चेतसः ॥ १६ ॥

इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
विद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
ज्ञानविस्तारयोगो नाम सप्तमोऽध्या-
यः ॥ अर्जुनवाच ॥ किं तद्ब्रह्म किं सध्या-
त्सं किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अथि सन्तव-

गी
८१

किं प्रोक्तमयि देवं किमुच्यते ॥ अयि
यत्तः कथं कोत्र देहसि मधुसूदन ॥
प्रयाणकाले च वाचते योसि निय
तात्मभिः श्री भगवानुवाच ॥ अक्षरं
ब्रह्म परमं स्वभावो ध्यातुं सुच्यते ॥

ॐ

भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंहर
त्तितः॥ अथिभूतत्तरोभावः पुरुषर
अथिदेवते॥ अथियत्तोदसेवात्रदेदे
देदभूतावरः॥ ध॥ अतकालेचमा
सेवसरत्सकाकलेवर॥ यःप्रया

गी
८८

निस्समं देवांतिना रूपं संश्रु-
यः ॥ यं यं वापि स्मरन्मावेत्पुनर्न ते
कलैवरे ॥ न तस्मै वैति कौतेय सदा
तद्भावाभावितः ॥ ८ ॥ न स्मात्सर्व-
प्रकालेषु मासवत्सर्वप्रद्वयच ॥ ९

सव्यार्पितसन्नो बुद्धिर्मासैवैष्यसं-
शयः॥१॥ अथ्वा सव्यो राप्रकृतं चत
सान्नं न्यशासिना॥ परं संप्रकृतं विद्वं
यानि पार्था न चित्तयन्॥८॥ कविप्र
णमन् प्रशासितारमणारणीयांसस-

गी
८२

वस्मरेद्यः॥ सर्वस्मथात्तावसचिंत्यरु
पमादिस्त्वर्णातमसः परस्तात्॥
प्रयाणाकाले सनसाचलेन भक्त्या
कौथोराचलेन वैव॥ अर्वा मध्ये प्रा

मावेश्यसम्पत्तन्तं परं पुरुषस्यै-
ति दिवं ॥ १० ॥ यदत्तं वेदविदो वदन्ति
विशन्ति यद्यतयो वीत रागाः ॥ यद-
दिव्यं ते वाचं चर्यं चरन्ति तन्ने पदे ॥

श्री
५०

संयद्देहाप्रवक्ष्ये ॥१॥ सर्वद्वारा
णि संयम्य ॥ मनो ह्यदि निरु
ध्य च ॥ मूर्ध्नि ध्यायात्मनः प्रा
ण ॥ सास्थितो योगधारणो ॥३॥

ॐ सित्येकातरं ब्रह्म व्याहृतं त्मा मनु-
स्मरन् ॥ यः प्रयाति तपनं देहं स याति-
परमां याति ॥ १२ ॥ अतन्मचेताः सततं
यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं स-
लभः पार्थ नित्यपुनः स्यामि नः ॥ १३ ॥

गी
५१

मासुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशा
सते ॥ नाम्नुवति सदात्मातः संसिद्ध
हि परमायातः ॥ ५ ॥ आब्रह्म शुवनाह
लोकाः पुनरावर्तिनो ज्ञेयः ॥ मासुपेत्य
न कौतये पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ६ ॥

सदस्यपुत्रापयंत सदस्यद्वलणो वि-
उः॥ रात्रिपुत्रा सदस्यताते दोरात्र वि-
दो जनाः॥ १०॥ अथ कथं कथः सर्वा-
प्रसवेत्यदरागसे॥ रात्रागमे प्रली-
यंत नैवाव्यक्त संज्ञके॥ १८॥ भूतया

गी
२२

सः सपवाद्यं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रा
आरासेवशाः पाद्ये प्रभवत्पदरासे ॥
परस्तस्मात्तत्त्वात्वात्वात्वात्वात्वा
त्तनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु तत्प्रपत्ति
न विनश्यति ॥ २० ॥ अथ क्वात्तवत्सुक

स्तसाद्रःपरसोराति॥ यंप्राप्यननि
वर्ततेतद्दामपरमेसम॥ १॥ पुरुषःस
परःपार्थभक्तमालम्पन्ननन्यया ॥ य
स्यात्स्थानिभूतानियेनसर्वसिद्धेन
ते॥ १॥ यत्रकालेननाशतिमाश्रितैव

गी
५३

योगिनः॥ प्रयाता योतिर्न काले वस्य
मिभरतर्षभ॥२२॥ अग्निर्नैवातिरदः पु-
नः॥ धर्मासासादति एतान्॥ नत्रप्रया-
ता गच्छेति ब्रह्म ब्रह्म विदो जनाः॥ धूमे
रात्रिस्तथा कस्तुभः॥ धर्मासासादति गान्धर्व-

वत्रचंद्रमसंन्योतिर्योगीश्वरानिव-
र्तते॥ शुक्लकृष्णगतीत्येतज्जगतःशा-
स्त्रं सततं॥ एकयायात्पतावृत्तिमन्य-
यावर्ततेपुनः॥ नैतौ स्तौपाद्येजान-
न्योगीश्वरानिवर्तते॥ तस्मात्सर्वेषु

गी.
१५

कालेषु योगाद्युक्तो भवार्जनेन ॥ १३ ॥ वेदे
प्रयत्नेषु तपसश्चैव दानेषु यत्स एष
फलं प्रादिष्टं ॥ अतो न तत्सर्वं मिदं
विदित्वा योगी परं स्थानं संपातिष्य
त्ये ॥ १४ ॥ इति श्री भगवद्गीता सप्त

निषत्सवत्तविद्यायां योगशास्त्रे श्री
कृष्णार्जुनसंवादे महाप्रह्लादयोगो नाम
सप्तमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीभगवानुवाच
च। इदं त्वत्तत्त्वसंज्ञाप्रवक्ष्याम्यनन्तरं
यवे ॥ ज्ञानं विज्ञानं सद्विज्ञानं तत्त्वज्ञानं

श्री
५५

ह्यसंशुभात् ॥ १ ॥ राजा विद्या राजा सं
पवित्रा मिदं मुन्नम ॥ प्रत्यक्षा वरा संय
सं सं सं वि कर्त सं व्ययं ॥ १ ॥ अथा
नाः पुरुषाथ सं स्यात् परतप ॥ अथा
प्यसं निवर्तते तदसु सं सारवर्तनि ॥ १

मया ततः सिद्धं सर्वं जगद्व्यक्तं सूर्यं
ना॥ सत्स्थानि सर्वं भूतानि नवा दत्ते-
षु वस्थितः॥ ४॥ तच्च सत्स्थानि भूता-
नि पश्य स योगैः स चरे॥ भूतं तेन च-
भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः॥ ५॥

गी
१८

यथाकाशास्थितो नित्यं वायुसर्वत्र
गोमदान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि म
त्स्यानि त्वप्रधारय ॥ सर्वभूतानि कै
तेयप्रकर्तयान्ति मां स कै ॥ कल्पत
ये पुनस्तानि कल्पादौ विस्मयास्पदं ॥

प्रकर्तिस्यामवष्टुपविहजासिपुनः
पुनः॥ भूतयासमिमंकात्तुसवंप्राप
कतेवंप्रात॥८॥ नचमातानिकमा
णानिवभ्रंतिथनंनयः॥ उदासीनव-
दासीनमसकंतेषुकर्मस॥९॥ सर

गी
५३

याध्यक्षेण प्रकृतिः स्वयते सचराच-
रं ॥ देतनानेन केने यजगद्दि पारिव-
र्तते ॥ १० ॥ अथ जानाति सांस्वप्न-
मावर्षीत नवमाश्रिते ॥ परं भाव-
सज्जानंता ससभृत सदेष्टव ॥ ॥

मोवाशा मोवक मोणो मोवताना वि
चेतसः॥ रातसी सा सरी चैव प्रकृतिं
माहिनीं श्रिताः॥ सदात्मानस्तु साया
ये देवीं प्रकृति सा श्रिताः॥ भजत्यन-
न्यमन सात्तावा भूतादि सव्यं॥ १२॥

गी
५८

सतते कीर्तयेतां सायतेन सह व-
ताः ॥ न स स्पेन स सा भक्त्या नित्यं
काउपासते ॥ १५ ॥ सातयते न वाप्य-
न्ययजते सा सापासते ॥ एकत्वेन-
मृद्यत्केन बद्ध्या विषता सा खः ॥ १५ ॥

अहं कर्तुं रदं यत्ता स्वधादमहमौष
धे॥ संत्रोहमहमेवाज्यमहमाग्निरहं
इतं॥ १२॥ पिताहमस्य जगता साता
याता पिता सहः॥ वेद्यमवित्रसांक
रुद्रकतामयजुर्वच॥ १३॥ गानिभर्ता

गी
२२

प्रभः सादीनिवासः शरणं स एत
प्रभवः प्रलयस्यानं निधानं वीज-
संलयं ॥ १८ ॥ तपास्पदमदवर्षं
निगृह्णासुतृजामिव ॥ अस्तं च
वस्तु सत्सत्त्वाद्मज्जनं ॥ १९ ॥

त्रैविद्यामांसासपाशतपापायज्ञैरि
ष्टास्वर्गातिप्राप्यन्ते॥ तेषु एष सा सा
यस्यैरदलोकसम्प्रातिदिव्यां दिवि दे
वभोगान्॥ ते तं भुक्तास्वर्गलोकं वि
शान्तती एषु एष सत्यलोकं वि शान्ति

श्री
१०

पवेत्रयोधर्ममनुप्रपेतागतागतेका
सकामालभेते॥१॥ अतन्मास्थितयं
तासायेजनाःपर्युपासते॥ तेषां नि-
त्याभिपुक्तानां यागादमेव ह्यस्य दे-
वेष्वप्यन्यदेवताभक्त्या यजते अर

इयान्विताः॥तेपिमासेवकौतेयय-
ज्ञेत्पविधिपूर्वकं॥११॥अदेदिसर्वय-
ज्ञानाभोक्ताचप्रभरेवच॥नतस्मास-
भिज्ञानांतिनतवनातश्चवेति॥१२॥
योतिदेववनादेवापितन्यविमिन

ताः

गी
११

वृ॥ भूतानि योति भूते ज्ञा योति मद्या-
जिनोपि सो॥ १५॥ पत्र पुष्प फले तो यो
मे भक्त्या प्रयच्छति॥ तददं भक्त्यप्यत
मन्नामि प्रयतात्मनः॥ १६॥ यत्करो-
षियदन्नामि यज्जदोमि ददामि यत्॥

यत्तपस्यासि कैते यत्तत्कुरुष्वसद्वर्प
णो ॥ १३ ॥ शुभा शुभफलैरेवं मोक्षसं
कर्मैव धनैः ॥ संन्यासयोगायुक्तात्मा
विमुक्ता मा सुखं प्राप्ति ॥ १८ ॥ समो हं
सर्वभूतेषु न मे द्वेषास्ति न प्रियः ॥

गी
१२

ये भजते तत् सो भक्ता मयि ते ते प्रचार
पदे ॥ अपि चेत्त उवाच शो भजते मा म
नस्य भाव ॥ साधुरेव स संततः स-
म्यग्व्यवसितो हि सः ॥ १० ॥ त्रिप्रभव
ति यः सोत्मा शब्दातिनिगच्छति ॥

कौन्तेयप्रतिजानीदितमेभक्तः प्र-
णाश्रयति॥ सादिपाद्यव्यपाश्रित्येव
पि स्युः पापयोनयः॥ स्वयौ वै श्रया-
स्तया श्रुद्वास्तपि योति पश्याति॥ १
किं पुनर्वास्तवः पुन्याभक्ताय नर्ष

गी.
१३

यस्तथा॥ अनित्यमसावि लोकमिमं
प्राप्य भजत स्वमा॥३॥ सत्तत्ता भवम-
द्वको मद्याजीमानसुखरु॥ मासैव
ध्यासि युक्तैव सात्मानं सत्यरायण॥३॥
इति श्रीभगवद्गीता सप्तमोऽध्यायः ॥

विद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसं
वा द राज रा ह योगो नाम नम मोह
ध्यायः ॥ श्रीकृष्णवाच ॥ भूय
वसदावाहो भूयः परमेव च ॥ य-
ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितं का

गी.
१५

मया न मे विदुः सरगाणां प्रभवेन म
दृष्टया ॥ अहमादिदिदेवानां सदृष्टी
णां च सर्वेषाः ॥ १ ॥ यो मा स ज स नादि
च वेति लोक सदेसरे ॥ असे सतः
स सत्येषु सर्वपापे प्रसूयते ॥ ३ ॥

बुद्धिर्ज्ञानसंज्ञादः तस्मात्संज्ञेदम्ः
शामः॥ सखिडः त्वभवाभावोभयवा
भयमेवच॥५॥ अदिस्मात्संज्ञानादि
स्तप्तादानेयशायशः॥ भवन्तिभावा
भूतानां सतपवस्यारिवथाः॥५॥ स-

गी
१५

दृष्टव्यः समश्चैव चत्वारो मनवस्तथा
सङ्गावासानसाज्जाता येषां लोकः
इमा प्रजाः ॥ ८ ॥ एतां विश्वं नियोगां च
समयो वेति तत्त्वतः ॥ सा विक्केपे
न यो गान युज्यते नात्र संशयः ॥ ९ ॥

अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते
इति मत्वा भजते मां बुधा भावसमर-
न्विताः ॥ ८ ॥ सविता सुहृत प्राणा वायु-
र्यन्ता परस्परं ॥ कथयन्तस्त्वमां निर्य-
न्तस्येति चरन्ति च ॥ ९ ॥ तेषां सततं पु-

गी
१०६

कानोभजतोप्रीतिशर्वकं॥ दद्यामिबु
द्धियोगंतेयेनमासुपयातिते॥१०॥
तेषामेवानुकेपाद्यमहमज्ञानज-
नमः॥ नाशयास्यात्मभावस्याज्ञा-
नदीयेनमास्वता॥॥ अर्जुनवाच॥

परं ब्रह्म परं धाम परं विभु परं भव
न ॥ प्ररुषं शास्त्रं तदित्युमादिदेवस
नं विभु ॥ १ ॥ आदिसुतासुषयः सर्वदे
वविर्नारदस्तथा ॥ असितो देवलो
क्यासः स्वयं च वचो विभु ॥ १ ॥ सर्व

गी
१०३

मेतदुतंसनेयत्मावदसिकेशाव॥
नदितभगावल्मकविडेदेवानदा
नवाः॥१५॥ स्वयसेवात्मनात्मानवे
त्यत्रपुरुषोत्तम॥ भूतभावतभूत
शदेवदेवजगत्पते॥१५॥ वक्तसद

स्मशेषेणादिव्याख्यात्सविभूतयः॥
याभिर्विभूतिलोका निमास्त्वव्या
प्यनिष्टासि॥१॥ कथं विद्यासंदेहो
रिक्तसत्तापरिचितयत्॥ केषुकेषु
चभावेष्टविद्योतिभगवत्सया॥ वि

मि

शी
१०८

स्तरेणात्मनो यो गं विभृतिं च जना-
देन ॥ भयः कथयन्त निर्दिष्ट एतौ
नास्ति मे सन्त ॥ श्री भ ग वा न वा च ॥ हे
तते कथयिष्यामि दिव्यात्मा विभृ-
तयः ॥ प्राथाप्यतः करुण्ये ह नास्ति वि

स्तवस्यमे॥१॥ अहमात्मासदाकेशस
र्वभूतशायस्थितः॥ अहमादिश्वसर
थेवभूतानासत्तपवचः॥२॥ आदिम
नासदेवस्तज्येतिघोरविरेषुमान्॥
मयोविमंरुतामस्मिन्नतत्राणासदे॥

गी
१२

शाशी॥ वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानां
सस्मिन्वा सवः॥ इन्द्रियाणां मनश्चास्मि
भूतानां सस्मिन्वेतना॥ रुद्राणां शक
रश्चास्मिन्निशेयत्वरत्तसा॥ वसूनां
पावकश्चास्मिन्मेरुः॥ शार्वाङ्गा सद्॥

२३

पुरोधसोचसुखेसोविहिषार्थेवृद्धः
स्पतिः॥ सेनानानामहंस्कंदःसरसाम
स्मिसारावः॥ २५॥ महर्षीणांभूमवहं
गिरामस्यैकमहर्षे॥ यत्तानांजपय
त्तास्मिस्थावराणांहिमालयः॥ २५॥

गी
११

अथ सर्ववृत्ताणां देवर्षीणां च ना
रदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः श्रीसह्यानां क
पिलोमानः ॥ १८ ॥ उच्चैश्च अवसमसंस्थाना
विदिसामस्तृता इव ॥ परावतगरु
जं द्राणां नराणां च नराधिपे ॥ १९ ॥

आयुधानामहंवज्जंथेवनामस्मिका
मधुक॥ प्रजनश्चास्मिकंदर्पःसर्पार
णामस्मिवास्तकिः॥ अनेनश्चास्मिना
गानावरुणायाहसामहं॥ पितृणा-
मर्चमश्चास्मियमःसंयसतामहं॥ २५

गी.
॥

प्रज्ञादश्वासिदेत्यानां कालः कलय
तामहे॥ मृगाणां च स्रग्वांश्चैव न ते
यश्च प्रतिष्ठा॥ १०॥ पवनः पवताम
स्मिन्नामः शास्त्रमृतामहे॥ कृष्णां म
करश्चास्मिन्नामः सासास्मिन्नामहे॥

११

संयोगासादिरंतश्च सार्थं वैवाह्यं
ज्ञेन ॥ अध्यात्माविद्याविद्यानां वादः
प्रवृत्तासह ॥ ११ ॥ अत राणासकाय
सिंहदः सासासिकस्य च ॥ अहं सर
वात्तया कालोधाताहं विषतो मुखः

गी
११

ससुसर्वदश्याहसुद्रवस्यभविष्य
नो॥ कौन्ति श्रीवीरकनारीणोस्मृति
सैथार्थानिदमा॥ बृहत्सासनयासा
प्रागायत्रीबृहत्सामह॥ सासानामा
शीशीर्षाहसुद्रनाकुसमाकरः॥१॥

यते ललयाता सस्ति ते जज्ञे जज्ञिः
नामदे॥ जयोऽस्ति व्यवसायोऽस्ति सत्
सत्त्वतामदे॥ वृत्तीनां वासदेवोऽस्ति
पादुवानाथ ते जयः॥ मनीनामप्य
देव्यामः कवीनामशानाकविः॥१३॥

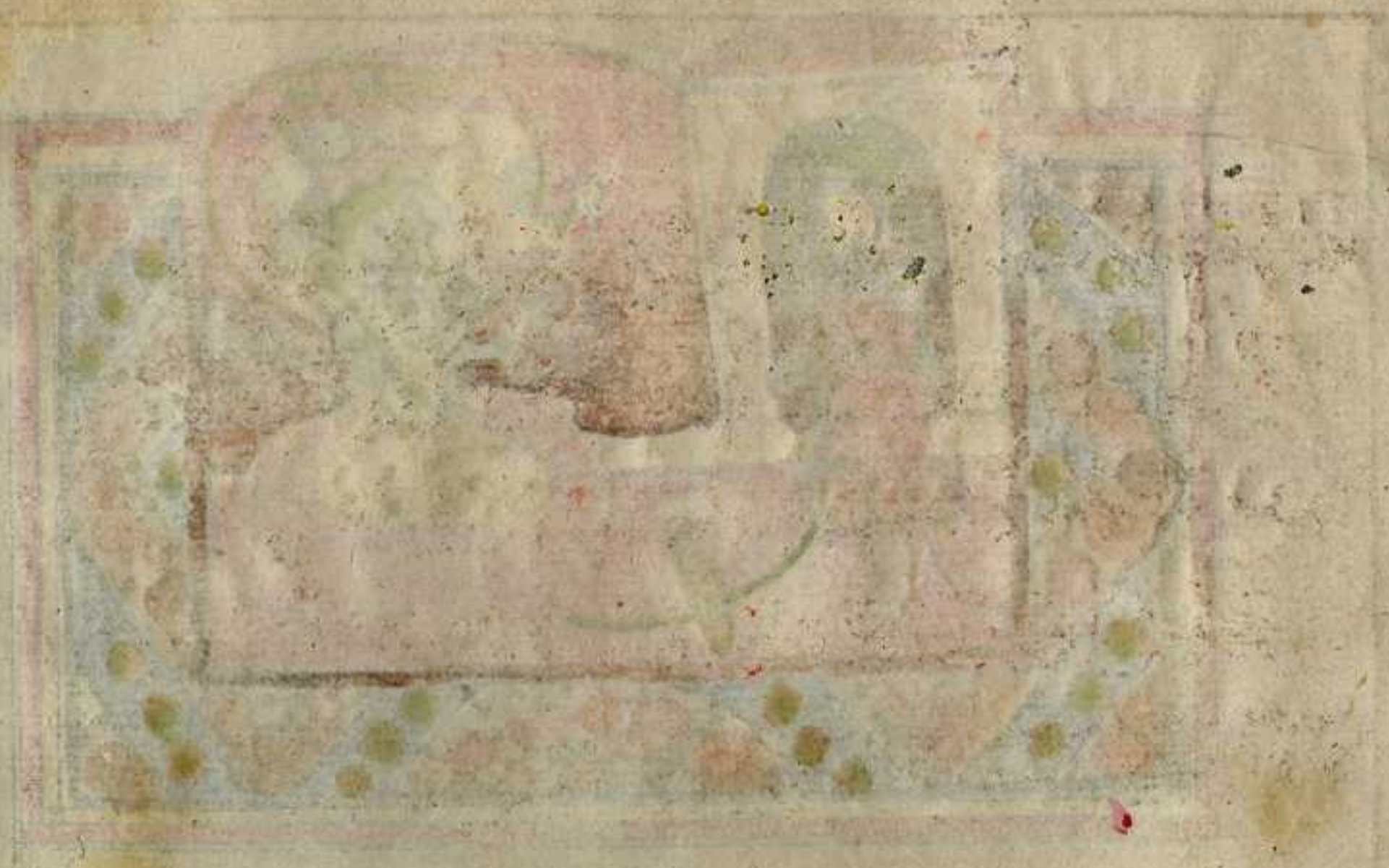
गी
॥३

दंशोदसयितासस्मिन्नोतिरस्मिजि
गीधत्ता ॥ सौनैवेवास्तिमस्यातात्ता-
नैत्तानवतासदं ॥ यश्चापिसर्वभूता
नोवोजेनददसज्जत ॥ नतदस्तिवि-
नायत्पान्मयाभूतंचराचरे ॥ ३५ ॥

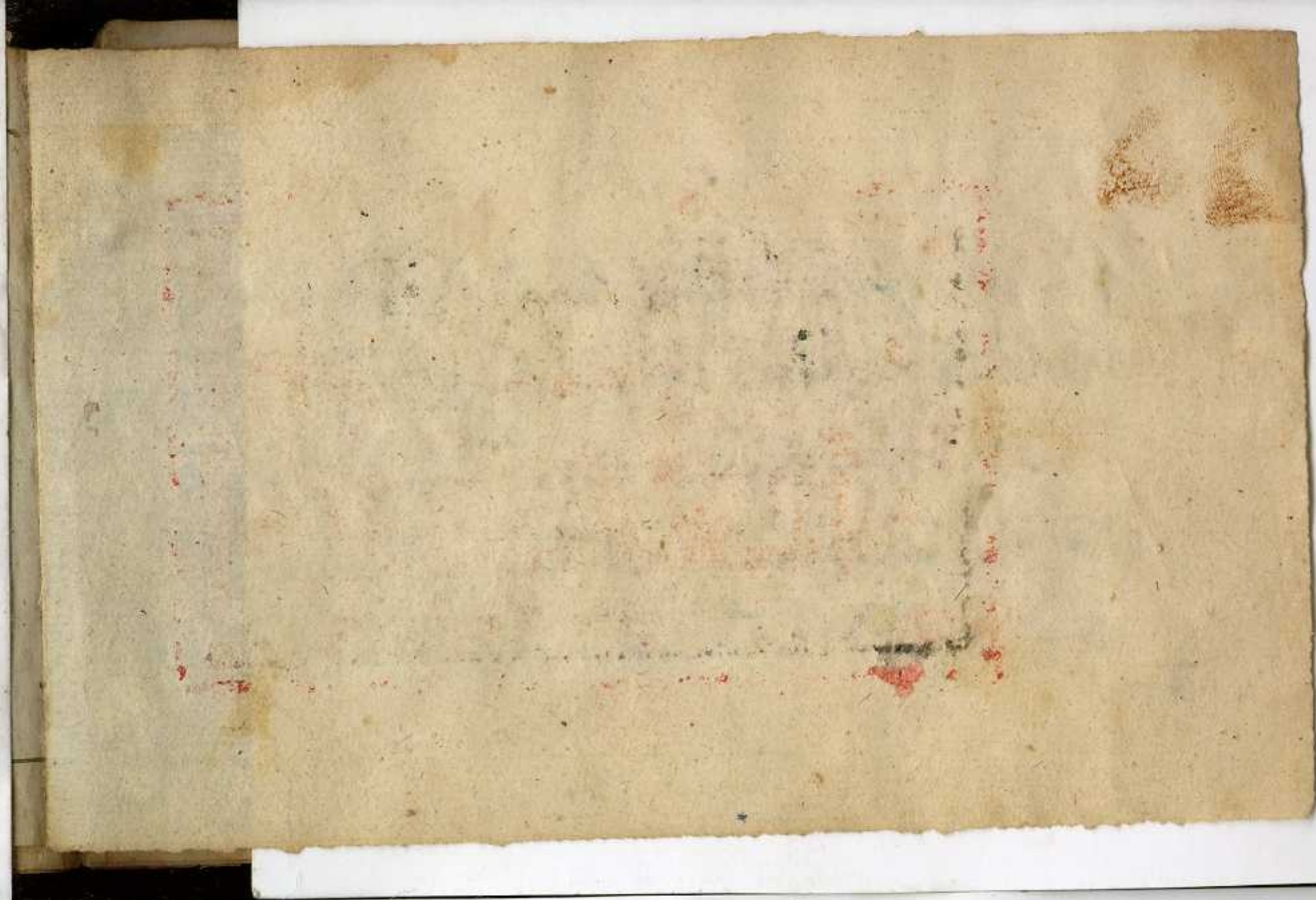
नोतोस्तिमसदिव्यानांविभूतीनोप
रंतप॥ पषत्तदेष्टानाप्रोक्तोविभूतेर
विरुत्तरोमया॥ ५॥ यद्यदिभूतिमत्त
वैश्यामर्शजितमेववा॥ ततदेवाववा
वत्तमसतेजोशसंभवे॥ ५॥ अथर

गी
॥३॥

वाक्कृतैर्नानाभिर्वाक्किंज्ञानेनततवाज्जे-
न॥विष्टभ्यादसिद्धंकात्स्न्यमेकांशे-
नस्थितोत्तगात्॥५॥इतिश्रीभगव-
द्गीतासप्तविंशोऽध्यायः॥
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेविभूति

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, yellowed paper and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Several words are written in red ink, serving as rubrics or headings. The text is organized into approximately six horizontal lines.

योगो नाम दृशामो ध्यायः ॥ १ ॥ अनेन
वाच ॥ सद्वचप्रदाय परमं सत्यं सध्या
त्मसंस्तितं ॥ यत्र योक्तं वचस्तत्तमो
द्वाये विवातो मम ॥ ॥ सवाप्य यौ हि
भूतानां शुतौ विस्तारशो मया ॥ वचः

गी
॥५

कमलपत्रात्सदात्पमपिचाव
यं॥ पवसेतयथात्यत्रसात्मानपर
मेस्रं॥ दृष्टमिच्छामितेत्त्रपमेस्रं
प्ररुषोत्रम॥ ५॥ श्रीभगवानुवाच॥
पश्यमेपाथरूपाणिशान्तशायसद

मन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रुमितिप्रभो॥ योगेऽथ
ततोमेतददीयात्मानमकथयं॥

सप्रः॥ नानाविधानि दिव्यानि नाना
वर्णाकृतानि च॥ ५॥ पश्यादित्यान्वर
सक्तज्ञानाधिनामकृतस्तथा॥ बहून्म
ह्येषु पूर्वाणि पश्यान्वयोनिभायते॥
इहैकस्थजगत्काले पश्याद्यसत्तया

गी
११२

चरं॥ समदेदेगशकेशायचात्यहसुमे
बसि॥ नतसाशकसेहसुमनैनव
स्वचक्षुषा॥ दिवंददासितेचतःप
प्रपमेयोगैसचरे॥ संर्ज युवा च॥ प
वसकातनोराजन्मदायोगैसचरो

हरिः॥ दृशेद्यामासपार्थोयपरसंरु
पसैस्वरं॥॥ अनेकवक्त्रनयनसनेह
काङ्क्षतदर्शनं॥ अनेकदिव्याभरणं
दिव्यानेकाद्यतापुथं॥॥ दिव्यसा-
ल्याचरथं॥ दिव्यगंधाचलेपनं॥ स०

गो
॥३॥

वांश्चर्यमयं देवमनंतं विचिन्तो मया वि
॥॥॥ दिवि सर्वसदसस्पभवे बुधाप-
उत्थिता ॥ यो दिभाः सदृशो सा स्या
ज्ञासक्तस्मदहात्मना ॥॥॥ न उक्तर
स्य जगत्कस्तु प्राविभक्तमनेकथा ॥

अपप्रपदेवदेवस्यप्राचीरेपोउवस्त
दा॥१॥ नतःसाविस्मयाविष्टारुष्टः
शोमोयननयः॥ प्रणम्यशिरसादेव
कृतान्जलिर्भाषत॥ अनेबुवाच॥ प
प्रणमिदेवास्तवदेवदेहसर्वास्तथा

गी
॥८॥

३

भूतविशेषसंचान॥ ब्रह्माणां श्रीशंक
सत्तासनस्थसंघोषसर्वानुरागाश्च
दिव्यान्॥ अनेकवाद्दुर्गवक्त्रकनत्रपश्या
मितां सर्वतो नंतरूपे॥ नांतमध्यनप्र
नक्तवादिपश्यामाविस्वस्वरविर

विष्णुरूपं॥ किरीदिने रादिने चक्रिं
चते जा राशि सर्वतो दामि संत॥ पर
श्यामि वाङ्निरीक्ष्य संसन्ता दीमान्-
लार्क शुक्ति मप्रसेये॥ वसन्त रे परं
वेदितं वसस्य विष्णुस्य परं नित्यानं

गी
१५

त्वमव्ययः शास्त्रतयर्मयोगासना-
ननस्त्वेपुरुषोसतोस॥ अनादिस-
ध्यानमननतवीर्यसननतवाङ्मशशि-
सर्वेनेत्र॥ यश्यामिवादीमदनाश
वक्त्रस्वतजसाविष्मिदतपन॥ १५

यावाप्येवमारिह संतरेदिव्या संत-
येकेनादिशस्व सर्वाः॥ दृष्टादुत्तरूप
सुप्रतवेदं लोकत्रये प्रव्यायितं सदा-
त्मन॥ १०॥ अमीदिवा स र संवाविश
ति केचिद्गीता प्राज्ञ लया गृणाति॥

गी
११

स्वस्तीत्युक्तामहाविंशसिद्धसंवास्तवं
निर्वास्तानिभिः पुष्कलाभिः ॥ रुद्रा
दित्यावसवोदेवसाध्याविश्वेष्टिनो
मरुतश्चाक्षपाश्च ॥ गार्धर्वयत्यासुर
सिद्धसंवावीत्यनेनोविस्मिताश्चैवस

वै॥ रूपं सदने वद्वचकनेत्रं सदा वार
हो वद्वचाह् रुपादे॥ वद्वद्वे वद्वद्वे
करोल्लह्वालोका प्रत्ययिता स्तर
यादे॥ ११॥ नमः स्तुति शोभननेकव-
र्णो व्यामाननंदो मविशालनेत्र॥ हं

गी
१२१

ह्यदितां प्रव्यायितां तयात्मा धर्तिन वि
दा मिश्रा सं च विस्मो दंष्ट्रा कयात्मा
नि च ते स्यात्वा नि दृष्टैव कालानल सं
नि भानि दिशो न जति नल भे च शा
सं प्रसी ददे वेश जगान्निवास ३५

अमोचत्वांथतशाष्टस्यपुत्राःसर्वे
सदेवावनिपालसंवः॥भीष्मद्रोर
णारुतपुत्रस्तयासासदासदीयैर
पियोथमोयैः॥वक्राणानेवरमा
णाविशानिदेष्टाकरालानिभयान

गी
१२२

कानि॥ केचिद्विलशादशानांतरेषु सं
दृश्यते च गीतिरुत सांयाः॥ यथा प्रदे
नां वद्वो ववेया स सदमेवाभिसावा
इवेति॥ तथा तवासांतरलोकावी-
रावशातिवकाण्यभि विज्वलति॥ २

यथाप्रदीपं ज्वलन्तं पतन्त्या विशोति
नाशाय समुद्भवैः ॥ तथैव नाशा
य विशोति लोकास्तत्रापि वज्राणां
समुद्भवैः ॥ लोकास्तत्र समानः
संमन्ता लोकास्तत्रान्वदन्त्येव लोकाः ॥

गी
१३२

तेजोभिरापर्यजगात्समग्रंभासस्तुवो
ग्राःप्रतपंतिविस्मो॥१॥आख्यादिमे
कोभवानग्रशेषानसोस्ततेदेववर-
प्रसीद॥वित्तात्तमिह्यामिभवेत्तमा-
घंनदिप्रजानामितवप्रवृत्ति॥३॥

श्रीभगवानुवाच॥ कालोस्मिलो
कलयकस्य च होला कालसमाहृत
सिद्धप्रवृत्तः॥ अतोपि नानभविष्यं
निसर्वैयवस्थिताः प्राप्नुवन्ते केषु
थाः॥१॥ नस्मान्नमृतिमयशालरु

गी.
१२५

मस्वनिताशत्रुं संत्वराज्यं समृद्धं ।
सर्वैर्वर्तेनिदता पूर्वमेव निमित्तसा-
त्रं भवसुखसाचिनः ॥ द्वाणां च भोषे-
च जयद्वयं च कर्णात्तथा नोपयो-
यवीरान् ॥ सयादनास्वजहिमाव्यायसुः

यद्यस्वनेनासिरोगसपत्नान्॥ ३५
संज्ञयुवाच॥ एतच्छ्रुत्वावचनकेशव
स्पृक्तान्जानिर्वपमानाकिरीटी॥
नमस्कृत्वाभयपवादकस्तसगाह
दंभीतभीताप्रणाम्य॥ अर्चयुवाच॥ ३॥

गी
११

स्थाने सखी केशात वप्रकीर्त्या जगत्
ह्यध्यात्पनु रज्यते च ॥ रत्नां सिंभीता
निदिशा द्रवति सर्वे नमस्येति च सि
हसंवाः ॥ १६ ॥ कस्माच्च ते न नमस्क
दात्मनो रोयस्य ब्रह्मणोऽप्यदि कंच

अनेतदेवशाजगानिवासत्वमतंरंस
दसतत्परयत् ॥ ३० ॥ त्वमादिदेवः पु-
रुषः पुराणास्त्वमस्यविषस्यपरानि
धाने ॥ वेतासिर्वद्यत्परयथासत्त्वया
तत्त्वोविषमनतरूपं ॥ ३८ ॥ वायुर्व

गी
१२८

सो गिनर्वरुणाः शशोकः प्रजापति-
स्त्वप्रपितामहश्च ॥ नमो नमस्तस्ते
सहस्रकवः पुनश्च भूयोपिनमो-
नमस्त ॥ ११ ॥ नमः पुरस्तादथ ह्य-
तस्ते नमोस्तुते सर्वे तपव सर्व ॥ १२

अनंतवीर्यासितविक्रमस्त्वसर्वस
माप्नोषिततासिस्सर्वः॥५॥ सार्वानि-
सत्वाप्रसभयडुक्कस्तदेयादवहे-
सार्वानि॥ अज्ञानतासादमानंतवेद
मयाप्रसादात्प्रणयेनवापि॥५॥

गी
१२०
त

यच्चावदासायैमसत्कृतोसि विद्वान्
शाय्यासनभोजनेषु॥ पकोयवाप्य-
वृततसमस्ततत्त्वासयेवासदसप्र-
मेयम्॥ ४२॥ पितासिलोकस्पचरा
चरस्पवमस्यप्रज्यश्चरुशरीरान्

नवत्समो रूप्यधिकः कृतो यो लो
कत्रयेष्वप्रति सप्रभावः ॥ तस्मात्प्रणा
म्यप्रणायायकार्ये प्रसादयेत्वा मह
मोशमिअं ॥ पितेव पुत्रस्य सखेव सह
व्युप्रिया प्रियादौ सदवसां ॥ ५५ ॥

गी
१२८

अदृष्टपूर्वस्थितोऽस्मि दृष्ट्याभयेन च
प्रव्याप्यंतमनो मे ॥ तदेव मे दृष्टो यः
देवरूपप्रसीद देवेश जगन्निवा
स ॥ ४५ ॥ किरीटिनं गार्दिनं चक्रद
स्तमिच्छामि त्वादृष्टुमर्हतयेव ॥

तेनैव श्रेया च तर्भजेत सदसवा दो-
भवा विद्यमते ॥ श्री ॥ रा वा नुवा च ॥ स-
या प्रसंतेत तवा ज्ञेते देव प्रपदं शि-
तमात्मयोगात् ॥ ते ज्ञास्ये विद्यमते-
तमाद्येयत्वे तद्वदस्येन न हृष्ट पूर्व ॥ ५३ ॥

गी
१२५

न वेदयता ययनैर्न ह्यनैर्न च क्रिया
भिननतपोभिरुग्रैः ॥ पवरूपः शर
व्यग्रदेन्दुलोके दृष्टं च दत्तं न कुरु
प्रवीर ॥ ५८ ॥ सात व्यथा सा च विमूढ
भावा दृष्टारूपं चोत्तमो दृष्टमसदम् ॥

व्यपेतभीः प्रीतमना पुनस्त्वं तदेव मे
रूपमिदं प्रपश्य संन युवाच इत्यर्ज
ने वासुदेवस्तथोक्त्वा स्वकं रूपं दृश
यामास भूयः आश्वासयामास च
भीतमेतं भूत्वा पुनः सायवपुर्महोर

गी.
११०

त्मा॥५०॥ अर्चये नुवाच॥ दृष्टे देसानुषं
प्रेतवसोऽप्यजनादेनः॥ इदानीं सास्मि
संवृतः सचेता प्रकृतिं गतः॥५॥ श्री-
भगवानुवाच॥ स उदे शीमिदं रूपं दृष्ट्वा
वानासि यत्नसं देवा अप्यस्य रूपस्य॥

नित्यं दृष्टं न कोऽसिद्धः॥ नादेवेदेन न
प्रसातदानेन न ज्ञेयया॥ शाकपर्व
विधौ दृष्टं दृष्टवानसि संशयया॥ ५४॥
भस्मात्वनन्यया शाकप्रदमेव विधौ
ज्ञेयः॥ नातदृष्टं च तत्वेन प्रवृष्टं च परं न-

गी
१३१

प॥ संकर्मकृतमत्यरमोमदक्तः संवा
वर्जितः॥ निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समा
मेति पाउवः॥ ५५॥ इति श्रीभगव-
द्गीता सप्तविंशोऽध्यायः॥
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

विष्णुपदशीतोनासपकाटशोथ्या
यः॥॥ **अत्रै नुवाच** पर्वसततपुक्ताये
भक्तान्तापपुपासते॥ येवाप्यत्रम
व्यक्ततेषां के योगाविन्नमाः॥॥ **श्रीभ**
गवा नुवाच सव्यावेशपसनायेमानि

गी
१३२

स्युक्ता उपासते ॥ अहयापरयोपेर
तास्तस्युक्ततमासतः ॥ येनत्तरसर
निर्देशप्रसव्यक्तं पुरेपासते ॥ सर्वत्र
सर्वित्येवकृतस्यसचलं फवे ॥ १ ॥ सं
नियमैर्दिव्यासैः सर्वत्रसमबुद्ध

द्वयः॥ तेषां भवेति सा मेव सर्वभूत-
हितैरताः॥ क्लेशैश्चिकित्सेन धाम-
व्यक्ता सक्तचेतसां॥ अथ व्यक्तादिभ्योति
उत्तिष्ठेद्देववज्रिवाप्यते॥ ५॥ येन सर्वा
णि कर्माणि सायि संन्यस्य मन्यराः॥

गी
१११

अनयेनैव योरोनसां ध्यायेत्तउपास
ते॥८॥ तेषां मदं ससहजं यदासु संसा
रसाया रात॥ भवांमिनचिरात्पाये
सध्यावे शितचेतसां॥९॥ सध्येवम
नश्रायत्स्वसायिबुद्धिनिवेशाय॥

निवसिष्यसि सद्यैव अत ऊर्ध्वं न सं-
शयः ॥८॥ अथ चित्रं समाधातं न प्रा-
क्काष्ठिमायि स्थिरं ॥ अथ्यासं योरोत-
नतो सासिद्धां मुयं न जय ॥९॥ अथ्या-
सं सद्यैव सिसक्तं संपरमाभव ॥

गी
१३५

मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सि हि मवा
प्ससि ॥ १ ॥ अथैतदप्यशक्नोसि कर्तुं
सद्योगमाश्रितः ॥ सर्वकर्मफलान्वा
राततः कुरुयतात्मवान् ॥ ॥ अथैवादि
त्तातसभ्यासात्तानाह्वानं विशिष्यते ॥

ध्याता कर्मफलं स्यात् स्यात् स्यात्
तिरन्तरे ॥ अहं स सर्वभूतानां स
करुणा प्रवच ॥ निर्ममो निरदंकारः
समस्तः सवसावत्तमो ॥ संतुष्टः स
तन्ते योगी यतात्मा हृदनिश्चयः ॥ स

श्री.
११
३

अपितसनाबुहिर्योमद्रक्तःसमेप्रि-
यः॥१५॥यस्मानोहिजनेलोकोलो-
कांनोहिजनेचयः॥दृष्टासर्वभया-
हैशैर्भुक्तायःसचमेप्रियः॥अनये-
सःशुचिदंतउदासीनागतव्ययः

सर्वारंभपरित्यागीयोमङ्गलःसमे
प्रियः॥१५॥योनस्तृष्यतिनहेष्टिनशो
चतितनकांतति॥शुभाशुभपरित्या
गीभक्तिमात्मःसमेप्रियः॥ससःश
त्रौचसित्रेचतयामानापमानयोः॥

गी
१३२

श्रीगोस्तसावडुःखेषुसमःसंशवि
वजितः॥ तत्पनिंदस्तानिमीनीसत
ष्टायेनकेनचित॥ अनिकेतस्थिरस
तिभक्तिमान्मपियोनरः॥॥ येनय
मास्तानिंदयथाक्लपयुपासते॥९

अहं ध्यानासत्परमात्मकास्ततोवसे
प्रियः ॥ १ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिष
त्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णा-
र्जुनसंवादे भक्तियोगो नाम द्वा दशोऽ-
ध्यायः ॥ १ ॥ अर्जुनवाच ॥ प्रकृतिप्रकृ-

गो.
१२०

षेचैवतेत्रेतेत्रुत्तमेवच॥ पतहिदित
मिह्यामितानेतयेवकेशव॥ श्रीभ
गवानुवाच॥ इदंशरीरंकौतेयतेत्रु
मित्यभिधीयते॥ पतद्योवतिते-
प्रादुःक्षेत्रुत्तमितितहिदः॥ २॥

तेत्रत्तं चापि सो विहि सर्वतेत्रेषु भा
रत ॥ तेत्रत्तं च यो हानं यत हानं स
तं स स ॥ १ ॥ तत्तत्र यश्च यादृक्क यद
द्विकारियतश्च यत् ॥ स च यो यत्
भावश्च तत्तत्तमा स न स एण ॥ ५ ॥

गी
१२८

अशीषाभिर्वद्रथागीतं ह्येदोभिर्विवि
धैष्टयक॥ ब्रह्मसूत्रपट्टेश्वरदेवस
द्भिर्विनिश्चितैः॥ सदाभूतात्मदेव
रात्रुहिर्यन्त्रमेवच॥ इन्द्रियाणि
शकचपचवैन्द्रियगोचराः॥ ५॥

इच्छादेवसावित्रः संवत्तश्चेतना
धृतिः॥ पतन्तश्चेत्तसमासेनसावित्रा
रमुदाहृतं॥५॥ अस्मानित्यसंदेभित
महिंसातातिराजं॥ आचार्योपा
सनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहं॥८॥

गी
११२

इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनन्देकारपव
च ॥ जन्ममृत्युमजरा व्याधि दुःख वेदोषा
वृद्धि शान्ते ॥ १ ॥ असौ क्लृप्तसिद्धिं वाः
प्रवक्ष्यामि हृदि ॥ नित्यं च स स-
चित्तत्वाभिधानिष्टा पयति ॥ १० ॥

सयिचातन्ययोरोनभक्तिरव्यभिचा
रिणी॥ विविक्तदेशसेवित्वमरति
र्जनसंसदि॥॥ अथात्मज्ञाननित्य
त्वेतत्त्वज्ञानार्थदर्शने॥ एतत्ज्ञानमि-
तिप्रोक्तमज्ञानेयदत्तस्यथा॥ ११॥ ते

श्री
१५०

येयमस्यवत्स्यामि यत्तात्तात्तमस्य
ते॥ अनादिमत्परं ब्रह्म न स तेनासु
द्यते॥ १३॥ सर्वतः पाणि पादं तत्स
र्वतोऽतिशयोक्तं॥ सर्वतः स्फुर
तिमलोके सर्वमावृत्य तिष्ठति॥ १४

सर्वेन्द्रियगणाभासं सर्वेन्द्रियविवर
जितं ॥ असक्तं सर्वं भूषणं निरंशं ग
णभोक्तृत्वं ॥ १५ ॥ वादिरंशश्च भूतानां
सचरंचरमेव च ॥ सत्सत्वात्तद्विवर्त
यं स्य स्य चाति केचनत ॥ १६ ॥ अवि

गी
१५१

भक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितं
भूतभक्तं च तत्तत्तद्यथासि स्तु प्रभावर
स्तु च ॥ १३ ॥ ज्योतिषा मापितं ज्योति
स्तु सः परमं सत्यं ॥ ज्ञानं तत्तद्यथा
ज्ञानं गम्ये ह्यदि सर्वं स्यादि स्थितं ॥ १४ ॥

इति ते त्रैतयात्ता नैते ये चोक्तं समास
तः॥ सङ्गकपतहिताय सङ्गवायो
प्रपद्यते॥१॥ प्रकृतिं प्रकृष्वैव वि
द्यता दी उभावापि॥ विकारांश्च
णाश्चैव विदि प्रकृति संभवान्॥२॥

गी
१४२

कार्यकारणकारित्वदेवप्रकृतिरु-
च्यते॥ पुरुषावावउःश्वानाभोक्तृ-
देवप्रकृतिरुच्यते॥ १॥ पुरुषः प्रकृतिस्थः
दिशंते प्रकृतिज्ञानाणाम्॥ कारणं
गणसंयोगसदस्योतिजसम्॥ २॥

उपद्रष्टा न संताव भर्ता भोक्ता स दे-
खरः॥ परमात्मातिवायुको देहस्म
सुरुषः परः॥११॥ यपववेति पुरुषं
प्रकृतिचराणः सद॥ सर्वथावर्त-
मानोऽपि न समूयोभिजायते॥१५॥

गी
१५३

ध्यानेनात्मनिप्रशंतिर्केचिदात्मा
नमात्मना॥ अत्येसाख्येनयोगेनक
मेयोगेनचापरे॥ १५॥ अत्येत्तवसजा
नतःश्रुत्वात्येभ्यःउपासते॥ तेपिचा
तितवत्येवमृत्सुश्रुतिपरायणाः॥ १६॥

यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं स्यादवरजं
रामं ॥ तेन तेन तेन संयोगात्तद्विद्धि भव-
नर्षभ ॥ १० ॥ समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं
परमं सच्चिदानंदं ॥ विनश्यत्स्वविनश्यत्तयः
पश्यति स पश्यति ॥ १८ ॥ समं पश्यति

गी.
१४५

सर्वत्र स सर्वस्थितः स सर्वं न हि नर-
स्यात्मना त्मा तत्तत्ताद्यानि परं यानि
प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि
सर्वशः॥ यः प्रपन्नितया त्मा तत्सक-
तारं स प्रपन्नित॥ यद्याभूत्तदयमाव-

मेकस्यसन्प्रपति॥ततपवचवि
स्तारंवलसंपद्यतेतदा॥१॥अनादि
वानिर्गणात्परासात्मायसव्ययः
शरीरस्यापि कैतेयनकरोतिन-
लिप्यते॥१॥यथासर्वगतं सौहृदादा

गो
१५१

काशो नोपलिप्यते॥ सर्वत्रावस्थिर
नोदेहेतयात्मानोपलिप्यते॥११॥ य
थाप्रकाशयत्येकः कृत्स्नलोकमि
मंशिवः॥ तेत्रैतेत्रोतया कृत्स्नप्रक
शयन्तिभारत॥१५॥ तेत्रैतेत्रोतया रेव

संतरेत्तानचक्षुषः॥भूतप्रकृतिमो
क्षेचयेविड्योतितेपरं॥१॥इतिश्री-
भगवद्गीतासप्तविंशोऽध्यायः
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
ब्रह्मब्रह्मनिर्दृष्टाद्योगो नाम त्रयोदशोऽध्यायः

गी
१५६

ध्यायः ॥१॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परं भू-
यः प्रवक्ष्यामि तां तां तानुत्तमं ॥
यत्तात्वास्तनयाः सर्वे परो सिद्धि मि-
तो गताः ॥ १ ॥ इदं तानुत्तमं पाश्चात्
समस्तार्थं समागताः ॥ सर्वोपि नो

पञ्चाद्येते प्रलयेन व्ययंति च ॥२॥ सम
योनिर्महद्बलतास्मिन्वाभेदधाम्यहं
संभवा सर्वभूतानां ततो भवति भा
रत ॥३॥ सर्वयोनिषु कौन्तेय सूर्तयः
संभवन्ति याः ॥ तासां बलमहयोनिर

गी
१५०

देवी ज प्रदः पिता ॥ ४ ॥ सत्त्वं रजस्तम
तिशयणा प्रकृति संभवा ॥ निवर्धेति म
हावाहो दे दे दे दिन सव्यये ॥ ५ ॥ तत्र स
त्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामय
सत्त्वं संशानवधार्तिज्ञान संशोद

नचातव॥ रजोरागात्मकं विदित्
स्मासंगसमुद्भव॥ तं निवभ्राति कौ
तेयकर्मसंगान् देहिने॥ तस्मै स्वज्ञान
जो विदित् सो दत्ते सर्वदेहिने॥ प्रसाद्य
लस्यनिद्राभिस्तं निवभ्राति भारत॥

गी
१४२

सत्त्वे सत्त्वे संजयति रजः कर्मोपाभा
रत ॥ ज्ञानमाहृत्य ततः प्रमादं सं-
जयत्यतः ॥ १ ॥ रजस्तमश्चाभिभूयः
सत्त्वं भवति याज्ञत ॥ सत्त्वरजःस्त-
मश्चैव ततः सत्त्वरजस्तथा ॥ १० ॥

सर्वद्वारेषु देहे हि सिं प्रकाशसु पजाय
ते ॥ ज्ञानं यत्प्राप्तं तदा विद्या हि ब्रह्म सत्वर
मित्युत ॥ ॥ लोभः प्रवृत्तिरारंभाः क
र्मणा मशामस्पृहा ॥ इत्येता निजा
यन्ते विवृहे भरतर्षभ ॥ १२ ॥ अप्रका

गी
१५२

प्राप्रवृत्तिश्च प्रसादो मोहपवच ॥
तस्य संपत्ता निजायेते विवृद्धं कुरुते
दन ॥ १३ ॥ यदा सत्त्वप्रवृद्धं तत्प्रलभ
यं याति देहभूत ॥ तदा तस्य विह
रं लोकान्मलान्मयानि पश्यते ॥ १४ ॥

रजसिप्रलयं गत्वा कर्मसंयोगिपुजा-
यते ॥ तथा प्रलीनस्तस्य सिसृक्षेयानि
पुजायते ॥ ५ ॥ कर्मणाः सकृत्तस्याद्भिः
सांख्यिकानिर्मले फले ॥ रजसुस्तत्
फलं दुःखमज्ञानतमसः फलं ॥ ६ ॥

गी
१५०

संवात्संजायतेज्ञानेवज्ञसोत्तोभप-
वच॥ प्रमादसोत्तोभसोभवता-
ज्ञानमेवच॥ १०॥ ऊर्ध्वगच्छति सन्नस्य
मथ्येतिष्टेतिराजसाः॥ जवन्यगशा-
वृत्तिस्थाग्रथो गच्छतितामसाः॥ १५॥

नात्येगणोभ्यःकर्तादेवदाहृष्टानुप
प्रपति॥गणोभ्यश्चपरंवेतिमहादे-
सोधिगच्छति॥गणानेतानतोत्पन्नो
देहोदेहसमूहवान्॥तत्समूहसमूह
उःशैवविमर्कस्तमश्नते॥अर्जुन

गो
१५१
न

वाच॥ कैर्लिं गौं स्त्री गणाने नानतीतो
भवति प्रभो॥ किं साचारः कथं च तार
स्त्री गणानतिवर्तते॥ श्रो भ गवा जुवा
च॥ २॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च साहसं च
चपांडवः॥ न ह्येहि सं प्रवृत्तानि र

ननिवृत्तानिकोत्तति॥१॥उदासीन-
वदासीनोसगौद्यानविचास्पते॥गु
णावर्तततश्चेवयोवतिष्टतिनैवाते
समडःखसखस्यःसमलाष्टार
प्रसकोचनः॥तस्यप्रियाप्रियोथोर-

गी
५२

स्तत्पनिदात्मसंस्ततिः॥मानापमा-
नयोस्तत्पस्तत्पसिञ्चारिषतयोसर्वा
रंभपरित्यागोद्योगान्तात्सउच्यते॥मा
चयोद्यमिचारेणभक्तियोगोत्तमसर्व
ते॥सद्योगात्समन्तोत्पन्नास्तत्तभूया

यकल्पते॥ बललोपादिप्रतिष्ठादमसु
तस्याद्ययस्यच॥ शास्त्रतस्यचयमेर
स्यसालस्यकांतिकस्यच॥ १॥ इति
श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु बलवि
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसं-

श्री
१५३

वादेप्रकृतिगणभेदोनामचतुर्दशो
ध्यायः॥४॥ श्रीभगवानुवाच॥ ऊर्ध्वसूक्त
मयःशाखावसमस्यप्रादुरव्यय। ब्रह्मा
सिद्यस्पपर्णानियस्तवेदसवेदवि-
त्॥ अधश्चोर्ध्वप्रसूतास्तस्पशाखासगा-

प्रवृद्धाविषयप्रवालाः॥ अथश्चमूला
न्यनुसंततानिकमानुवेथोनिमनु
ष्यलोके॥१॥ नरूपमस्पदतद्योप
लभ्यतेनातानचादिनचसप्रतिष्ठा
अस्यत्यमेनसविरुद्धमूलमसंवा-

गी
१५५

शस्त्रेणादृष्टेन हिंसा ॥ ततः पदं तत्प-
रिमारि तत्तं योस्मिन् गतान् निवर्तति
भयः ॥ तमेव चायं पुरुषं प्रपद्येर
तः प्रवृत्तिप्रसूता प्रशरीणा ॥ निर्मानर
माद्यान्तं संगाद्येषां अथ्यात्मनि सावे

निवृत्तकामाः॥ हं ह वै वि सक्ताः सा खड्डः
ख स सै री खे त्प सूदाः पट् स व्यं य तत्त
न तत्त सा स य तत्त स रै या न श शो को त पा
व कः॥ य ह्वा न नि व तै तत्त ह्वा स प
र स स स॥ स सै वा शो जी व लो के जी

श्री
१५५

वभ्रतःसनातनः॥ सनःषष्टान्नीदिया
गिप्रकृतिस्थानिकर्षति॥१॥ शारीरं
यद्वामोति यच्चापुत्कामतीचरः
गदोन्नतानि संयाति वापुर्गोथानि
वाशयात्॥२॥ श्रोत्रं च तस्य शौचरस-

न

नञ्चाणामेव च ॥ अथिष्टाय स नश्चाये
विषयान्नपमेव ते ॥ २ ॥ उत्क्रामन्ते स्थि-
ते वापि भेज्जाने वा गुणान् विस्म-
हानान्नपशंपति पशंपति ज्ञान च त्वष-
यते नो यो गितश्च न पशंपत्यात्मन्यव

गी
१५

स्थितं॥ यत्तन्तोऽप्यकृतात्मानो नैनं प-
श्यन्त्यचेतसः॥ यदादिस्पृशन्ते तेजो ज-
गद्भासयन्तो विभुः॥ यच्चंद्रमास्तयश्चा-
ग्रातन्तेजो विद्मामसकं॥ १५॥ गामा वि-
प्रपचभूतानि धारयास्पृहमाजसा॥

पुस्तकामिचोषथोसर्वोःसोमोभूत्वा
रसात्मकः॥अदेवैद्यानरोभूत्वाप्रा
णानंदेदमाश्रितः॥प्राणापानसं
मायुक्तःपचास्पत्रवत्तविधे॥५॥स
र्वस्पचादेह्यादिसौनिविष्टोमतःसूरीति

श्री
१५०

लीतमपोदनं च ॥ वेदैश्च सर्वैरुदमेव
वेद्यो वेदात्तकहेदा विदेवचादे ॥ १५ ॥
हा विमोपुरुषो लोके तरश्चात्तर-
पवच ॥ तरः सर्वाणि भूतानि क-
दस्यात्तर उच्यते ॥ १६ ॥ उन्नमः पु-

रुषस्त्वयः परमात्मसुदाहृतः॥ यो
लोकत्रयमाविशपाविभक्तेष्वय ईर
वरः॥१॥ यस्य सान्तरसतीतोदसत्तया
दापि चोन्नमः॥ अतोस्मि लोकैर्वदेव
प्रयितः प्ररुषोन्नमः॥१८॥ योऽस्मा मेव

श्री
१५८

ममं मूढो जानाति पुरुषोत्तमं ॥ स स
र्वविद्भजति सां सर्वभावेन भारत ॥
इति मत्स्यतमं शास्त्रं सिद्धमुक्तं मया
न च ॥ पतङ्गद्वयबुद्धिमात्स्यात्कृत्य
कृत्यश्च भारत ॥ १० ॥ इति श्री भगवद्

वङ्गीना सपत्नित्वं च लविद्यायोगो रा
गशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे महाप्र
रुषयोगो नाम सप्तमोऽष्टाध्यायः ॥ ५ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्तमं स सु-
दिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानं द-

गी.
१५५

मस्य यत्तस्य स्वाध्यायस्तपश्चार्ज-
वे ॥ ॥ अदि सा सत्यमक्रोयस्पावा-
शातिरप्येमुने ॥ दयाभूतेषु लाल-
मादेवं द्वा रचापले ॥ १ ॥ तेजः तमा
धृतिशौचं सद्वादानातिमानिता ॥

भवेति संपदं देवीसमिज्ञातस्य भार
त ॥ १ ॥ देवो देवो मिमानस्य क्रोधापा
रुष्यसेवच ॥ अज्ञानेन चाभिज्ञातस्य
पार्थ संपदमासुरी ॥ ४ ॥ देवी संप
दिसोत्तायानिबन्धायासुरीमता ॥

शी
१९०

माप्नुवः संपदं देवी सभिजातोसि-
पाउवः ॥ ५ ॥ दौभत स रौलो के सिंद
वशा सरपवच ॥ देवो विस्त रशः प्रो
क्त श्रा सरपा ये स मृग ॥ ६ ॥ प्रवर्ति-
वनिर्वाति वन नाना विउरा सत्राः ॥

न शोचं नापि चाचारो न सत्यं ते प्रति
यते ॥ १ ॥ असत्यं स प्रतिष्ठंते न गच्छाद्
रनीश्वरे ॥ अपरस्परं संभूतं किं स-
त्यत्वा सदेतत्कं ॥ ८ ॥ पताहं हि सर्व-
स्य मनसात्मानोऽप्यसुखं ॥ प्रथ-

गी
१६१

वंसुप्रकर्मणाःतथायज्ञगतादिर
ताः॥१॥ कामसमाश्रित्यपुष्पंरंदेशमान
सदाचिन्ताः॥ मोहाद्गृहीतासंज्ञाहार
स्ववर्तनेषुचिन्ताः॥१॥ चिन्तासप
रिसेयावप्रलयातामुपाश्रिताः॥

गी
१८२

दसस्तीदसपिसेभविष्मतिपुनर्थ
ने॥१॥असौमयादताशत्रुर्दंतिष्यवा
पयानपि॥इषरोदसदंभोगीसिर
होदंवलवात्सुखो॥१४॥आदेयाभि
जनवानसिर्कोम्यास्तिमहेशासया

यत्सेदास्यामिमोदिष्यइत्यज्ञानवि
मोदितः॥ अनेकचित्तविधोतामोद
जालसमावृताः॥ प्रसक्ताकाममो
शेषुपतन्तीनरकेषुचै॥ १८॥ आत्मसं
भावितारुतत्रायनमानसदाविताः॥

गी
१८३

यज्जेतेनासयत्तेस्तेहमेनाविधिपूर्व
के॥१॥ अहंकारं वलदं प्रकाशं
यं च संश्रिताः॥ ममात्मा परदेहेषुः
प्रदिषताभ्यस्रयकाः॥२॥ तानहं
दिषताकरान्संसारेषु न रायमान॥

सिपास्पजसमसुभातासरींवेवये
निषु॥१॥ आसरींयोनिमापेनासुता
जन्मानिजन्मानि॥ मासप्राप्यवकौ
नेयततोयोत्यथमागति॥२॥ त्रिवि-
धेतरकस्पदेहारेनाशानमात्मनः॥

गी
१२५

कासक्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयं
त्यजेत् ॥ १ ॥ एतैर्विमुक्तकौन्तेय तस्मा-
द्द्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥ आचरत्यात्मनः ॥
यस्ततोयाति परं याति ॥ २ ॥ यः शास्त्र-
विधिमुत्तरज्जपवर्तते तस्मात्कारतः ॥

नमसिद्धिं सवाभेति न सखि न परो
राति ॥ न स्मा च स प्रमाणे काया
कार्यं व्यवस्थितं ॥ सावाशा सखि
धानोक्तं कर्म कर्तुं मिदं हंसि ॥ १५ ॥
इति श्री भगवद्गीता सप्त निबन्धवत्

गी
१५५

विद्यायां यो यो शास्त्रे श्री कृष्णार्जुन सं
वाटे दैवास्वर संवाति यो यो तास वा उ
शाध्यायः ॥ १५ ॥ अर्जुनवाच ॥ ये शास्त्र-
विधि सुतस्तपयजंते अहया न्विताः
तेषां निष्ठा तका कृष्ण सत्त्व सा हो रज

स्तमः॥ श्रीभगवानुवाच त्रिविधाभ
वति श्रद्धा देहेनां सा स्वभावजा॥ सा
त्रिकोराजसोचैवतामसीचैतितोमृ
ण॥ १॥ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भव
ति भारत॥ श्रद्धा संयोगे पुरुषो योगे

गो
१८८

बेडः सपवसः ॥ ३ ॥ यजते सावित्रादे
वान्यत्र रत्नां सिराजसः ॥ प्रेता न्मृतया
णां श्रान्त्ययजते ता ससाजनाः ॥ अ-
शा साविदितवारं तपते ये तपोजना
ः ॥ देशाद्वकारसंयुक्ताः कासवाया-

वल्गान्विताः॥५॥ कर्षयन्तः शरीरस्य
भूतग्रासमचेतसाः॥ सांचैवान्तः शरी
रस्येतां विद्याः स रानिश्चयान्॥ आदा
रस्तपि सर्वस्यात्र विधा भवन्ति प्रियः
यत्तस्तपस्तयादानेतेषां भेदमिमं

शी
१८३

ए॥ आधुः सत्त्ववला रो रप सत्त्वप्रोति
विवर्धनः॥ रस्यास्त्रिया स्थिरा रघ्या
आद्या रासा विवर्धयः॥ कदम्बलव
एणात्सुस्तनीत्ता रुता विद्यादिनः॥ आद्या
रा राजस रस्यष्टाडः॥ वशा का मय प्रदाः

यातयासंगतसंप्रतिपर्येषितं च
यत् ॥ उद्धृष्टमापि चासंयमं भाजनेना
ससांप्रये ॥ १० ॥ अफलाकांतिमिदं
नो विधिदृष्टो य इज्यते ॥ यष्टव्यमेव
निमनासमायायससान्विकः ॥ ११ ॥

गी
१६८

अभिसेधायात्तफलेदेभार्यसपिचै
वयत्त॥ इत्यनेभवत्तअष्टतयत्तविह्व
राजसे॥ १२॥ विधिदीनससष्टान्न
सेत्रदीनसदाति॥ अह्माविरादि
नेयत्तनाससेपरिचत्त॥ १३॥

देवहिजगद्गुप्तात्तपूजते शौचमाजने वे
बलचर्यमहिंसा च शारीरेण पउर
यते ॥ १४ ॥ अनुदेहाकरवाक्यसं
प्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्यायाभ्यस
नैवैव वा श्रयत पउयते ॥ १५ ॥ सतः

गी
१६५

प्रसादः सौम्यत्वं मोक्षसाक्षात्विनिग्र
हः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतन्नयो मोक्षस
उच्यते ॥ १८ ॥ अहयापरयातनं तप
स्तन्निविध्यं नरैः ॥ अफलाकांक्षि
भिर्बुद्धैः सात्त्विकपरिचरते ॥ १९ ॥

सत्कारमानप्रज्ञायेतपोदंभेनचैव
यत्॥ क्रियतेनदिदृष्टोक्तंराजसंच-
लसंप्रवे॥ १८॥ मूढादेहणात्मनोय-
त्प्रादुर्याक्रियतेतपः॥ परस्पोत्सा-
दनार्थवानतामससुदालयते॥ १९॥ द

गी
१३०

तव्यमिति यद्दानं दीयते च प्रकारे
॥ देशकालचरणत्रयतद्दानं सा-
त्त्विकं सत्तन ॥ १० ॥ येन प्रत्युपकारार्थं
फलमुदिश्य वा पुनः ॥ दीयते च प-
रिच्छिद्यत दानसमुदास्यते ॥ ११ ॥

अदृष्टाकालेयद्यानसपात्रेभ्यश्च दो-
यते ॥ असत्कृतमवत्तांतततामससु-
दास्यते ॥ ११ ॥ औतत्सादिति निर्देशाव-
त्तणास्त्रिविधाः सतः ॥ ब्राह्मणास्ते-
न वेदाश्च यत्ताश्चाविहितापुराः ॥ ११ ॥

गी
१०१

तस्मादोमित्युदाहृत्य यत्तद्वानतपः
क्रियाः॥ प्रवर्तते विधानोक्ता सततं व
त्तवादिनाः॥ २४॥ तदित्यनभि संधा-
य फलं यत्ततपः क्रियाः॥ दाना क्रि-
याश्चैव विधा क्रियंते सात्त्विकास्तानि

सद्भावे साधुभावे च सादिते तत्प्रयुज्य
ते ॥ प्रशस्ति कर्मणा तया सत्त्वशुःपा
ये प्रयुज्यते ॥ १२ ॥ यस्मै तपसा सिद्धान्तं चर
स्थिति सादिति चोच्यते ॥ कर्मैव वत
दर्थो ये सादित्येवा मिथो यते ॥ १३ ॥ अ

श्री
१०२

अहं वा इतं दत्तं तपस्तप्तमं कृतं च यत्
असदित्युच्यते पार्थिव तव तस्यैव नो इ
ह ॥ २८ ॥ इति श्री भगवद्गीता सूप
निषत्सु ब्रह्मविद्या योगशा
स्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे त्रिगणार

विभागाद्योगो नाम स महादेशाध्यायः ॥
अर्त्तं नृवाच ॥ संन्यासस्य महावादे
तत्र सिद्धासि वैदितं ॥ त्यागस्य च
षोडशेऽष्टयत्ने शानिस्तद्वत् ॥ ॥ श्री
भगवा ॥ नृवाच ॥ कायानां कर्मणां

गी
१०३

न्यासं संप्रसासं कवयो विदुः ॥ सर्वक-
र्मफलान्यासं प्रादुस्यादं विचक्षणः
न्यासं दोषवदित्येकैकं संप्रादुसे-
नीषिणः ॥ यत्तदा ततः प्रः कर्म न त्या-
ज्यमिति चापरे ॥ निश्चये मृणमैतत्

त्यागो भवत सततम् ॥ त्यागो हि पु रुष-
व्याज्जि त्रिविधः संकीर्तितः ॥ ५ ॥ यत्त-
दा ततः परः कर्मसु त्याज्यं कार्यं स वत-
त ॥ यत्तो दा ते ततः परं श्रेय पा वना नि स-
नी वि णां ॥ यत्ता त्पि त क र्मा णा सं-

गी
१३४

रोत्यक्ताफलानि च ॥ कर्तव्यानीति
सेषार्थे निश्चितं सततं सततं ॥ नियत
स्य तस्य सत्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥
साक्षात् स्य पारित्यागस्त्यासः परैकी
र्तितः ॥ उः शर्वसित्येव यत्कर्म कायैक-

श भयात्पजेत्॥ सकृत्वा राज्ञ संत्यागे
नैव त्यागफलं लभेत्॥ कार्यमित्ये-
व यत्कर्म नियतं क्रियते ज्ञेयं॥ संया-
त्यक्ता फलं चैव सत्यागः सौत्तिको-
मतः॥ १॥ न ह्यस्मिन् कशाले कर्म कशाले

गी
१५५

नानुवृत्तते॥ त्या गोसत्त्वसमाविष्टो मे
धावाब्धितसंशयः॥ न हि देहश्च ताश
क्तस्य कुरु कर्मसाण्यशेषतः॥ यस्तु कर्म
फलत्यागो स त्यागो त्यामिथोयते॥॥
अतिष्टामिष्टमिष्टं च त्रिविधं कर्मणः॥

फलं॥ भवत्पत्यागिनोपेत्यनतसंसा
सिनां क्वचित्॥ पंचैतानि सदा बाह्या
कारणानि बोधये॥ साध्यकर्ता
तेशोक्तानां सहये सर्वकर्मणा॥ अ-
विष्टानंतथा कर्ता कारणवद्वयविव

गी
१५

धं॥ विविधाश्च स्य चैकैः देवैः वैवात्रपे
मं॥ शरीरवाच्यं नो भिद्यत्कर्मसंप्राप्तं
भूतेनरः॥ न्यायेन विपरीतं वाप्यं
वैतेन स्पष्टं नवः॥ १५॥ नत्रैवं सति
कर्तारमात्मानं केवलं त्वयः॥

य

पश्यात्पुनस्तु बुद्धिर्ज्ञानस्य पश्याति उर्म
तिः॥ यस्य तादृशकृता भावा बुद्धिर्गम्य
न लिप्यते॥ इत्यापि सङ्गमात्तात्का नद
ति न निवर्त्यते॥ तान्तेनैव परिताता वि
विधा कर्मवादाना॥ करणं कर्मकर्त

श्री
१०३

तिविविधाकर्मसंश्रुतः॥ ज्ञानेकर्मव
कर्ताचविधैवमणभेदतः॥ प्रोच्यते
मणसंख्यानेयथावल्लुण्णतान्पि
सर्वभूतेषुयेनैकेभावसम्ययमीत
ते॥ अविभक्तेविभक्तेषुतज्ञाने॥

अ

विहितात्रिकं ॥ १० ॥ एयकेनतयह्य
ननानाभावाप्यगिवधान ॥ वेतिस
वेषुभूतेषुतत्तानेविहिताजसं ॥ ११ ॥ य
नक्रान्नवदेकसिक्कायेसक्तमदेत
कं ॥ अतवायेवदल्पवततामससमुदा-

गी
१०८

स्यते॥ नियते संगराहितसरागादेषताः
कृते॥ अफलप्रेषनाकर्मयत्नत्सा-
त्त्विकमुच्यते॥ ११॥ यत्तत्कारमेष्मनाक-
र्मसादंकारेणावाप्तुनः॥ क्रियतेव-
द्दलायासनद्वजसमुदास्यते॥ १४॥

अनुबन्धेत्तयं हिंसासनवेत्सवैषाक
ष॥ मोहाद्वारभ्येत कर्मसन्तताससनु
दास्यते ॥ १५ ॥ सक्तसंगो न देवा दीष्ट-
त्युत्साहसमान्वितः ॥ सिद्ध्या सिद्ध्या-
निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥ १६

गी
१०५

रागीकर्मफलप्रेषलेखोद्दिशात्म
काशुचिः॥ दृष्टं शोकात्विताकर्ताया
जसापरिकर्तितः॥ अयुक्ताप्राकृत
स्तवःशान्तेनैकान्तिकालसः॥ विधा-
दीदीर्घसूत्रोचकर्तातामससुच्यते॥ १॥

बुद्धेर्भेदेष्टेस्त्वैवराणातसि विधेम्
ए॥ प्रोच्यमानमशेषाष्टयकृतं
नंजय ॥ १२ ॥ प्रवृत्तिचानिर्वृत्तिचकार
याकार्यमयाभये ॥ वंथेसाहचर्यो
वेतिः बुद्धिसाधार्यसान्विकी ॥ १० ॥ य

गी
१६०

याथर्मसथर्मंचकार्येचाकार्यमेवच
अथयावत्तज्ज्ञानातिबुद्धिसापार्ये
राजसी॥१॥ अथर्मसथर्मसितिया
सन्यतेतमसावता॥ सर्वार्थान्वि
परीताश्चबुद्धिसापार्येतामसी॥१॥

शुद्धाद्ययाथावयते मनः प्राणोद्विः
क्रियाः॥ योरोनात्मभिचारिणाधु
निसायाद्यसात्त्विको॥ ययातुधसंक
सायोशुद्धाथावयते ज्ञेन॥ प्रसरोन-
फलाकादीशतिसायाद्यराजसो॥ १॥ ५

गी
१८१

यथा स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमे-
व च ॥ न विमुच्यति तत्र संयाश्रति सा-
पार्थितामसी ॥ १५ ॥ सा विविदा नीत्रि-
विधं शृणु मे भरत धिमे ॥ श्रुत्वा सा
दमते यत्र त्रुः श्वाते च निराहति ॥ १६ ॥

यत्तदग्रेविषमिवपरिणामेऽस्तेनाप
मे॥ नत्सविंसातिक्प्रोक्तमात्मबु-
द्धिप्रसादजं॥१०॥ विषयेन्द्रियसंयोगा
यत्तदग्रेऽस्तेनापमे॥ परिणामेविष
मिवतत्सविंसाजसंस्ते॥११॥ यद

त

गी
१२२

निचानवंधेचसखिमाहनमात्मनः
निद्रालस्यप्रसादोत्थेननामससुर
दास्यते॥५॥ नतदास्तिष्टयिष्यावा-
दिर्विदेवेषुवापुनः॥ सत्प्रकृतिनै-
वृक्तंयदाभिस्यात्रिभिर्गणैः॥ ५०॥

ब्राह्मणात्तद्विव्याविशोऽप्युद्वाणोचप
रंतप॥ कर्मोणाप्रविभक्तानिस्वभा
वप्रभवेगोणः॥ ४॥ शोभोदसस्तपः
शोचंतानि राजवमेवच॥ तानेवि
ज्ञानमास्ति केवलकर्मस्वभावने॥

गी
१८१

शौर्येतेनोपतिदोत्येपुहेचाप्पपला
यने॥ दानमोखरभावस्वतात्रकमे-
स्वभावजे॥ ४१॥ कविरोरत्तवाणि
न्यैवैश्वकमेस्वभावजे॥ परिचया
त्मककमेष्टस्यापिस्वभावजे॥ ४२

स्वस्वकर्मणामिदतः संसिद्धिं लभ-
ते नरः ॥ स्वकर्मनिवृतः सिद्धिं यथा-
विदति तच्छ्रण ॥ ५१ ॥ यतः प्रवृत्तिर्भू-
तानां येन सर्वं सिद्धं ततः ॥ स्वकर्म-
णामसम्पत्त्या सिद्धिं विदति मानवः

गी
१८५

श्रेयान्स्वधर्मो विचरताः परधर्मो भ्र-
मो विदितान् ॥ स्वभावानियतकर्मकृ-
त्तानामोति किल्बिषे ॥ सद्गुरुं कर्मकौ-
तये सदा श्रमापिनस्तपजेत् ॥ सर्वारंभा-
दिदोषेणाश्रमेनाशिरिवावृत्तः ॥ ५८ ॥

असक्तबुद्धिसर्वत्रजित्तात्मा विरातः
सहः॥ नैष्कर्म्यो सिद्धिं परमां संन्यासे
नाथि गच्छति॥ ४॥ सिद्धिं प्राप्नोय या-
वत्ततया मोक्षं निबोधये॥ समासे
नैव कौतये निश्चिन्तान् स्पृया परा॥ ५॥

गी
१८५

बुद्ध्याविशुद्धयायुक्तेऽहंत्वात्मानं नि
यम्य च ॥ शब्दादीन्विषयांस्तत्काराणां
हेतुं कृत्स्नं च ॥ ५१ ॥ विविक्तं सेवितं
वा शीयत वा च्छाद्यमानसः ॥ ध्यानयोगो
रापरो नित्यं वैराग्यं स सुपाश्रितः ॥ ५२ ॥

अहंकारं वलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहं
विमर्शानि संसः शान्तो ब्रह्म भूयाय-
कल्पते ॥ ५३ ॥ ब्रह्म भूता प्रसन्नात्मा-
न शोचन्ति न कादाति ॥ संसः सर्वेषु
भूतेषु मद्भक्तिं लभते परा ॥ ५४ ॥ भ-

गी
१८५

त्पासासमिजानातिवावाप्यश्वासि
नवतेः॥ नतोमोतत्वतोतावाविश-
तेनदनेतरे॥ ५१॥ सर्वकर्मोपापिसदा
कर्मोपासद्वयाप्ययः॥ सत्यसादा-
दवाप्रोतिशास्त्रतपदसत्यये॥ ५२॥

चेतसा सर्वकर्मणि सविसेत्यस्य
मत्परः॥ बुद्धियोगस्य चाश्रित्य सत्ति
ता सततं भव॥ सचिन्ताः सर्वदुर्गाणि
सत्यसादा तारिष्यसि॥ अथ चेन्नम-
दंकारात्रयोष्यसि विनत्यसि॥ ५८॥

गी
१८३

यददंकारमाश्रित्यनयोत्स्य इति स
मसे॥ सियैव व्यवसायस्त प्रकृति-
स्त्वनियोत्स्यति॥५॥ स्वभावजेनैकौ
तैयनिबद्धः स्वतः कर्मणा॥ कर्तृनैव
सियन्मोहात् करिष्यसि वशोपितत॥

इष्टः सर्वभूतानां हृदये शोभनतिष्ठ-
ति॥ आसद्यत्सर्वभूतानि येन च तदा-
नि सायया॥ ८॥ तमेव शरणं गच्छ-
सर्वभावेन भारत॥ तस्य सादात्म्य-
शोभोति स्थाने प्राप्स्यसि शाश्वते॥ ८॥

गी
१८८

इति ते ज्ञानमाख्यातं यस्याहस्यतं
मया ॥ विस्मयेन तदशेषेण वक्ष्ये
सितया करु ॥ सर्वमस्य तमेभूयः
अणमप्यसंभवः ॥ इष्टासि मे
दृष्टासि नितो वक्ष्यामि ते हितं ॥ ८५ ॥

मत्सनाभवसद्भक्तोमयाजीमांतम
स्फुरु॥ मासेवैष्णोसिसंयतेप्रतिजा
नैप्रियासिमे॥ ६५॥ सर्वधर्मात्परित्य
ज्यमासेकंशराणां व्रज॥ अहंतां सर्व
पापेभ्योमाहायिष्णोसिमाप्नुव॥ ६६

गी
१८५

इदं तेनातपस्कायनाभक्ताय कदा-
चन॥ न वा सुश्रूषवे वाच्यं न च माया
भक्षयति॥ ८०॥ य इदं पदं संगम-
ज्जलं क्षीयति॥ भक्तिं मायिप-
रां कृत्वा सा मे वैष्णवात्संशयः॥ ८१॥

न च तस्मात्तन्वेष्येषु कश्चिन्मोक्षप्रिय-
कृतमः॥ भवितान्न च मे तस्मादन्यः
प्रियतरो भविः॥ अथ ध्याते च यश्च
यं सं संवात्सवयोः॥ ज्ञानयत्तन-
तेनाहमिष्टस्यामिति मे मतिः॥५०॥

गी
१५०

अहावाननसूयश्चष्टायादपि ये
नरः ॥ सापिमुक्ताशुभाहोकोसासु-
यासुष्टपकर्मणा ॥ कश्चिदतद्धतेपा
यत्त्वयेकाग्रैणचेतसा ॥ कश्चिदज्ञा
नसंसादः प्रणाष्टस्तेयतंजयः ॥ ७२ ॥

अज्ञेयवाच॥ नष्टो मोहः स्मृतिलब्धो व
त्स साक्षात्तमया व्यक्तः॥ स्थितो स्मिरात्त
संदेहाकारिष्ये वचनेन तव॥ संज्ञेयं वाच
इत्यद्वैतासंदेवस्य पार्थस्य वसंदात्त
नः॥ संवादात्मसमश्रौषमद्भुतं रोमद

७

श्री
१५१

धर्मा॥ व्यासप्रसादाद्भुतवानेतद्दस
महं परं॥ योगो योगो योगो योगो
वाक्कथयन्तः स्वयं॥ राजन्संस्तुतं
स्तुतं संवादिमिममद्भुतं॥ केशवाजि
नयोप्राणं रक्षामि च मुद्गमुद्गः॥ ३६॥

न संसृत्य संसृत्य रूपमस्य दुर्ते
होतः ॥ विसृज्यो मे महा राज त्वया
मिच पुनः पुनः ॥ यत्र योगोऽस्यः कस्मि
यत्र पादोऽथ नुर्ध्वः ॥ तत्र श्री विजयो
भूतिर्भवतीति मतिर्मम ॥ ५८ ॥

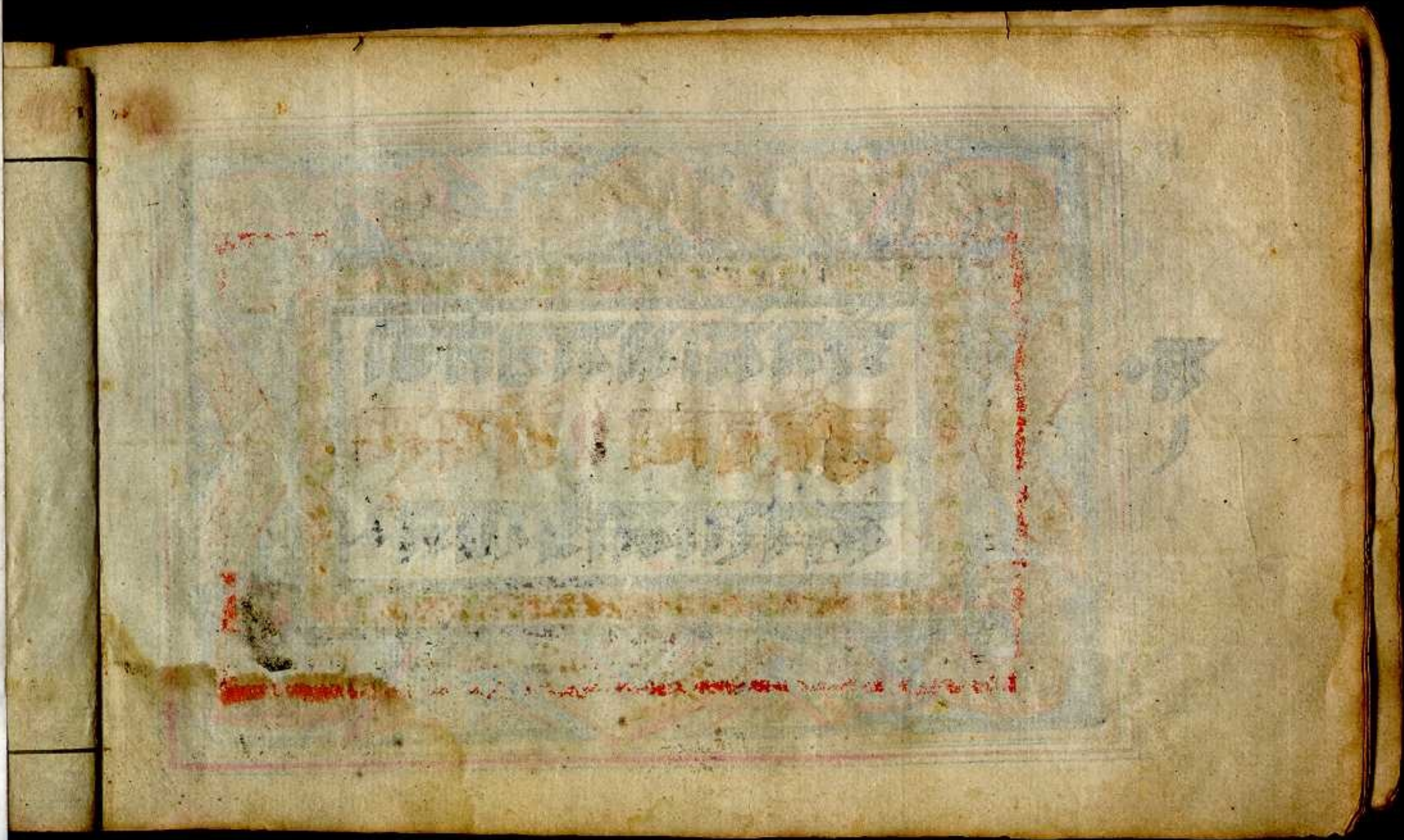
गी
१५३

इति श्री भगवद्गीता सूप निषत्त बल
विद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसं
वादे मोक्षसंन्यासयोगो नाम अष्टाद-
शोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥

1000

स.

ॐ नमो भगवते वा
सुदेवाय ॥ ॐ य स्प
स्मरणमात्रेण ज

सससारवधनात् ॥ विमच्यते
नमस्तस्मै विस्मवे प्रभ विस्मवे
॥ नमः ससस्तभूतानामादि
भूताय भूभूते ॥ अनेकरूपरू

स.
२

प्रायश्चित्तवेप्रभविस्सवे॥१॥ वैर
शोषा यन उवाच॥ अत्राथर्मा
एवशेषेणापावना निच सर्वशः
॥ अथिष्टिरः शान्तनवपुनरेवा
अभाषत॥ ३॥ अथिष्टिर उवाच।

किमेकं देवतं लोके किं वा ष्वेकं परा
यणं ॥ स्ववतः क्व क्व संवतः प्राप्सु पुं मा
नवाप्सु भे ॥ कोऽयं मा सर्वय माणा भ
वतः परमा सतः ॥ किं जपन्त्यस्य ते ज
न जन्म संसारं बधनात् ॥ ५ ॥ श्री ष्व

स.
३

वाच॥ जगत्समं देवदेवमनंतं पुरुषो
नमः॥ स्तवन्नामसदमेवा पुरुषः॥
सततोत्थितः॥ ८॥ नमो वचा वचं यति
त्यभक्ता पुरुषस्य यः॥ ध्यायेत्स्तव-
नमस्यैश्वर्यजनमानस्तमेव च॥ ९॥

अनादिनिधने विस्ते सर्वलोकसदे
सर्वलोकाथस्तेनैव नित्यं सर्वतः
एवातिगोभवेत् ॥ ब्रह्मणोपसर्वेयम
ये लोकानां को नित्यं न ॥ लोकनाथ
महद्भूतं सर्वभूतभवाद्भवे ॥ २ ॥ पद्यमे

सं.
५

सर्वधर्माणां धर्मोधिकतमो मतः
॥ यद्भक्त्या पुत्रोक्तं तत्तु वै रच्यते
रः सदा ॥ १० ॥ परमं यो महत्तमः
परमं यो महत्तमः ॥ परमं यो म-
हद्भक्त्यपरमं यः परायणं ॥ ११ ॥

पवित्राणां पवित्रं यो सं गलानां च सं-
गले ॥ देवते देवतानां च भूतानां योऽप्य-
यः शीपता ॥ १५ ॥ यता सर्वाणि भूतानि
भवेत्प्रादिपुत्रागामे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं
याति पुनरेव पुत्रातये ॥ १६ ॥ तस्य लो-

सं.
५

कप्रधानस्य नरो नायस्य भूपते ॥ वि
स्मानो स सदसंसेष्ट एष पापमयाप
दे ॥ ५ ॥ यानि नासानि गोणानि वि-
ख्यातानि महात्मना ॥ अविभिपरि-
शानानि तानि वक्ष्यामि भूतये ॥ ५ ॥

ऋषिर्नामोऽसहस्रस्य वेदव्यासो महा
वृत्तिः॥ ब्रह्मो ब्रह्मस्य देवो भगवां दे
वकी सतः॥ १५॥ ॐ विष्णुं विष्णुं महा
विष्णुं प्रभुं विष्णुं महासुखं॥ अनेकत्र
पदेत्यातं नमामि पुरुषोत्तमं॥ १६॥

स.
८

श्रीवेदवासवाच॥ ॐ अस्म्यश्रीविष्णोर्दि
व्यसदसनामस्तोत्रमात्मामंत्रस्य॥
श्रीभगवान्वेदव्यासऋषिः॥ अनुष्ट
ब्धः॥ श्रीकृष्णपरमात्मादेवता॥
आत्मयोनिस्वयंजानतश्चैतर्वीजं॥ दे

वकीनेदनःसष्टेतिशक्तिः॥उद्भवते
भणोदेवशतिपरमोमेवःशाल्वभृ-
नदकीचक्रोतिकीलके॥त्रिसासासा
मगासासोतिकववे॥शाङ्गेयन्वाग-
दाथरश्यसे॥ओंविस्वविस्तवधृक्

स.
७

रश्मिध्यानं॥ श्रीविष्णोः प्रीत्यर्थं दिव्य
सहस्रनाममन्त्रं विनियोगः॥ ॐ शि
वसेवेदव्यासः ऋषये नमः॥ सुवि
श्वरूपमर्चयेत् नमः॥ रुद्रि॥ श्री
कृष्णपरमात्मा देवतायै नमः॥

महेश्वरस्तोत्रं शुद्धवोभातुरिति वीजा
यनमः॥ पादयोः॥ देवकीनन्दनः स्त-
ष्टेति शक्तये नमः॥ सर्वेशो शाखभृते
दकीचकीति कीलकाय नमः॥ कन-
सपुदेसस श्रीकृष्णश्रीनारयणाय वि-

सं
८

नियोयः इति अष्टादिसः ॥ ओं विष्णु-
विस्तुर्वेषदुकार इत्येवमष्टाभ्यां नमः ॥
अस्तुतां मृद्वो भावुरितितत्तेनीभ्यां
नमः ॥ ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद्ब्रह्मल्लोतिम-
थ्यमाभ्यां नमः ॥ सर्वार्णविंदुरतोभ्यः

इतिनामिकाभ्यां नमः॥ शास्त्रेयत्वा
गाथाय इति करतलकरपट्टाभ्यां न
मः इति करन्यासश्च यथेष्टं गायत्र्यै नमः॥ वि
श्वविस्तारवधुकार इति हृदयाद्यनमः
अमृतोष्णं वाभा उरिति शिरसे स्वा

स.
२

दा॥ ब्रह्मणो ब्रह्म कर्तुमेति शिवा
यवषट्॥ सर्वाणि विन्दुर्दास्य इति क
वचायद्॥ आदित्यो ज्योतिरादित्य
इति नेत्रत्रयाय वैषट्॥ शार्ङ्गं धन्वा
दाय रश्मिस्त्याय फट्॥ श्रीविष्णोः

दिव्यसदसनासन्नपमद्वेकारिष्येति-
संकल्पः॥ॐविष्णुर्विस्तवषट्कारइ
ति ध्याने॥ श्रीपुरुषोत्तमायायने सर्व
पापक्षयायै जपे विनियोगः॥ अथ॥
ध्याने॥ शान्ताकारभुजगशायनं पश्यन्

स.
१०

भंसरेषो॥ विष्वाधारंगानसहशं मे
चवर्णांशुभं रा॥ लक्ष्मीकांतकमल
नयनयोगाभिधानरास्ये॥ वेदेविस्त्रं
भवभयदरं सर्वलोकैकनाथं॥ ॐ वि
स्त्रं विस्त्रं वेष्टुकारोभूतभवभवसभ

भूतकज्जतभूतवोभूतात्माभूतभा
वनः॥१॥भूतात्मापरमात्माचसुक्ता
नापरमागतिः॥अथयःपुरुषःसा
तीक्ष्णचक्षुःक्षरपवच॥१॥योगोयोग
विद्वानेताप्रथानपुरुषस्रः॥ नार

सं.
॥

सिंहवपुश्रीमोकेशवःपुरुषोत्तर
मः॥१॥सर्वःशर्वशिवस्याणभूता
दिनिधिरव्ययः॥संभवाभावतोभ-
नोप्रभवःप्रभरोत्तरः॥१॥स्वयंभू
शंभरादित्यःप्रकरातोमहास्वनः

अनादिनिधनोयाताविद्यातायातक
तमः॥११॥ अप्रमेयो ह्यर्षो केशः पद्म-
नाभो मरुप्रभः॥ विष्वक् सोमवत्स्व-
हा स्या विष्णु स्या विरोध्रवः॥१४॥ अ-
ग्रा स्या प्राञ्चता कस्मा लोहिततः प्र-

स
१२

तर्दनः॥ प्रभूतसिक्ककव्यासपवित्रं
संगलेपनं॥२५॥ ईशानाप्रणादः प्रा-
णान्यष्टः श्रेष्ठः प्रजापतिः॥ दिव्यप-
राभौ भूराभौ माधवा मधुसूदनः॥
२६॥ ईशरोविक्रमीयतीमेया॥॥

वीविक्रमःक्रमः॥ अत्रुतमोउराय
वीकृतताकृतरात्मवान्॥२०॥ सर्व-
शःशारणोशामेविश्वरेताप्रजाभव
ः॥ अहःसंवत्सराव्यालःप्रत्ययःस
र्वदर्शनः॥२१॥ अतःसर्वेश्वरःसिंहः

स.
१३

सिद्धिसर्वादिबुद्धतः॥ वृषाकपि-
रमेयात्मासर्वयोगाविनिस्तः॥
१॥ वसुवसुसनाः सत्यः समात्मा-
समितासमः॥ अमोवः पुंडरी-
काक्षो वृषकर्मो वृषाकृतिः॥ १०॥

रुद्रो बद्राशिरावभ्रविषये निष्पु
विश्रवः॥ अमृताशासतस्थामववा
रोहोमहातपः॥ सर्ववाः सर्वविज्ञानु-
विष्वक्तेनोत्तनाद्वनः॥ वेदो वेदविद
वेदो वेदो वेदविक्विः॥ ३॥ लौ

सं.
६

काथ्यस्यसराथ्यतोयसोध्यसःकु
ताकानिः॥चतसस्ताचतव्यदश्चतर्द
हश्चतर्भुजः॥१५॥आजिस्तभोजनर
भोक्तासहिस्तर्जगादादिजः॥अनयो
विजयोजेताविषयोनिपुनर्वसः॥१६॥

उपेक्षोवासनोपशुभ्रमोवाः सुवित्र
जितः ॥ अतीन्द्रः सप्रदः सैवाधनात्मा
नियमोयमः ॥ १ ॥ वेदावेद्यः सदायो
गीवीरदासायवासाधुः ॥ अतीन्द्रियो
मदासायोमहात्मादामदाबलः ॥ १ ॥

सं.
२

सदाबुद्धिर्मेदावीर्योसदाशक्तिसदा
धृतिः॥ अनिर्देशपदप्रशान्तमेया
त्मासदादिष्टक॥ सदेष्टासामदीम-
नीश्रीनिवासःसतागतिः॥ अनिरु-
दास्रानंदयोगोविद्योगोविद्यापतिः॥

मरोचिदेमनोदेसः सपर्योभुनयो
तमः॥ दिव्यपनाभः सतपापघ्ननाद
भः प्रजापतिः॥ अयस्य सर्वहविर्तदः
सेथानासैथिसोस्थिरः॥ अतोऽयं ध-
राः शास्त्राविश्रुतात्मा सवारीदा॥ ५॥

स.
१५

यकर्मकृतमोथाससन्धासस्यपरा
कमः॥ निमिषो निमिषासग्वीवाच
स्यात्तुरुथारथो॥ अग्रणीग्रोमणीश्री
मान्यायानेतासमोरणाः॥ सहस्रस्र-
द्वाविष्वात्मासहस्रातःसहस्रपात॥

आवर्तनो निवृत्तात्मा सेवतः संप्रत
र्दनः ॥ अहः सेवत्सो वा द्विरानिलो धर
णी धरः ॥ ५३ ॥ सप्रसादा प्रसन्नात्मा
विषयविषयभारिवभः ॥ सत्कर्ता स
त्कर्तिसाधुर्न द्वितीयाय एतवः ॥ ५४ ॥

सु.
१०

असंख्येयो प्रमेयात्मा विशिष्टः शि-
ष्टकृच्छविः॥ सिद्धार्थे सिद्धसंकल्पसि-
द्धिदः स हि साधनः॥ वृषाद्वा वृषभो-
विस्तर्ह्यप्यर्वावृकोदरः॥ वर्धनो वर्ध-
मानश्च विविक्ताश्रुति सागरः॥ धृ॥

समभजेउद्यंरोवागमोमहेंद्रोवसुदो
वसः॥ नैकरूपोवृद्धपःशार्पिर्विष्टः
प्रकाशानः॥ ॐ नैरुजोक्तितथरःप्र
काशात्माप्रतापनः॥ अह्वास्पष्टात
रोमंत्रश्चेद्वापुर्भास्करधुतिः॥ धत्त॥

स.
१८

अमृतो म्रह्वो भानुशशिर्विंडुसरे
स्रवः ॥ औषधेन गता सेतुः सत्यथ मे
पराक्रमः ॥ धर ॥ भूतभव्यभवेनायः
पवनापावनातलः ॥ कामदाका
मकृताकासीका सप्रदः प्रभः

यथादिक्कयुगावतौ नैकसाधोस
हाशानः॥१॥ अट्टशपाव्यक्तत्रपश्चस
हसन्नित्तनेतजित॥ इष्टोविशिष्टःशि
ष्टःशिष्टोविशितद्वष्टोद्वष्टः॥ कोथद्व-
कोथकक्तोविष्टवाहर्महोथरः॥

स.
२८

अच्युतः प्रथिता प्राणाः प्राणा दो वा
सवानुजः ॥ अपांतिथिरथिष्टानम
प्रसन्ना प्रतिष्ठितः ॥ ५१ ॥ स्कंदस्कंद्य
राउर्यावरदोवापुवाहनः ॥ वासदे
वास्वस्मानुवादिदेवः पुरंदरः ॥ ५४ ॥

अशोकस्तारणस्तारः स्मृतः शोरिजे
नेस्वरः ॥ अनुकलाशानावनीपद्योप
ग्रानिभेतणः ॥ ५५ ॥ पद्यनाभारविंद
तः पद्यगर्भशरीरभृत ॥ सहर्दिब्रह्म
ब्रह्मात्मासदात्तारुडधनः ॥ ५६ ॥

स.
१.

अतलःश्रमभोभीमःसमयतोर्द-
विर्दरि॥सर्वलक्षणालक्षणालक्ष्मी
वान्समिजिजयः॥वित्तवोगोदितामा
गोदेनर्दामोदःसहः॥सदीधवोम
दाभागावेगवानसिताशानः॥५८॥

उद्भवः तो भूतो देवश्रीगार्भः परमे-
श्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता रा-
हनो महः ॥ ५१ ॥ विवसायो व्यवस्थानः
संस्थानस्थानदोऽभवः ॥ परार्द्धः पर-
मस्मृष्टः स्तुष्टः प्रष्टः शुभेक्षणाः ॥ ५२ ॥

स.
११

रामो विरामो विरजो मारो नैवो न-
यो नयः ॥ वीरः शक्तिमत्तो श्रेष्ठो य-
मो धर्मविद्वत्तमः ॥ वैकुण्ठः पुरुषः प्रा-
णप्रणादः प्रणवः सद्युः ॥ हिरण्यग-
र्भश्चात्रोवा सो वायु रथो तजः ॥ ८१ ॥

अतः सदृशं नाकालः परमेश्वरपरि
ग्रहः॥ उग्रः संवत्सरोदतो विष्णोर्मा-
विषदक्षिणाः॥ विस्तारस्थावरस्या-
एव प्रमानं वा न सत्यं॥ अर्थानर्थान्
दाकेण सदा भोगो महाधनः॥ अ-

स.
१२

निर्विणः स्याद्विष्टोभ्रयमेषोमदा
माविः॥ नतत्रनेमिनेतत्रोत्तमः॥ ता
मासमीदृशः॥ ८५॥ यत्तत्रज्यामदेत्य
श्चक्रतसत्रसतागतिः॥ सर्वदृशी
विमुक्तात्मा सर्वज्ञानानुन्नमे॥ ८६॥

सर्वतःसमावःसूतःसर्वोषासाव
दःसूत॥सनादरोजितक्रोधोवीर
वाहुर्विद्वारणाः॥स्वापनास्ववशाव्या
पीनैकात्मानैककर्मकृत॥वत्सरो
वत्सलोवत्सोरत्नराभोधनेश्वरः॥८८॥

स.
२३

धर्मस्यार्थमर्थकृद्भीसदसत्तत्समत्तं
रे॥ अविज्ञानासदस्यपुर्विधाताकृ
तलक्षणः॥ ८२॥ यमस्तिनेमिसत्त्व
स्यःसिंहोभूतमहेश्वरः॥ आदिदेवा
महादेवादेवशोदेवभृद्भृकः॥ ७०॥

उत्तरो गोपतिर्गोमासात्तगाम्यः प्रवा-
तनः॥ शरीरभूतभृद्भोक्ता कर्षोद्देश-
रिहातिगाः॥ सोमपोस्तपः सोमाप्र-
रुजित्सुखोन्नमः॥ विनयोजयः स
त्यसंयोदाश्राद्दीसात्तनापतिः॥ १५॥

स.
१५

जीवो विनयता सा दी मुकुंदो मित
विक्रमः॥ अंभो निधि रंतता त्मा म
हो दायि शयोतकः॥ अंजो महां दृष्ट्वा
भा व्याजिना मित्रा प्रसादनः॥ आनं
दो नंदनो नंदः सत्य धर्मो विविक्रमः॥

महर्षिः कपिलाचार्यः कनकोमेध
नीयति॥ त्रिपदासदृशाथ्यहा महा
पुंगवाकनानकन॥ महावराहो गोवि
दः सखेणाकनकोरादी॥ महागोभी
रोराहनागसम्भक्तगदाधरः॥ वैद्यो

स.
२५

स्वयं गीतिता कस्तो दहः संकर्षणो
वक्तः ॥ वरुणा वारुणा वृत्तः प्रकृ
तो महासनाः ॥ ५५ ॥ भगवान् भगवान्
दिवन मा लो दला पुथः ॥ आदि त्वा
न्याति रा दित्यः सा हि स्त रीति सन्नमः

सधवाविउपरसुदोरुणोदविणप्र-
दः॥ दिवस्पकवेहरव्यासोवाचस्प-
तिरयोनित्तः॥ त्रिसामःसामगाःसा-
मनिवाणोभेषजोभिवक॥ संन्यासक-
ब्रह्मःशांतोनिष्टाशांतिप्रदायणः॥

स.
२५

सुभांगो लोकसारंगः कसदः कव
लेशायः गोदिनो गोपतिगोमाहव
माहाहवधप्रियः अनिवर्त्ती निवृत्ता
त्मा संतमाते सकाखिवः श्रीवत्सव
तः श्रीवासः श्रीपति श्रीमतावरः ॥

श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिश्च
विभावनः ॥ श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रे
मालोकत्रयाश्रयः ॥ स्वतस्वाग्राह
तानंदानंदिज्यातिरीणसुखः ॥ विजि-
तात्माविधेयात्मासत्कीर्तिर्द्धिनसंश

स.
२३

यः॥उदीर्णःसर्वतश्चत्वरनीशःशा-
सनास्थिरः॥भूषयोभूषणोभूतिर्वि-
शोकाशोकनाशनः॥अर्विष्मानर्वि-
तःकुम्भाविशुद्धात्माविशोथनः॥अ-
निरुद्धःप्रतिरयःप्रसुप्तोमितीविक्रमः

कालनेमिनिहावीरः स्मरः शौचिने-
नेस्वरः॥ त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः के-
शवाकेशहाद्वारः॥ कामदेवा काम-
पाला कामी कान्तकृता रामः॥ अनिर्दे-
शपवप्रविस्मयीरानेताथनेनयः॥ ६८॥

स.
२८

ब्रह्मण्यो ब्रह्मक इत्यो ब्रह्म ब्रह्म विव
र्यनः॥ ब्रह्म विद्या ब्रह्मण्यो ब्रह्म ब्रह्म
ब्रह्मण्यो प्रियः॥ सदा क्रमा सदा क्र-
मा सदा तेनो सदा वराः॥ सदा क्रत-
मदाय न्या सदाय नो सदा दविः॥ १०॥

स्तव्यःस्तवाप्रियःस्तोत्रंस्तुतिस्तोता
रणाप्रियः॥ श्रुताःश्रुतयिताप्रणयाप्रम
कीर्तिवनामयः॥ मनोज्ञवस्तुयेक
रावस्तवेतावस्तप्रदः॥ वस्तप्रदोवास्त
देवोवस्तवस्तमनादाविः॥ १२॥ सद्ग

स.
१५

निसहति सता सद्गतिः सत्परायणा
मूरसेनायुड श्रेष्ठः सानिवासः सया-
सनः ॥ ११ ॥ भूतावासावा सदेवः सर्वा
सानिलयोनलः ॥ द्रपेदाद्रपेदाह-
नोडर्थरोत्यापरानितः ॥ १५ ॥

विष्णुमूर्तिर्मेदा मूर्तिर्दोम मूर्तिरम्
तिमान् ॥ अनेक मूर्तिरव्यक्तः प्रातम
तिशानाननः ॥ २५ ॥ एकोनैकः सवः
कः किं यत्र तपस्मनुत्र सं लोकवंधु
लोकनाथो मायवो भक्तवत्सलः ॥ २६ ॥

स.
१०

सर्वार्णवर्णोद्देशं गोवर्णोद्देशं
गार्दी ॥ वीरदाविषमः स्मृत्योद्देशाशी
रवलम्बलः ॥ अमानोमानदोमान्यो
लोकस्वामी त्रिलोकहृदः ॥ समेधा-
मेधनाय नमः सत्यमेधाय रायः ॥ १॥

तेनाचक्षेष्टातिथरः सर्वशास्त्रभूताव
रः॥ प्रगृह्येति ग्रन्थेनैकं प्रयोगा
दायनः॥२॥ चतुर्भूतिश्चतुर्बाहुश्चतु
र्वेदश्चतुर्गतिः॥ चतुरात्मा चतुर्भा
वश्चतुर्वेदा विदेकपात॥१०॥ सर

सं.
३१

मावर्त्तानिब्रतात्माउर्नयोउरतिऊर
मः॥ उर्लभोउर्गोसोउर्गोउरावासोउ
रादिदा॥ ॥ सुभोयोगोलीकसांरगाः
सततस्ततवर्धनः॥ इद्वकसांमदा
कसांकतकसांकतागमः॥ २॥

उद्भवः संद्वयः संद्वयः संद्वयः संद्वयः संद्वयः
चनः ॥ अर्को वाजसना पृंगी जयतः
सर्वविजयो ॥ सर्वणी विंडु रदो भ्यः
सर्ववागी चरे चरः ॥ महा ह्यदो म-
हागती महाभूतो महानिधिः ॥ ५ ॥

स.
३२

कुमुदःकुंदःकुंदःपर्जन्यःपावनो
नलः॥अमृताशामृतवपुसर्वतःस
र्वतोभावः॥५॥सुलभःसुवतःसिंह
शत्रुनिबुत्तापनः॥न्यग्रोथोडंवे
रोक्षस्यश्वाणरोच्चितिसूदनः॥६॥

सदस्वार्चिसमजिह्वासमेयासत्यवा
हनः॥ असूतिरनवोचित्याभयक
यनाशानः॥॥ अणवद्वेदकशास्त्रलो
सणाभेतिर्गणोसद्धान्॥ अष्टतःस्व
ष्टतास्वास्पःप्राग्बशावशवर्थनः॥९

स.
११

भारभक्तयितोयोगीयोगीशः सर्व
कामदः ॥ आश्रयः प्रसादाः तामस
पणावायुवाहनः ॥ २ ॥ यत्रुर्धरोयत्रुर्व
देहदेहोदसयित्तादसः ॥ अपराजित
तासर्वसद्दानियन्तानियमोद्यमः ॥

सत्त्ववोसात्त्विकः सत्यः सत्यधर्मेषु
शयणाः॥ अभिप्रायः प्रयादः प्रय
कत्प्रोतिवर्धनः॥ विद्याय सद्गतिर्न्या
तिस्वरुचिर्ज्ञानसमिधः॥ राविविरो
चनासूर्यः सविता राविलोचनः॥१॥

स.
१५

अनेनोदितभुसोत्तासावदेनेकदे
यत्तः॥ अनेविणःसदासर्वीलोक
विष्टानसदुतः॥ सनात्सनातनतसः
कापिलाकापिरव्ययः॥ स्वस्तिद्वस्वस्ति
कतस्वस्तिस्वस्तिभुक्स्वस्तिदातिणः

अरोक्षकंडलीचक्रीविक्रमस्मर्तित
शासनः॥शास्त्रःतथाःशास्त्रसदःशाशि
रःशास्त्रीकवरः॥अक्षरापेशालादला
दातिताःतामिणावरः॥विडनमावी
तमयःपुण्यप्रवणकीर्तनः॥ १६॥

स.
१५

उत्तारोपाडु कतिदा पुण्योडुः स्वम-
नाशानः॥ वीरद्वारद्वाराः शान्ताजीव
नापर्यवस्थिताः॥ अनेन रूपोत्तरे
जितसमुभयापदः॥ चत्वरसारा-
भोरात्मावादिशेवादिशेवादिशः॥

अनादिर्भूतबोलात्मीसर्वीशरुचि
रागादी॥जननोजननजन्मादिभोमा
भोमपराक्रमः॥आधारनिलयाथा
नाप्रुष्यदासःप्रजापतिः॥ऊर्ध्वगःस-
मयाचारःप्राणादःप्रणावःपणाः॥२

स.
१५

प्रसाणं प्राणानिलया प्राणाभ्यान्
जीवनः॥ तन्वत तत्वा विदेकात्मानम्
मृत्युर्न रान्तिराः॥१॥ भूभुवः स्वस्त रु-
स्तारः सापिता प्रापिता मदः॥ यज्ञाय
तर्पितये ज्ञायतां गोयज्ञवाहनः॥

यत्तु यत्तु कथं यत्तु भगवन् साध
नः॥ यत्तात कथं यत्तु मस्य मनसनाद
पवच॥ आत्मया निस्वये ज्ञातो वै एवा
नासा मगायनः देवर्काने दृष्ट्वा स्त्र-
ष्टाति तोशः पापनाशनः॥ १५॥ शाख

स.
१०

भेनेदकोचकीशाहेथनागादाथरः॥
रयोगापाणारतोभ्यःसर्वप्रदरणा
युथः॥२५॥**ऊँ नमो नमः** इतीदंकार्त्तनी
यस्यकेशवस्यमहात्मनः॥**नामो** नमः
हसंदिद्यानामशेषेणाप्रकीर्तिते॥

यश्च देव्यानां नित्यं यश्चापि पारिके
नयेत् ॥ नासु भेदाः प्रयात्किंचित्तासु
ब्रह्मचर्यान्तवः ॥ वेदांश्च यो ब्रूयात्तथाः
स्यान्तात्रियो विज्ञयेत् ॥ भवेत् ॥ वैशोध्य
न स महस्यामृदः सखिसवाचयात् ॥

स.
३८

कासात्वाश्रयात्कासीप्रजायीप्राश्र
यात्प्रजा॥यमीयीप्राश्रयादुर्ममया
यीचार्यमाश्रयात्॥भक्तिमात्मःस
दात्वायशुचिरुद्रतमातसः॥सद
संवासेदेवस्यनाश्रामेतत्प्रकीर्तयेत्

यथाः प्रामोति विप्रलंसाति प्राथाम
मेव च ॥ अचला अयमा मोति प्रेयः
प्रामोति नृनम ॥ नभयं कविदा मो
ति वीर्ये तेन स विदति ॥ भवत्परो यो
धुतिमान्बलरूपमणा वितः ॥ यो यो

स.
३६

तौ सच्यते रोवाहं हो सच्यत वेधना
त ॥ मया न सच्यत भीतस्त सच्यदापे
न आ पटः ॥ ११ ॥ उवाच पति त र न्या सु
प्ररुषः प्ररुषा त्रमः ॥ स्तवेना सस
ह सै ए नित्य भक्ति स सान्वितः ॥ १५

वासदेवाश्रयोसत्सोवासदेवपरा
यणः॥सर्वपापविशुद्धात्मायाति
ब्रह्मसनातने॥१॥नवासदेवभक्ता
नामसुभविद्यतेकचित्॥नन्मरु
त्सुनराव्याधिभयैर्नवापनायते॥१॥

स.
व.

इमे स्तवमथोयानः श्रद्धाभक्तिसम
न्वितः ॥ पुण्यतात्मा सावितातिश्रीष्ट
तिस्सति कोतिभिः ॥ नक्रोथो नवमा
त्संयंतलोभो नाशुभासाति ॥ भवति
कृतपुण्याताभक्तानां पुरुषोत्तम ॥

घोसचंद्रार्कनक्षत्राविशिष्टोभूमिदे
दधि॥ वासदेवस्पर्वायैणाविष्टतानि
महात्मनः॥१॥ ससुरासुरगंधवास
यत्नारगारात्तसे॥ जराहशवर्तनर
दंक्रस्तस्मिन्सचराचरे॥४॥ इन्द्रियार

स.
५।

णिमनोबुद्धिसन्वतेनोबलं धृतिः
वासदेवात्मकाद्याः तत्र तत्र तत्र
वच॥ ५॥ सर्वाशमानमाचारः प्रह
यं संपरिकल्पते ॥ आचारप्रभ
वायमोयमस्य प्रभुव्यक्तः ॥ ५॥

अथ या पितरो देवा मदाभूता निधा-
नवः॥ जेरासा जेरासं च दजेरा ना राय
राजवे॥ ५१॥ यो यो ज्ञानतया साख्ये
विद्याशास्त्रादिकमेव॥ वेदाशास्त्रार
णि विज्ञानमेतत्सर्वं जनादेनात्॥ ५॥ ५

स.
५२

प्रकोविस्मर्मेदद्भूतेष्टयग्भूतात्यने
कशाः॥त्रिलोकाव्यापविष्ठात्मा-
मेतेविषमग्भयः॥इमेस्तवेभरा
वतोविस्माव्यासेनकीर्तिते॥पदेष्ट
इष्टसुखःश्रेयःशान्तसत्त्वानिच॥

५२

विशेषरसजं देवं जगता प्रभवाप्यये
भजंति ये पुष्कराक्ष नतं योति पराभ
वं ॥ ४३ ॥ अथैव वाच ॥ पद्मपत्रविशाला
तपश्चनाभसरोत्तम ॥ भक्तानां भज
रक्तानां ज्ञाता भवत्तनादेन ॥ ४८ ॥ श्री भ

स.
ध.

शिववाच ॥ योमानाससहस्ररा
स्नातमिच्छतिपाडव ॥ सोहमकेन
स्नाकेनस्तपवनसंशयः ॥ ध॥
ॐ नमोस्तनतायसहस्रमूर्तये ॥
सहस्रपादातिशिरोरुवाहव ॥

सहस्रनामैपुरुषायशास्त्रेनसहस्र
कोटीपुगाधारिणोनमः॥५०॥नमः
कमलनाभायनमस्तुजलशायि-
ने॥नमस्तुकेशवानंतवासदेवनमो
स्तुते॥५॥वासनावासदेवस्पवासि

स.
५५

ते भवन्त्रयः॥ सर्वभूतनिवासी नो वा
स देव न सोऽस्तुते॥ न सो ब्रह्मण पदे वा
य गो ब्रह्मणा दिता य च॥ जगद्द्वितीय
य कस्माद्य गो विद्वद्य न सो नमः॥
आकाशात्पतितं तैत्तरीये यथा गच्छति

सागारे॥ सर्वदेवनसंस्कारः केशवे प्र
निगच्छति॥ पृथग्विष्णुः कः प्रयाय
त्रसं प्रपन्नो हरिः॥ ऊपयन्तं विजानी
याद्भो विंदतां तां वासे॥ सर्वदेवेषु य
त्सर्वं सर्वतोऽर्थं पुनत्फलं॥ नत्फलं

स.
ध.

समवाप्नोतिस्तत्त्वादेवेननादने॥ यो
नरः पठते नित्यं प्रकालं केशवाक्षरं
ये॥ हि कालं सकलं कालं वाक्करं सर्व
व्यपेक्षितं॥ दृश्यते रिपवस्तस्य सौ
म्या सर्वसदाग्रहः॥ विलीयते च पा-

पानिस्तवेसास्मिप्रकीर्तितं॥येनथा
नेष्कतेयेनयेनायेपादितस्तवः॥द
नानिस्तवेद्वानानिस्तवसर्वसमवि
ता॥इहलोकेपरैवापिनभयेविद-
तेकाचित्॥नाम्नासहसंयथीतेहा-

स.
५६

दृश्यामसंनिधौ॥ सानिर्देहतिपाप
निकल्पकोटिशान्तिव॥ अस्त्यसे
निधौ पाद्यस्तनमानसिकेशव॥ य-
देनामसहस्रतयावाकोटिफलं ल-
भेत्॥ शिवालये पठेन्नित्यं तत्तत्सर्व

६०

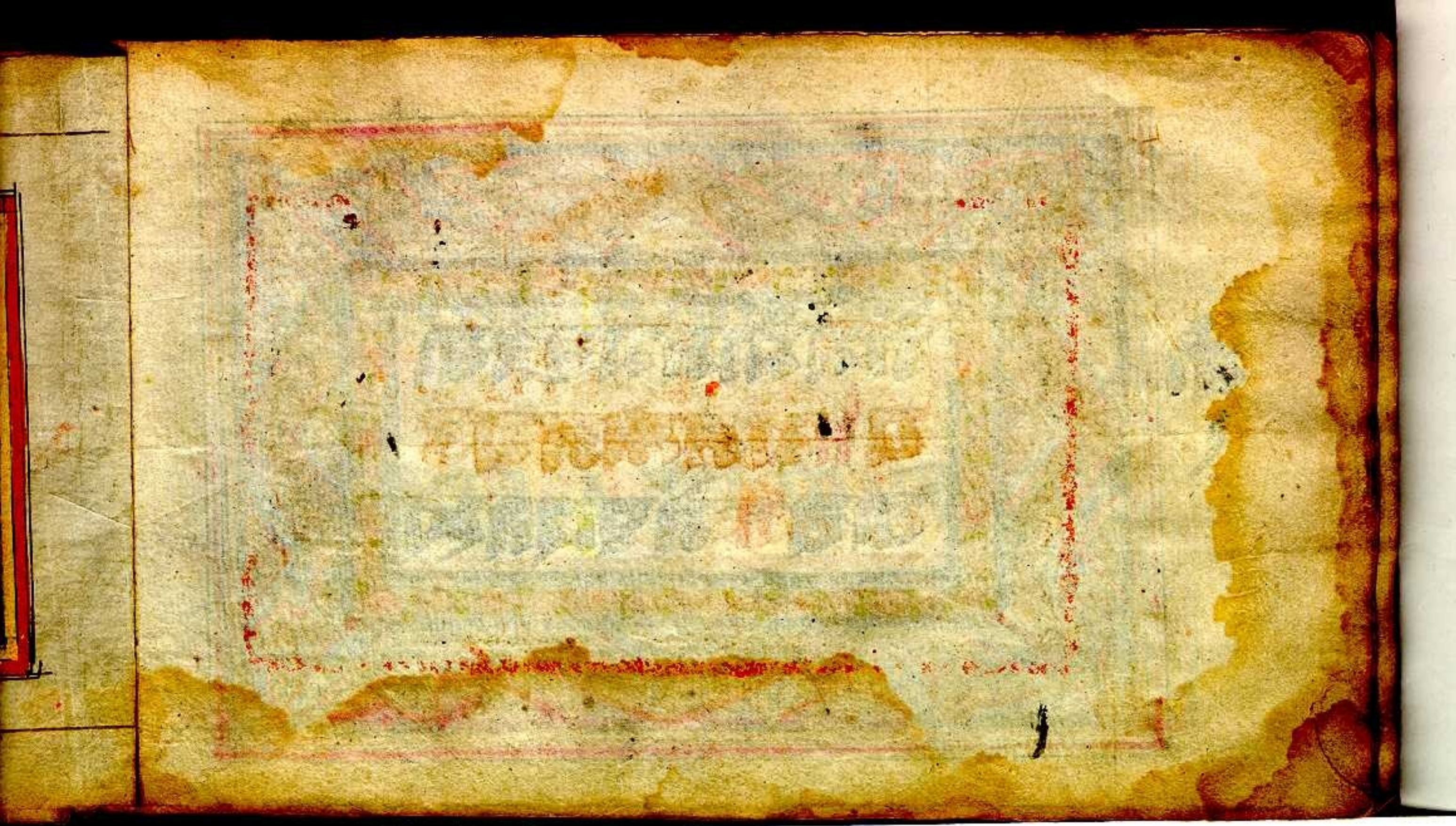
न संस्थितः ॥ ८५ ॥ नरो मुक्तिं स वाप्नोति
ति च कृपाणां वेद्ये यथा ॥ ब्रह्म हृत्पा-
दिकं पापं सर्वपापविनाशप्रदाति ॥ विली-
यंतीति पापानि चान्यपापस्य कारक-
या ॥ सर्वपापविनिर्मुक्त्यविस्तार

सं.
५२

कंसराब्धति ॥ १८५ ॥ इति श्रीमहाभा
रते शातसहस्रं संहितायां त्रैयं यासि ।
ॐ शान्तिपर्वणि श्रीविष्णोसहस्र-
नामसमापनम् ॥ ॥ ॥

ॐ

ॐ नमो भगवते वा
य ॥ ॐ जन्म जय उ
वाच ॥ ॐ शरत्

शयानस्तुभारताकोपितामहः

कथमुत्सृष्टवान्देहं कंच योग

सधारयन् ॥ वैशंपायनवाच

शृणुष्वदितो राजन् सुविभू

भी
२

वासमाहितः॥ भीष्मस्तक्रुशार्द्र
लदेहोत्सर्गसमाश्रयः॥ १॥ शु
क्लपतस्त्ववाष्टम्यामाचमास
स्पष्टार्थिव॥ प्राज्ञापत्येचनर
तत्रैसंध्यं प्राप्ते दिवाकरे॥ ३॥

शुक्रपतस्त्ववाहृम्योमावमासस्य
पाथिव॥ प्राजापत्यचनलत्रंमध्यप्रा
ज्ञादिवाकरे॥ ५॥ विकीर्णाश्रुतिवादि
त्योभीष्मःशारशानैवेतः॥ शुशुभेप
रयालक्ष्म्यावृताब्रह्मणासन्नमः॥ ५॥

भी
३

व्यासेन वेदप्रवक्ष्यामि देन सर्वार्थं
एषा ॥ देवस्यानेन वात्स्येन तया स्मा
कं समं तना ॥ ८ ॥ तया जैमिनिना च
वर्षे लन च महात्मना ॥ शार्दूल्यया
तमात्रेयभीरदा जेन थीसना ॥ ७ ॥

शैवेनयात्तवल्लेनशोविनेनलिख
तेनच॥ देवराज्जेनयोरेणादत्तमन्त्र
निशानकैः॥ ८॥ पतेश्चास्यैर्मेनिगीण
महाभागमहात्मभिः॥ अहथानैः
प्रस्कारैश्चतुष्टयैश्चग्रहेः॥ ९॥ भो

भी
व

अस्मत्पुरुषव्याघ्रः कर्मणा सततसा
रिगा ॥ शारतल्पराता कस्मत्पदधौ
प्रोज्जलिशुचिः ॥ १ ॥ स्वरेणारुष्टपुष्टे
नतश्चावसधुसूदनः ॥ योगोच्चरप
ग्रनाभं विस्मजिस्मजरात्यति ॥ १ ॥

कृतोत्तलिपुटोभूत्वाचारिवंद्यप्रवरः
प्रभुः॥ श्रीः परमयसोत्मावासदे
वसयास्त्ववन्॥ श्रीः कृत्वा॥ आराध
यास्पदं विस्त्वाचाजिगादिष्यास्पदं
नयाव्याससमासिन्याप्रीयतोपुरु॥

ओ
५

घोतमः॥१॥ अचि अचि पट्टं दे संतस्य
दं परमेष्ठिनं॥ युक्तं सर्वात्मनात्मानं
प्रपद्ये त्वप्रजापतिं॥१४॥ अनाद्यं त्वं
परं ब्रह्म तदेवानर्षयो विदुः॥ एकं
यं वेदमगवान्याता नारायणो र॥

हरिः॥ नारायणस्य विद्यायास्तथासे
हमहोरगाः॥ देवादेवस्यैव ये वि
उः उश्वमेधजं॥ १५॥ देवदानवराधेवी
यत्नराक्षसाकिनराः॥ येन जानेति
कोऽप्येव कुतो वा भगवानिति॥ १६॥

भी
६

यस्मिं विद्यानि भूतानि नित्येति च वि-
श्रुति च ॥ गणा भूतानि भूतेषां सवेम-
णि गणा इव ॥ अस्या विद्यस्य कर्ता
सौ न गतस्तस्युपापतिः ॥ वदन्ति ज-
गन्तोऽप्यसमयात्मपरिचितकाः ॥ १

यस्मिन्निपगतं तत्तौ दृढं स रं वतिष्ठ
ति॥ सदसद्वायितं विष्णुं विष्णुं रं विष्णु
कर्मणि॥ १०॥ हरिं सदसद्वायितं स सद
सकमलेतण॥ सदसद्वायितं स क
दं सदसद्वायितं स क॥ १॥ प्रादुः

भी
७

नीरायणं देवयै विष्णुस्य परायणं
आणीयसां सणीयसां स्या विष्टं च
स्यवीयसां ॥ ११ ॥ गरीयसां गरीष्टं च
अष्टं च अयसां मापि ॥ यवाक्मिषत्रु-
वाक्मिषु निषत्तूपनिषत्तच ॥ ११ ॥

गणोति सत्यकर्मोणो सत्यसत्येषु क
र्मसु ॥ चतुर्भिश्चतुर्वात्माने सत्वस्थ
सात्वतापति ॥ २५ ॥ ये दिव्यैर्देवमर्चन्ति
मर्त्यैः परमनामभिः ॥ यस्मिन्निर्गते
तपस्तपयद्देवोऽप्युच्यते ॥ २५ ॥

भी
८

सर्वात्मा सर्ववित्सर्वा सर्वगः सर्वभा
वनः॥ ये देवदेवको देवीवस देवाद्दे
वी जननतः॥ १८॥ भौमस्य ब्राह्मणाय
भैरी नमः शिवाय॥ यमनस्य
वर्षाता शीरात्मानं वीतकल्मषं॥ १९॥

दृष्टान्त्यायशाविंदपप्रपत्यात्मान-
मात्मानि॥ अतिवागिंद्रकमोणासर
तिस्रयाप्रितेनसं॥२८॥ अतिवुंदीद्रि-
यात्मानतप्रपयप्रजापति॥ पुशरा
प्रुरुषप्रोक्तवलप्रोक्तपुगादिषु॥२९॥

भी
२

अतिवारिवद्वकर्मणा सति सर्वोपि
तेजसे ॥ त्वये संकषणो प्राक्तनमुपा
स्पृष्टुपासमहे ॥ १० ॥ यमेकं बद्ध्यात्मा
न प्रादुर्भूतमथोत्तमः ॥ नात्यमरुः
क्रियावन्ताय जने सर्वकामदे ॥ ११ ॥

यसाद्भुतगताकोशायस्मिन्मानिदि-
ताप्रजाः॥यास्मिन्लोकास्फुरन्तीमेज-
लेशाकुनयोर्यया॥११॥अतमेकादश
ब्रह्मयज्ञत्सदमतःपरे॥अनादिम-
ध्यपर्यन्तनन्दवानर्षयोविदुः॥११॥स

भी
१०

सरासरांयवाःससिद्धिर्महेश्वर
गाः॥प्रयातानित्यमंवेतिपरमंडः
खभेषजं॥१५॥अनादिनिधनदेव
मात्मयोनिसनातने॥अप्रतर्क्य
सर्वज्ञेयदरिद्रायणविभे॥१५॥

यैवैविस्वस्यकर्तारं जगत्तत्तस्युवा
पतिं॥ वदेति जगत्तत्तस्युवा
परिचितकाः॥१८॥ द्विष्टस्य वरुणाय
शशिसादिना देवनाशाने॥ पके द्वाद
शायान्ततस्मै सूर्यात्मने नमः॥१९॥

भी
॥

सुक्ते देवां पितृकृत्स्नतर्पयत्प्रमते
नयः॥ यश्च यानादिजानी नोतस्मै सा
मात्मने नमः॥ १८॥ ये बृहते बृहत्सु क्र
यसां प्रियं सदा धरे॥ यो विप्रसंवा
गायेति तस्मै वेदात्मने नमः॥ १९॥

महत्तस्तसमः पारिपुरुषं सति तेज
सं ॥ यं तावास्तसु सति ते सत्ताना
त्मने नमः ॥ ५० ॥ अथ यजः सा सथा स
ने दृष्टा द्वा द्वा विरा कते ॥ यं स प्रतं त
स्तत्त्वति तस्मै यत्ता त्मने नमः ॥ ५१ ॥

यः सहस्रसवेयश्चेत्तत्तत्विष्टं सृजा
स्तृषिः ॥ द्विगुणपवर्णां शक्रनिस्तस्मै
तात्स्यात्मने नमः ॥ पद्मं गार्ग्यं पर्व
णां स्वरे व्यंजनभूषणं ॥ यस्माद्भूयस्वरं
नित्यं तस्मै वागात्मने नमः ॥ ४५ ॥

श्री
१२

येष्टययमेचरणाःष्टययमेफलै-
विणाः॥ष्टययमेःससचैतितसैय
मात्मनेनमः॥५८॥याश्चिनोतिसता
सतमतेनाहतयोनिनायमायव्य
वदाशगैस्तसैसत्यात्मनेनमः॥५९॥

इति शानम विद्वेधायते सकलेन
गत ॥ इतिः प्रथममोक्तं तस्मै मोह
क्रात्मने नमः ॥ ५८ ॥ ये व्यक्तस्थितम-
व्यक्तं विचिन्वन्ति सद्दृष्टयः ॥ ते उदे-
वत्तमासीने तस्मै तत्रात्मने नमः ॥ ५९ ॥

भी
१४

ये विनिश्चितं छासाः शान्ता दाना र
जितेन्द्रियः ॥ ज्योतिषं प्रपद्यते पुनाना
तस्मै योगात्सनेन नमः ॥ अपुण्यपुण्या
परमेष्ठे पुनर्भवानिर्भयः ॥ शान्ता सं
न्यासिनो योतिस्तस्मै सात्तात्सनेन नमः ॥

अपुण्यपुण्यपरमेयपुनर्भवानि
भयः॥ शांतासंन्यासिनोयांतितसं
मोक्षात्मनेनमः॥ यस्याग्रियास्पयोप
धांतवताभिश्चरणौतितः॥ संयश्च
क्षः ईदृशः श्रेयत्रेतसैल्लोकात्मनेनमः॥

श्री
१५

संभस्ययतिभूतानि कृत्वा चैकार्णा
वन्तगान्॥ बालाः स्वपितृयश्चैकार्णा
स्तस्मात्मायात्मने नमः॥ यो सोऽपुगसह
स्वाने प्रदीप्ता विविभावसः॥ संभस्य-
यतिभूतानि तस्माच्चात्मात्मने नमः॥

अजस्यनाभौ संभूतं यस्मिं विष्णु-
निहितं पुष्करं पुष्कराक्षं तस्मै प-
द्मात्मने नमः ॥ ५५ ॥ सहस्रं शिरसं च व-
पुरुषायाः सिनात्मने च नमः स सुदृ-
ष्यो यो यो गानि द्वात्मने नमः ॥ ५६ ॥

भी
५८

भूतं भवं भविष्यं च भूतानां प्रभु-
व्ययः॥ यो यजः सर्वं भूतानां तस्मै भू-
वात्मने नमः॥ यस्यैकं शशुजी भूता-
नयः सर्वाया संयिषु॥ कुत्वा स सुद्र-
चत्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः॥ ५८॥

ब्रह्मावक्रं भूतौ देवैः कृत्स्नं नृचंद्रं वि
शः॥ पादौ यस्याश्चिन्ताः पृष्ठास्तस्मै व
र्णात्मने नमः॥ ६०॥ अंतर्धानं धनं मया
रसप्राणाविवर्धनः॥ यो धारयति र
भूतानि तस्मै प्राणात्मने नमः॥ ६१॥

भी
१०

वैश्वतो जातश्चैव पावकः शुचिरेव
च ॥ दहना सर्वभक्ष्याणां तस्मै वस्य
त्सने नमः ॥ ६॥ विषये वने मानानां
युतं वै शोषिकै रंगैः ॥ आहु विषय
गामा रतस्मै वा आत्मने नमः ॥ ६॥

ज्वलन्तार्कउताशाणो ज्योतिषो दिव्य
श्रीपाणो ॥ यस्तज्जयति तेनास्मिन्
तेनात्मनेनमः ॥ ६१ ॥ अप्रमेयशरीरा
यसर्वतोबुद्धिचक्षुषे ॥ अपारपरि
माणायतस्मै दिव्यात्मनेनमः ॥ ६४

भी
१८

प्ररोषावर्तते यौ सो दिवसायनदा-
यनैः॥ सर्गप्रलययो कर्ता तस्मै का-
लात्मने नमः॥ ६५॥ परः कालात्परो-
यत्तात्परः सदसतश्च यः॥ अनादिश्च
दिविश्चस्पतस्सै विद्यात्मने नमः॥ ६६॥

आत्मज्ञानमिदं ज्ञानं ज्ञात्वा ये च व्यव-
स्थिते ॥ ये ज्ञानेनाधिगच्छन्ति तस्मै ज्ञा-
नात्मने नमः ॥ ६३ ॥ जदिने देदिने नित्यं
लेखोदयशरीरिणे ॥ कर्म उलनिषंगा
यतस्मै ब्रह्मात्मने नमः ॥ ६४ ॥ शंख

भी
५

नेशादिनेचवशाद्दिशोपीतवाससे
वनसालाथरायेवनसैकस्मात्स
नेनसः॥८९॥भस्मास्त्रयशरीराय
व्याघ्रचर्मनिवासिने॥त्रिभूलडस
रुहस्तायव्याघ्रचर्मनिवासिने॥९०॥

शिरःकपालमास्त्रायत्वा द्रेचमं नि-
वासिते ॥ भिक्षो धनशायो रायतस्मत्त
यात्मने नमः ॥ १॥ यो मोहयति भूता
निस्त्रेहपाशा नृबन्धनैः ॥ सर्वोत्थरत-
त्वा यो यतस्स मोहात्मात्मने नमः ॥ २॥

श्री
१०

पंचभूतात्मभूतायभूतानोनिय-
नायच॥ अक्रायलोभसाहायतस्मै
शांतात्मनेनमः॥ यः शतदीरपर्यं
केदिव्यनागाविभूषिते॥ फणासद-
स्ररचितेनस्मैनिद्रात्मनेनमः॥ १४॥

न देवान च शंथवान दैत्या न च दान-
वाः॥ न विडुर्ये स्पत न हि न सैत त्वा-
त्मने न सः॥ ७५॥ विष्ठा य म रुते च व
रुद्रा दित्या धिना य च॥ व स वः॥ सिद्ध
साध्या श्वत सै देवा त्मने न सः॥ ७६॥

भी
२१

अथ कथं ब्रह्म हंकारो मनो भूते इव
णि च ॥ तन्मात्राणि विशेषतस्मै
तत्त्वात्मने नमः ॥ यदि सत्संविचि-
तयेत सत्संविदो जनः ॥ सत्सत्तव
मिदं ब्रह्म तस्मै सत्त्वात्मने नमः ॥ २२

सत्रपात्रिमनिर्वाचयः परदेहि
नः॥ यस्य गात्रेषु संभवास्तस्मै रत्ना-
त्मने नमः॥ ५॥ तारा मये काले नमि
हत्वा दानवपुगावे॥ ददौ राज्ञ्यमहं
इत्यतस्मै भक्तात्मने नमः॥ ६॥ श्री

भी
२२

ब्रह्मस्तेनैव पर्येतं जगत्सर्वं करोति-
यः॥ यस्मात्तत्पश्यते तदेतस्मै वाजात्म-
ने नमः॥ ८१॥ स तस्य रूपं सदा कृत्वा वे-
दानां रूपं वेदस्य॥ रस्मात्तलं ददौ र-
यश्च तस्मै स तस्यात्मने नमः॥ ८२॥

तीरावौ कर्मरूपोयः पृष्टेनामृतमे
यने ॥ दधानोमदित्तं गतसकमी
त्मनेनमः ॥ ८३ ॥ वामादरूपमाख्याय
मदीसवनपवता ॥ उज्जहावैः कदं
ष्टाग्रतसक्रीडात्मनेनमः ॥ ८४ ॥ ना-

भो
११

रसिंहवपुर्भूवा सर्वलोकभयंकरं
द्विरण्यकशिपुजततस्मात्सिंहात्म
नैनमः॥ ८५॥ पियोल्लगासद्वयस्य
रूपेदृष्टानावायुधे॥ दानवद्वानक
रणान्महामात्मनैनमः॥ ८६॥

वासनेनैव साक्षाद्यवर्ति संयम्य सा
यथा ॥ त्रैलोक्यं ज्ञातवा न्यस्ततस्मै
ज्ञातात्मने नमः ॥ ८० ॥ जस्य ह्यप्रसूतो
भूत्वा रामः परं पुमान्नरो ॥ ज्ञानेन
ज्ञातं वीर्यादीस्तस्मै वागात्मने नमः ॥

गी
११

त्रिसप्तकवायस्यैकोऽथर्मव्यक्तान्
गौरवान्॥ नवानन्तात्रियो संवितस्मै
कोपात्मने नमः॥ त्रिसप्तकवायस्यै
वौक्तवानन्तात्रियापरा॥ कश्चपपा
यसदी प्राप्ता तस्मै चोरात्मने नमः॥

२०

रासोदाशरयिर्भवासेतकवासदे
दथौ॥ जवानरातसद्रादास्तसैतः
त्रात्मनेनमः॥ चाक्रियादिनानाप
लागूलायुगाधारिण॥ अनंतवल
देवाद्यतसमभद्रात्मनेनमः॥ ११॥ यो-

भी
२५

दुलीससली श्रीमानो लोवरधरः
शुचिः॥ रामायरोदिणीयायनस्म
योयात्मनेनमः॥ दानवाश्चवशीक
त्वापुनर्बुद्धवसागतः॥ धर्मस्परत
णायोयतस्मबुद्धात्मनेनमः॥ २५॥

रातसानोविनाशायबुद्धिमाश्याय
नामसो॥शास्त्रचकारणोवाहेतुस्म
बुद्धात्मनेनमः॥ब्रह्मणास्पृशतोभ
त्वाकाल्पिकशेषेणाद्योदरिः॥कल्याण
संदेहसंवेतस्मकल्याण्मात्मनेनमः॥२

भी
२५

देवकीनंदनः श्रीमानसुरानंदयतेवे
भुः॥ कथितोभूततंदभूतसंकसा
त्मनेनमः॥ १०॥ वसुदेवसुतोभूत्वा
कृष्णात्मानंदशोकुले॥ कंसस्यत
वर्थायायतसैकोपात्मनेनमः॥ ११॥

तत्रियाणो सदसाणि प्रयुता न्यबुंदः
निच॥ यो वयो ज्ञाते पुढेत स्मै क्रोडा-
त्मने नमः॥ १२॥ यः सर्व प्राणिना प्रा-
णा साति च यो व्यवास्थितः॥ अत रत
रमाणा यत स्मै सोऽव्यात्मने नमः॥ १३॥

श्री
१०

रसात्तलगाता श्रीमाननंतो भगवो
दर्शिरं सर्वथा वयते यो सातस्म शोषा
त्मानेन सः ॥ ॥ यस्मिन् सर्वं यतः सर्वं
यः सर्वं सर्वतश्च यः ॥ यश्च सर्वं सर
यो देवतस्मै सर्वात्मानेन सः ॥ १२ ॥

विष्वक्कर्मनमस्तेस्तुविष्वात्माविष्व
संभवः॥अथवर्गासिभूतानांपंचा-
नांपरतस्थितः॥३॥नमस्तेत्रिषुला-
केषुनमस्तेपरतस्थिषु॥नमस्तेसर्व
देहास्त्वंहिसर्वपरायणाः॥४॥न

भी
१८

नमस्तेभ्यो वा विस्मो लोकांतां प्रभ
वा व्यये ॥ त्वं दिक्कर्ता ह्येषो केशा संद-
त्ता चापराजितः ॥ ५ ॥ येन पश्यामि ते
भा व्या दिव्या दि विप्रवर्त्मसु ॥ तस्य
पश्यामि ते न यते श्रेयं सनातनम् ॥ ६ ॥

द्यौश्चते शिवसाध्यामेपज्ञोदेवीवसे
धरा **॥** विक्रमेणायो लोकाः पुरुषा
सिसनातनः **॥ १ ॥** अतस्मापुष्पसंका
शोपातवाससमचकते **॥** येनमस्य
तिशोविदेनतेषांविद्यतेभयं **॥ ८ ॥**

भी
१२

मायायणापरेवृत्तनायायणापरेत
पः॥ नायायणापरेसर्वनायायणाः
परात्परं॥२॥ यथाविस्तसयंसर्व
यथाविस्तसयंद्विः॥ यथाविर
स्तसयंसर्वपापनाशायनेनया॥१०॥

नो प्रपन्नाय भक्ताय गतिमिष्टानि रो
षवे ॥ यद्देव पुंडरीकाक्षं संध्याय स्वस
रेष्ठरः ॥ इति विद्या तपो यो निरयो नि
विस्तरो हितः ॥ वास्यते नार्चितो देवाः
प्रीयतां मे जनता हनः ॥ वैष्णवाय नुवाच ॥

भी
१०

पतावडकावचनंभीष्मस्तद्गतसा
नसः॥ नमस्कृत्यैवकस्तायप्रयाणा
मकरोतदा॥ १॥ अमिवायपतयोरो
नमार्त्तिंभीष्मस्यसायवः॥ त्रैलोक्य
दर्शनेत्तानादिव्यदत्ताययौदरिः॥ १५

तस्मिन्नुपरते देवे तत्तस्ते ब्रह्मवादि-
नः ॥ भीष्मच शानके सर्वे प्रशासते पु-
नः पुनः ॥ ५ ॥ भीष्मचारिभ्यश्चासुके-
दे प्रशासंस्सुसह्यासाति ॥ ते स्तवन्तश्च
विप्राश्चाकेशवपुरुषात्तमः ॥ ६ ॥

मौ
३१

विदित्वा भक्तियोगं ते भीष्मस्य पुरु-
षोत्तमः ॥ सहस्रोत्थाय संस्पृष्ट्वा भीष्म-
सेवानुपपद्यत ॥ १० ॥ केशवः सात्त्विकः
श्रवणैर्नैकेन जयमनः ॥ अपरेणा-
सद्भात्मानां पुथि स्थिरयत्नं जयौ ॥ १८ ॥

भीमसेनौघमौघौभौरयमेकंसमा
श्रितः॥ कृपोपुपुत्तस्तप्तसंनश्वा-
पदंरयं॥ १॥ तैरयंशानाकारैःप्रया-
ताप्रुरुषर्षभाः॥ तेनघोषेणमहता
कंपयंतोवसंथराः॥ २॥ ततोऽगिरः

भी
१२

पुरुषवरस्तवेरितासरादिभिः यथि
समनाश्च सुश्रुवेकता जालिप्रणा
तमयापरजनसर्वे शोवा सुदितम
नास्तवः हतः ॥ १ ॥ अनादिनिधने
देवमप्रमेयपराक्रमं ॥ लोकार

अतस्तु वेनित्यं सर्वपापैश्च मुच्यते ॥
कस्मै रता कस्मै मनुस्मरेति रात्रौ च
कस्मै पुनरुत्थिता ये ॥ तेभिर्न देहाः
प्राविशन्ति कस्मै ह विर्यया मेव तदं
तापे ॥ ११ ॥ सुक्तपते दिवा भूमौ गंगार

भी
३३

योच्चेत रायणे॥ यत्प्रास्तातमरिष्येति
हृदयस्य जनादने॥ ये यो गिना प्राणा वि
यो रा काले येनैकचित्ते विनिवेशयेर
ति॥ साक्षात्पुस्तकादौ रसो ह्यभाषा र
प्राणा जदौ प्राप्ता कालादिभीष्मः॥ २५॥

इति स्तवयः पदति शार्ङ्गधवनः स्फु-
ल्लोति वायु कुलने दन स्तव ॥ सच-
कथं प्रतिदत्त किं लिख्यो ज्ञानो ज्ञाना-
दने प्राविशति देह संलये ॥ २६ ॥ अस्मि
तानि शित धारं यस्पचक्रं कया ये मरु

भी
३५

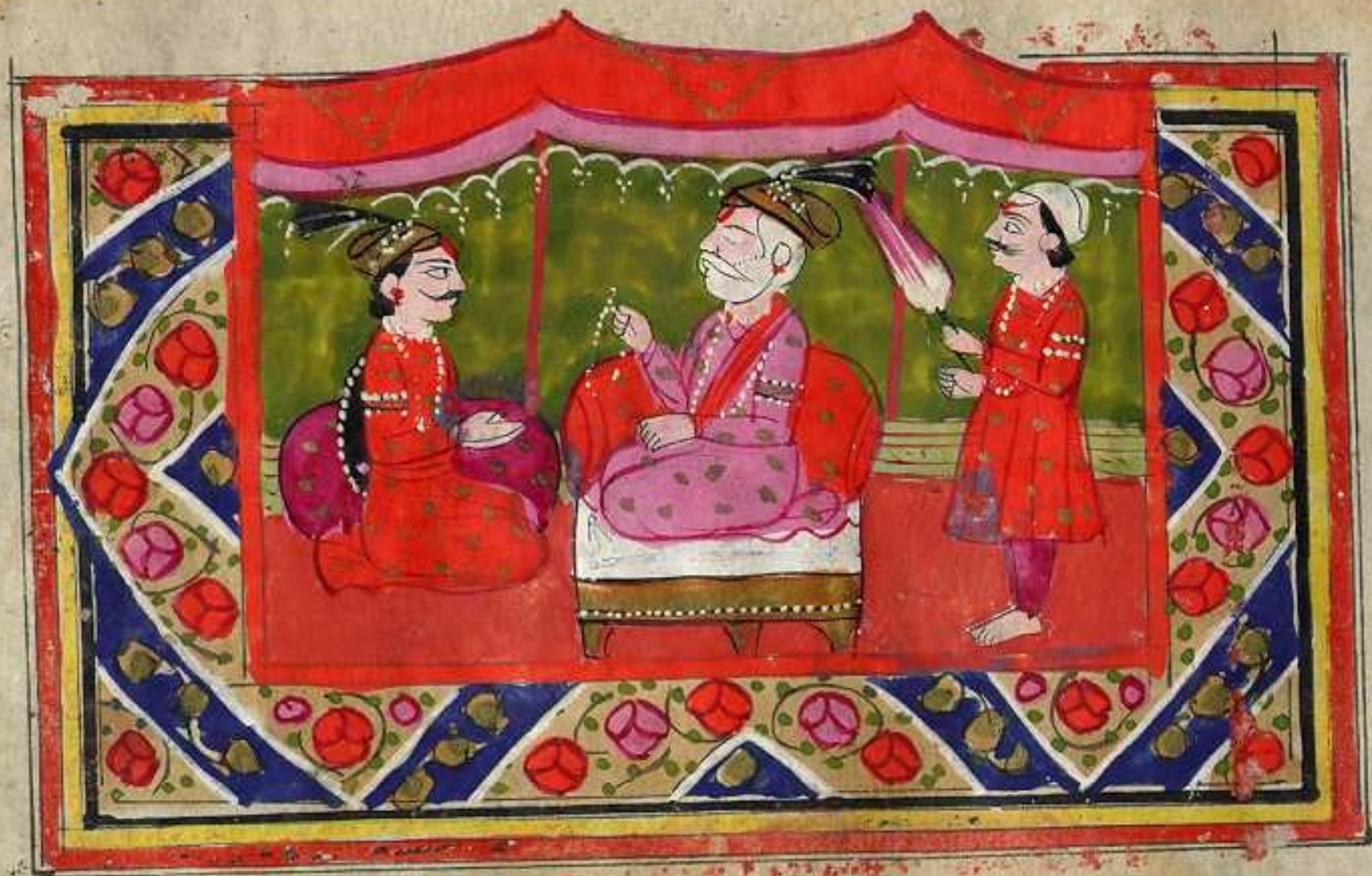
शोकनकविचित्रेकंदलेयस्यकर्ण
अमरशानसदसैवेवतेयस्यमाता
ह्यस्रकलानिहताप्रीयतांवासदेव
स्तवराजसमाभोयविस्तारदुतक
मणाः गौशयेनपुरागीतामहापान

कनाशानः॥१८॥ इति श्री महाभा॥
नेशानसहस्रसंहितायावैयासिक्या
श्रुतिपर्वणि श्रीभीष्मसुवराजस-
माप्तम् ॥ ॥ ॥

2

五言古詩
其一
其二
其三
其四
其五
其六
其七
其八
其九
其十

५

ॐ नमो भगवते वासुदे-
वाय ॥ शान्तिः ॥
सदा ते नमो सदा प्राप्ति सर्व

सर्वशास्त्रविशारदा ॥ अतीनाकर्म
बंधस्तुपुरुषोद्धिजसतम ॥ ॥ मरणाय
नपेक्षाप्येवभावमनुस्मरेत् ॥ पर
पटमापन्नोत्तमबुद्धिस्तुनिश्चित ॥ ॥
शौनकउवाच ॥ इदमेवमहाभारत

अ.
२

एष्टवांस्तेपितामह ॥ भीष्मधर्मेश्वर
तांश्चेष्टधर्मपुत्रोपुथिष्टिरः ॥ ३ ॥ पुथिष्टि
रउवाच ॥ श्रीवत्साकजराहोजमनते
लोकसाक्षिण ॥ पुराणायगादेवर
नावदःपर्यष्टत ॥ ४ ॥ ना ॥ रउवाच

भगवन्मृतमवेषाप्रहृथानैजितेदि
येः॥ कथंभक्तैर्विचिंत्यासि सरणोप
प्रेषास्यते॥५॥ किंवानित्येजपेजाप्ये
नत्प्याडित्यायमानवाः॥ स्वप्नोविबु-
धोऽप्यायचतन्मेबुद्धिसनातनः॥६॥

श्र
व

श्रुत्वा तस्य तदेवैष वाकं वाक्यं विह
शासदः॥ प्रोवाच भगवान्निस्सर्तोरहं
जगतां पति॥ श्रीभगवाच॥ इति
कथयिष्यामि सुते दिव्यामनसस्य
ति॥ स एषा वापि ब्रह्म प्रोवाच॥

२ सो गतिं ॥ ८ ॥ ॐ कारमादिना कृत्वा
मास नुस्सत्पचात्मना ॥ पकाग्रः प्र-
यतो भूत्वा त्रिसंसेत्रसदीरयेत् ॥ ९ ॥
ॐ न सो भगवते वासुदेवाय ॥ अनेने
शाखते देवस व्यक्तं प्रकृषात्तं ॥ प्रप

श्र
५

ये पुं उरी का त स च्छ तं पर मे छ रे ॥ प्र
राणां प्र रु धा वि स्त स न तं लो क सा ति
णा ॥ प्र प छे पुं उरी का त मो शो भ क्ता उ
कं पि तं ॥ ॥ लो क ना धे स ह स्ता त स त
रं पर स प दं ॥ भ रा वं त प्र प न्ना सि र

भूतभव्यभवत्सुभः ॥ १॥ सुष्टारे सर्व
लोकांनासनंतवल्लोपौरुष ॥ पञ्चना
भेदधीके प्रपद्ये सत्यसव्यय ॥ दि
रापगाभैभूगाभै सस्तनै विद्यतो शुभ
प्रभाकरमनाद्यतप्रपद्ये भास्करधु

अ
८

ति॥ सदसंशिरसंदेवैकंदताह्ये
वाहन॥ प्रपद्ये सत्समचलचरणपम
भयप्रद॥ ५॥ नारायणानारासिंह
योयात्मानसनातन॥ शरणपसर्व
भूतानाप्रपद्ये श्रवसीखरे॥ ६॥

अव्यक्ताव्यक्तमुत्पन्नसव्यक्ताद्यः
पराप्रभुः॥ तस्मात्परतरं नास्ति तम-
स्मि शरणं गतः॥ १०॥ चिन्तयेत्तौ दिव्यं
नित्यं ब्रह्म शास्त्रादयः प्रभुः॥ निश्चयं
नाथि गच्छेत्तितमस्मि शरणं गतः॥ ११॥

७ अ

जितैर्द्विद्यसद्वात्मानो ज्ञानध्यानप-
रायणः॥ यं प्राप्य न निवर्तते तस्य सि-
शारणागतः॥ १५॥ यः प्रभुः सर्वभूता-
नां पतनसर्वसिद्धतनं॥ चराचरय-
रुर्देवः स मे विस्तु प्रसीदतः॥ १६॥

पकोशतजगत्सर्वेद्योवष्टयस्थिः
नोप्रभः॥ अग्राहोनिर्गणः शास्त्रात्
मास्मि शरणगतः॥ १॥ यस्मात्जातपुरा
बलापययोनिपितामहः॥ प्रसीद
तसमेविस्तपितामहपरः प्रभः॥ १॥

प्र
५

यः श्रुत्वा प्रलयं प्राप्तिं न ह्येनो केचन च
रे ॥ एकस्मिन् एति यो भात्मा स मे विर
त्त प्र सो दत्तः ॥ ११ ॥ पञ्च न्यः एति यो स
स्ये का सो ध मेः क्रिया फल ॥ स एव क
रः प्र भ मे स वा स देवः प्र सो दत्तः ॥ १५ ॥

अग्निशोमार्कताराणां ब्रह्मरुद्रेन्द्र
योगिनां ॥ स्वास्तिस्पर्धस्पर्धते जासि स
मेविस्तः प्रसोदत ॥ २५ ॥ चतुर्भिश्चत-
र्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ॥ इत्येते च-
तुर्द्व्यभ्यां तस्मै यत्ता त्मने नमः ॥ २६ ॥

प्र
८

दिवाकरस्यसौम्येदिमथेयेचव्यव-
स्थिते॥ तेवृत्तमिति यंप्रादुःसमदा-
त्माप्रसीदतः॥१॥ तेवृत्तपचयाभूक्त-
प्रकृतिचयणैःसहः॥ मनोयणा-
श्रयोभूक्तेसमदात्माप्रसीदतः॥२॥

संख्ययोगश्चयोगात्मासाध्याश्चैव
महर्षयः॥ यो विदित्वा विस्मयेत स स
दात्मा प्रसीदतः॥ १॥ यामो गार्भस्य यो
गार्भस्तस्य गार्भस्य यो विपुः॥ विपुर्गद
र्भस्य यो गार्भसमे विस्तः प्रसीदतः॥ २॥

२५

अथ यस्मिन्महात्मा च उर्वित्तयः सना
तन॥ आस्थिता प्रकृतिं धेक्क सममहा
त्मा प्रसीदतः॥१॥ यस्य हस्तगद्यच
क्रं गारुडो यस्य वाहनं॥ शालिः कर-
तले यस्य समी विस्त प्रसीदतः॥१॥

चतुर्भुजंतिपरं धाम सलहसी वा सो विरा
चितः॥ सर्वोधिवा सना न्योसि वा सदे
वन सोस्तते॥ ११॥ यो या वा सन सक्त
भ्यं सर्वो वा सव प्रद॥ यत्त गार्भं सर
हा भाग पंच यत्त न सोस्तते॥ १५॥ च

अ
१०

तस्मैतिपरंथासलत्मीवासवरप्रद॥
सर्वावासनमस्तस्तसातिस्तनर
जगत्पते॥ १५॥ अज्ञोयःखिडपरशु
विस्तस्मैतिहृषाकपिः॥ त्रिशणैपं
चकालायनमस्तज्ञानसाधारः॥ १६॥

नमस्ते सर्वतो भद्र सर्वतो त्रिशिरो
मुख ॥ निर्विकार नमस्ते स्तुताति-
भूता इवास्थिते ॥ अतीन्द्रिय नमस्ते-
भ्यो लिख्य स्वमनुगीयते ॥ येन भ्यना
भिज्ञानेन संसारे संसरेति ते ॥ १९ ॥ न

श्र०
॥

मस्तेपुंश्रीकातपुनरेवनमोस्त-
ते॥ ईश्वरोस्तिजगन्नाथकिमतः॥
परमव्यते॥ १५॥ रागाद्वेषावर्जित-
मोक्षमोक्षविवर्जितः॥ अशरी-
रशरीरस्यसमः सर्वेषुदेहिषु॥ १६॥

अथ कबुद्धिदेकारसात्राभूतैर्द्विधा-
 णिव ॥ त्वयितानि नते पुनते पुनता
 निनत्वयि ॥ ५ ॥ सहाभोक्तसिद्धर
 स्यात्सगानां प्रभराभरः ॥ प्रकृत्याहे
 त्वादिनः प्रभरात्मा व्यवस्थितः ॥ ५ ॥

श्रु.
१२

भक्तानां यो हि देवस्त्वं तथा मास्तन-
रोन्नमः॥ समो भूतेषु संयोगान् पुन-
र्भवजन्मनी॥ ५१॥ नादेकारेणाबुद्धो
दितया सत्त्वादिभिर्गुणैः॥ नर्थमा
नादित्यर्मावान् पुनर्भवजन्मनी॥ ५॥

विषयैरिद्वैतैश्चैव सामेभूयात्समा
यमः॥ द्वायिर्वायात्तमेच्चाणायात्तमे
रसनात्त्वले॥ ५५॥ चक्षुद्रुताशानपात्त
स्यशांमेयात्तमाकृतं॥ शब्दोस्याका
शमथ्यत्तचक्षुर्वैकारिकमनः॥ ५६॥

अ.
१३

अदंकारंश्चमेवुहिन्यायिबुद्धिःसमे
नव॥वियोगःसर्वकारेणायणं
नश्चमेभवेत्॥५८॥सत्त्वरत्नस्तमश्च
वप्रकृतिप्रविशतमे॥साकेवलर
पदं देवीप्रयात्परमंनव॥५९॥

एकभावो भवो वास्तु सामेजन्म भवे
पुनः । नमो भगवते तस्मै विस्तार प्रभ
विस्तार ॥ ४२ ॥ तन्मनस्तद्गत प्राणास्त
द्गतस्तत्परायणाः ॥ त्वासेवानुस्मर
न्नित्यं सरणोपपद्यन्ति ॥ ४० ॥ सर्व

श्र
६

देदेकतायेमेव्याथयस्तविशोत्तर
मा॥ मदेयंतवडः खानिऊगांमेष
तिमयता॥ ५॥ विनष्टियातमेरे
गायेमयापूर्वसंचिताः॥ अनुरोण
गंतमिच्छामितदिस्त्वापरसंपद॥ ५

कर्मेन्द्रियाणि संयम्य पंचबुद्धीन्द्रिया
णि च॥ दृशेन्द्रियाणि मनसित्वहंका
रेतयात्मनः॥ ५१॥ अहंकारेतयाबुद्धी
वर्द्धित्वात्मानियोजयेत्॥ नितबुद्धेन्द्रि
यः पश्येद्बुद्ध्या बुद्धे परात्परं॥ ५२॥ सा

अ
१५

यायस्येति तस्याहं येन सर्वमिदं त-
नं ॥ आत्मना त्मानि संयोज्य परमा-
त्मानं संख्ये ॥ ५५ ॥ एवं बुद्धिं परं बु-
द्ध्या लभते न पुनर्भवं ॥ न मा भवाव-
तेन संख्येन सर्वमिदं ततस्तु ॥ ५६ ॥

अहंभगावतस्तस्यममवासासरेर
सवरः॥ तस्याहंनप्रणाश्यामिसचमे
नप्रणाश्याति॥ ५०॥ यमासबुद्धति
दिव्यावैस्नवीपापनाशिनी॥ स्वमेवि
बुद्धमपदेविसेयंवापियासरेत॥ ५१

अ
१६

अपि पापसमाचारः सापि योतिष
रूपदे॥ सरणो वापि संश्रामे यइ सात-
त्यनसरेत ॥ ५९ ॥ यदेहकारसाधि
त्ययत्तदानतपः क्रियाः ॥ कुर्वे फ-
लसवाप्नोति पुनरावर्तते न यतः ॥ ६० ॥

अचेयं नापि यो देवांगु देवापि बलिं-
ददत् ॥ जवन्वदन्सरह्यापि लभते-
परमांशानि ॥ ६॥ यत्तद्वानंतपल्लसा
कथोदाशा विवर्जितः ॥ पूर्णिमाया
समायावादादशावाविशेषतः ॥ ६॥

अ
१०

आवयेच्छ्रद्धयानेभ्यायेवात्ममासु-
पाश्रितः॥ नमस्त्येवयोत्रयात्मज्ञ-
कः श्रद्धयाश्रितः॥ तस्यात्तयोभवे-
लोकः संपाकस्यापि नारद॥ किंपुन-
र्यजतेनयोमासाथकोविधिपूर्वकः॥

अथमेधसदसाणांयःसदसंसमा-
चरेत्॥ नासातत्फलमाप्नोतिमद्भ-
क्तोयदमाश्रयात्॥८५॥ इष्टदत्तंनप्रा-
प्योतेवतानिनियमाश्रये॥ सर्वमेत-
द्दिनाशायत्तानेप्राप्तिर्नाविद्यते॥८६॥

श्र
१८

तस्मात्प्रदेयः साधुभ्यः सर्वसत्ताभयं
करो ॥ कर्त्तव्यं च शयिषीदद्यात्तत्त-
त्त्वं कदाचन ॥ १० ॥ कर्त्तव्यं च तदु-
क्तं च भयं संभवे ॥ दृष्ट्वाभिः सानि-
रुद्धस्त्वनासाभिः सांप्रकीर्तयेत् ॥ ११ ॥

नलेरततवागादःस्थलेरततवास
नः॥ अटव्यानारासिंहस्तसर्वतःपा
तकेशवः॥ ८९॥ सकुड्यारितयेनद
रारित्यतरदये॥ वहःपरिकरस्तन
मात्तायगसनप्राति॥ १०॥ तस्मात्तमेव

अ
५

देवैर्ध्यायस्वानंदिनोदरि॥ अवाप
सिततःशसिहिपरं दृष्ट्वा सितद्वं॥॥
नादेवसासिवैकं देवायिनां रूपद्वे
नच॥ मद्भक्तायत्र गायेति तत्रातिष्ठा
सिनारद॥॥ वैशंपायनवाच॥

पवंसदेवदेवेननारदःप्रतिवोधितः
चकारकेशवेभक्तिं तस्मात्तु कुरुभू
षते॥५॥ संसारपवसीसेतोयःस्वा
नाकिंलकयते॥ ननुध्यायेन्नियोदे
ह्येकयथासिचतस्तत्त्वं॥५॥ केशव

अ
२०

स्य कथं पुण्यं पथ्यायते वै सन्वानया
सर्वं बंधा विनिर्मुक्तः परं पदमवाप्तु
यात् ॥ ५५ ॥ इति श्री महाभारतेशान्तस
हसंहितायां वैयासिक्यां शांतिपर्व
णि श्रीअनुसूतो समाप्तः शुभं

1555 51512/10

ग.

ॐ नमो भगवते वासुदेवा
वाय ॥ प्रातः नीलकण्ठ उवाच ॥ ॐ
सयाहि देव देवस्य विष्णो

रमिततेजसः॥ श्रुत्वा स भूतयः स

वागादतस्तव स ब्रतः॥१॥ यदि प्रसन्नो

भगवान्नुवाच लोस्मिन्वायदि॥ तदे

दं श्रोतुं सिद्धा मिह पाण्डुः स्वप्ननाशने॥

स्वप्नादिस्वप्नसदा भगवदृष्यते ये शुभा

ग.
२

शुभं फलानि ते प्रयच्छेति तद्गुणान्ये-
व भार्याव तादृक्कृण्वन्पावित्रं च नृणा-
मिति शुभप्रदं ॥ ३ ॥ स्वमश्वशामयाति
तन्मोविस्तरतावद ॥ शा न कवा च ॥ इ
दमेव सदा भार्या हृष्टवा स्तेपिता सह

भी
ष्टि
शी
रु
शु

भीषेनयमभृतांशेष्टयमेषुत्रोपुथि-
ष्टिरः॥५॥पुथिष्टि१३वाचजितेतेपुड-
रीकात्तनमस्तेविषभावनः॥नम-
स्तेस्तस्त्वर्षीकेशमहाप्ररुषप्रवेतः
आयप्ररुषमोशानप्ररुहतेपरा-

गो.
३

तने ॥ असच्चसच्चविष्णवेनित्येसद-
सतःपरं ॥ ५ ॥ परंपुराणसंसारपुरा-
णपरमव्ययं ॥ सागाल्यमंगलंवि-
स्मवरेणपुनश्चपुनः ॥ ८ ॥ नमस्क-
त्यरुषीकेशाचराचरगुरुद्वारि ॥

प्रवक्ष्यामि सदा प्रणम्य कुरु देवाय न
स्पृह ॥ २ ॥ येनोक्तं न श्रुतं नापि न श्रु-
तं सर्वपातकैः ॥ अतस्तेकात्तरं ब्रह्म
व्यक्ताव्यक्तं सनातनं ॥ १० ॥ नारायण-
समो देवान्भूतान्भविष्यति ॥ प-

श.
५

तेन सत्यवाकेन सर्वां यो साधया स्पृहं
किंत स्पृवद्भूमिं सैत्रं किंत स्पृवद्भूमि-
व्रंते ॥ नमो नारायणायेति सैत्रः सर-
वाय साधकः ॥ १ ॥ जज्ञे वद्भूमिं परम-
सुहार्थं ह्येष मथ्यस्ततः सात्मवत् ॥

पराशराज्ञेयवतीसदाधिनस्मेनसो-
त्तानतसोबुदाय॥१॥नसोभगावतेत-
स्मव्यासायामिततेजसे॥यस्यपुसा-
दाहस्यामिनारायणकयामिसो॥॥
वैशंपायनसासीनेपुराणार्थविच

श.
५

तथा॥ इदमर्थं स राजर्षिः पृथुवांजन
मेजय॥ १५॥ जन्ते जस्य उवाच॥ किं ज-
पत्तव्यं ते पापात्किं जपत्तव्यं स श्र-
ते॥ ३ः स्वभनाशानं प्रणम्य श्रोतुमि-
च्छामि मानद॥ १६॥ वैशं पायन उवाच

देवव्रतं सदा प्राज्ञं सर्वशास्त्रविशार
दे॥ वित्तयोगोपसंगम्य पर्यट्छु
यिष्टि॥ १०॥ पुष्टि १३ वाच ३ः स्वम
दर्शने चोरे सवेद्य भवतर्षभ॥ प्रय
तः किं जपेनाप्यविबुधः किं समाच

ग.
६

रेतः॥१॥ कस्य कुर्यात्तस्य स्कारं प्रातः
त्यायमानवः॥ किंचित्प्रायेतसतने
किं प्रज्ञावा भवेत्सदा॥ पितामहप्र
सादेन बुद्धिर्भेदा भवेत्सम ॥ तदहं
प्रातामिच्छामि बुद्धिर्भेदावदनावरः॥१॥

भी ~~उवाच~~ उवाच ॥ अरुणीणो नैमिषा रणे पसे
वाटे नारदस्य च ॥ अथ राजन्मदावा-
दावर्णा विष्णोः शान्तिको ॥ उः स्वम
दर्शने जाप्य पदेनैः स समाहितैः ॥ अ
त्राप्नुदा हरेर्नो ममिति दासं पुरातनं ॥

रा.
५

राजेंद्रमोक्षपापुण्यकलस्यार्द्रिष्टक
सणः॥ सर्वरत्नमयः श्रीमोक्षिकदे
नामपर्वतः॥ सतःपर्वतराजस्यस
मेराभास्करयति ॥ दीरादत्तल
वीक्ष्यैथौतामलशिलातलः॥ ५॥

उत्थितासागारेभिर्वादेवार्धिराणासे-
वितः॥ अफरोभिःपरिवृतादेवार्धिरा
णासेवितः॥ १५॥ गायैर्वकिंनरैर्यक्षैः
इवारणापेनराः॥ रुद्रैःसिंहगानैर्द्र-
वहतमात्रोविराजते॥ १५॥ पुन्रागैः

श.
८

कर्णिकारैश्च सविल्वे दिव्यपादसैः
चूतानि वकटं वश्च चटनागरुचं पर
कैः ॥ १३ ॥ सालस्तालस्तसालैश्च
नरुभिश्चान्नैस्तथा ॥ वज्रलैः कु
टप्रैश्च सरलैर्देवदारुभिः ॥ १८ ॥

मंदारकसमैश्चान्यैपारिजातैश्चसर्व
तः॥ पर्ववद्भवित्येवैतैःशाभितःसम
लंकृतः॥१॥ नानाधातुकिंतैःपुंरा
प्रसवद्विसंमततः॥ इकैःशाखा
रुगैःसिद्धैःमातृगणैश्चसदासुदः॥१॥

गो.
२

जीवजीवकसंचुष्टचकोराशिविना
दितं॥ यद्यथासमप्रालम्बान्तापुनरु
मिवोत्थितं॥ १॥ तस्यैककोचनंशृंगं
सर्वतयादिवाकरः॥ नानाप्रुष्पःस
माकीर्णानानागंधैःसमाकुलं॥ १॥

ग.
१०

तप इतमदास्थाने विवित्रसरसउम
विद्याथरपुरंतत्रदेसप्राकारतोवर
एस॥१५॥ तरुणादिमसंकाशंत
नकाचनसान्निभं॥ वालरूपदि
कसोपानेवइयेसाशिलातल॥१६

द्वितीयं राजतं मृगं सेवते येन प्रा
कः ॥ पाउरा बुद्धसंकाशान् धारयन्
सन्निभं ॥ ११ ॥ वनेन्दुनीलवैद्यतेर
जासिभासयानिभः ॥ द्वितीयं ब्रह्म
सदनं प्रकृष्टं मृगं सुन्नमं ॥ १५ ॥ अ-

रा.
॥

नातमनपसो लोके ये च पापकृता न
राः ॥ अनाराधितो विदः शैले प
प्रपन्निते नराः ॥ १२ ॥ तस्य सावमतः
दृष्टे सरः काचन पंकजे ॥ कारं उव
समाकोणं राजदंसा पशो भित ॥ ५

नो ब्रूतदसद्वादिष्यं नानावर्त्तना पशे-
भित्ते ॥ अप्रययाणा संकाशांसिद्वयो-
र्थवसेविते ॥ १० ॥ पद्मययाससप्राख्य-
तायायाणाससविते ॥ नतत्कृतच्चा-
पप्रपतिनिन्दशासाननास्तिकाः ॥ १५

सतध्रुवरसंयुष्टं च कोरशिखिना-
दिते ॥ कसलोत्पलकल्हारं पुंशो-
कोपशोभितं ॥ कसलैः शतपत्रैश्च
काचने समलंकृतं ॥ यतैरंशुकैः
प्राप्येष्वेकाचनसन्निभैः ॥ ५१ ॥

ग.
१२

गत्सैः केच कवे एरुनां समंतात्परि-
वारितं ॥ अत्पुडुतं सदा स्थानं विवि-
त्राशावरा कुल ॥ ५१ ॥ शतयोजनवि-
त्तीर्णादशयोजनस्य प्रते ॥ एवातेन-
दिगणां प्रोक्तं शरयैरिवानिर्मलं ॥ ५२ ॥

उपहायाय देवानां सिद्धाय चित्तपे-
कं जे ॥ तस्मिन् नरासि उष्टात्मा विस्त्र-
वातर्जना प्रयः ॥ ५१ ॥ आसीद्वा देवा-
र्जेंद्राणां उवाच धर्मो महाबलः ॥ अथ दे-
वो ग्बलशुचिः कदाचिद्भूतपूयपः ॥ ५२ ॥

ग.
१३

आनयासहस्रकानाकरेणपरि
वारितः॥ सदसावीजलाकातोपाद
वाशीवपर्वतः॥ ४॥ वासयन्मधुगार
धेनसहस्रैरावतापसः॥ राज्ञाह्यं
जनसंकाशासदाचलितमानसः॥

४८

द्विषितः पातका सो सो ववती एणश्च
तत्सर्वः ॥ ग्रहणात्स्तस्य ततो वेयाद्
स्ते ससुपद्यत ॥ ५२ ॥ सनीलपंकजव
ने श्रवसमथगता सर्वा ॥ गर्हीतस्ते
न रौद्रेणायादेणा व्यक्तमूर्तिना ॥ ५० ॥

रा.
१५

पश्यन्तीनां करेणानां क्रोशन्तीनां च
द्वारुणा ॥ नीयते पक्ववनेन ग्राहणा
तिवलीयसी ॥ ५॥ राजश्चाकर्षते नी
रया दश्चाकर्षते जले ॥ तयो रासी
मदाप्रहं दिव्यवर्षसदसकं ॥ ५॥

द्वारुणः संयत्तापाशो निष्प्रयत्नशर
निष्कृतः वेष्ट्यमानासु चोरेस्तपाशो
नोवाट्टहंतया ॥ विस्फुर्य च यथाशा
स्मा विजोशास्तमहारवान् ॥ व्यथितः
स निरुत्साहो गृह्यते चारकमेणा ॥

रा.
१५

परमापदमापेनोसनसाचिंतयदु-
रिं॥ सत्तु राजवरः श्रोमो नारायणा-
परायणा॥ ५५॥ तमेव शरणं देवं
गतः सर्वात्मना तदा॥ पकाशो नि-
ग्रहो नात्मा विष्णुहेनां तदात्मना॥ ५६

जन्मजन्मातवाभ्यासाद्वक्तिसामानाहु-
उधेजे॥ नान्यदेवं महादेवात्सृजयासा
सकेशावात॥५०॥ दिग्वाहस्वराम्भ्रा
नभ्रपादंगानोदरे॥ आदिन्यचेदन
यत्नमनेनविचिंतोमवि॥५१॥ अस्म

रा.
५२

तात्मानमेवाभंशोवचक्रगादायरे ॥
सहस्रशुभनामानमादिदेवसन्निवि
धे ॥ ५२ ॥ प्रगल्भपुष्करायेणाकाचनेक
मलोन्नमं ॥ नैवेद्यमनसाध्यात्वाप्र
जाह्वत्वाजनादित ॥ ५३ ॥ आपादिमो.

तमन्विच्छन्नाजस्तोत्रमुदीरयेत्॥६०॥
गार्जेदुवाच॥ नमो मूलप्रकृतये अरु
जिताय महात्मने॥ अनाश्रयाय देवा
यानि स्रष्टाय नमो नमः॥६१॥ नमः अ
शायवीजाय आर्षयाय प्रवर्तिने॥ अ

श.
१३

नंता रायचैकाय अत्यन्ताय नमो-
नमः॥ ८१॥ नमो रायचैकाय नमो-
रायचैकाय नमो॥ अतर्क्याया प्रमे-
याय अतर्क्याय नमो नमः॥ ८१॥ नमः
शिवाय शान्ताय निश्चिन्ताय यशस्विने

सनातनाय प्रक्षीयपुराणाय नमोः
नमः॥६५॥ नमोजगत्पतिभ्यो वि
द्वाय नमो नमः॥ नमोस्तपश्चक्राभा-
य सौख्ययोगाद्देवाय च॥६५॥ विष्णवे
स्वराय देवाय शिवाय हरये नमः॥

श.
१८

नमोस्तुतेवदेवायनिर्गुणायगुणा
त्मने॥८८॥ नमोदेवादिदेवायस्वभावा
यनमोतमः॥ नारायणायविष्णवे
देवानां परमात्मने॥८९॥ नमोतमः
कारणवासनायनारायणायामित

विक्रमाय ॥ श्रीशान्तेवकासिवादा
धरायनमास्ततस्सपुरुषोन्नमाय ॥
मस्यायवेदातिलकायमहोदराय
सिंहायदेवनिधनायवत्तर्भजाय
ब्रह्मेन्द्ररुद्रमानिवायसस्ततायदे

रा.
१५

वोत माय विरजाय न मोक्षताय ॥ ६९ ॥
नारैंद्रशेषशायनासनसप्रियाय गो
दीरदेमसुकनीलचनोपमाय ॥ ७० ॥
तोवराय मधुकैटभनाशनाय वि
साय वारुमुकुटाय नमोत्तराय ॥ ७१ ॥

नाभिप्रज्ञातकसलस्यचतुर्भुजाय
होरोदकाराणानिकेतनशोभनाय
नानाविचित्रसंक्रांतांगदभूषणाय
योगोच्चरायाविरजायनमोवराय ॥ १ ॥
भक्तिप्रियायवरदीप्तिस्वदर्शनाय ॥

ग.
२०

फलारविंदविपुलायतलोचनाय॥
देवेंद्रविचित्रासनायतपाकषाययो-
गीश्वरायविरजायनमोक्तताय॥ ३२
नाशायणायनरलोकपरायणाय
कालायकालकलनायतलोचनाय

समायरावणाविनाशकतोयमाय
धीरतिलकायमहोदराय॥ पद्मास
नायमणिज्जडलभूषणायकंसात
कायाशिशुपालविनाशनाय॥ गो
वर्धनायसरशात्रुविनाशनायद्वार

ग
२१

मोदरायविरतायनमोदराय ॥५॥
बलासनायविरतायनायलोह
कायनायात्मभवाद्भवाय ॥ नारा-
यणायात्मादितायनायमहाव-
राहायनमसकरोमि ॥॥५॥

कुरुस्यमव्यक्तमविन्मयं नारायण
णोकारणमादिदेवं॥ पुण्यान्तशेषपुरु
षेषपुण्यान्तवासेदेवशरणोप्रपद्ये॥ ७
अदृष्टमख्यमनन्तमव्ययमदृष्टं
योश्चलमयसनातनं॥ वदन्ति ये वपुः

ग.
२२

रुषं पुराणं न वा स देव शरणं प्रपद्ये
उतिष्ठतस्तस्य जलं रुक्मं तस्य महावरा
हस्य महाविद्यया ॥ वितन्वता देवसंघे
शरीरं लांकातरस्या मुनयो वदन्ति
॥ ७८ ॥ योगेश्वरं चारुविचित्रमौलिं

ज्ञेयं समक्षं प्रकृते परस्य ॥ तेन तस्मा
त्स प्रवरं वरं पतं वा स देवशरणं प्र-
पद्ये ॥ ५॥ कार्यक्रियाकारणसप्रमे-
यं हि रणपवाद्देवरपद्यनाभं ॥ महाव-
त्स वेदां नाथं सरोतसे व्रजामि विस्तंश

ग.
२१

रणां जनार्दनं ॥ किरीटके शूरमहार्क
निष्कैराप्यंतमाल्यकृतसर्वगात्रं ॥
पीतांबरंकाचनभक्तिचित्रमालाधरं
केशवमभ्युपैसि ॥ ८ ॥ भवोद्भववेदाव
दावरिष्टमादित्यचेद्राश्रितसुप्रभावं

यो यात्मके सोऽप्यविदो वरिष्ठे प्रभे प्र
पद्ये च कृतमात्मवते ॥ यदन्तरब्रह्मव
देति सर्वगो निशो यन्महत्सु सा वात्स्यम
च्यते ॥ तस्माच्चरुक्तमना तमयैः
सनातनं लोकमकुरुस्म रासि ॥ ८३ ॥

गो.
५

श्रीचिताकं महादेवैवेदसायमन्त्रप
मे॥ प्रपद्ये सत्समचलवरेण्यसम
यप्रदम्॥ ८४॥ नमस्तस्मैवरादाय
लालयाद्वरतेमहोम्॥ विरमथ्य
गतायस्मैरुशवरावरायते॥ ८५॥

प्रभवे सर्वभूतानां निर्गणोपरमेष्ठ
रे॥ प्रपद्ये मुक्तसंगानां यतीनां पर-
मायानि॥ ६६॥ भगवन्तं यथायथा
सत्त्वं परमं पदं॥ शरणं पशरणा-
तीनां प्रपद्ये भक्तवत्सले॥ ६७॥ त्रिवि

ग.
१५

क्रमं त्रिलोके शं लोका नो प्रपिता स
ह ॥ यो यात्मानं सदात्मानं प्रपद्ये ह
जना दने ॥ ८८ ॥ आदिदेवमजं शुभ्रं
व्यक्ताव्यक्तं सनातनं ॥ नारायण
मणीयां संप्रपद्ये वात्सल्येण प्रियं ॥ ८९

अक्रूपायाय देवाय नमः सर्वसद्वार
त्मने ॥ प्रपद्ये देवदेवेशमणीयासम
णीयया ॥ १० ॥ एकैकाय लोकत्रयाय प
रतः परमात्मने ॥ नमः सहस्रशिर
से अनन्ताय महात्मने ॥ १० ॥ तमेव पर

ग.
२६

सदैव सखयो वेदपारगाः॥ कीर्तयेर
तिचये सर्वब्रह्मादीनां परायणा॥१॥
नमस्ते पुंडरीकाक्षभक्तानां ममये
कर॥ स ब्रह्मण्यप नमस्ते स्तत्रादिमा
शरणायान्ते॥१॥ नावद्भवत्तमेडः खे

विंत्पासंसारसागरे॥ यावत्कमलप-
त्रात्तनस्मरामिन्ननादेन॥ १४॥ ओ॥ उ
वाच भक्तितस्यानुसंविन्मनायास्या-
मोवसस्तवान्॥ प्रीतिमाभवनात्तन-
सत्वावकयादाधरः॥ १५॥ आरुसयाक

रा.
२३

इंविस्तराजगामसरोत्रमे।सानिधेक
ल्ययासासतस्मिंसरासिलोकष्टक॥१॥
ग्राह्यस्तगजैश्चनग्राह्यचनलाशया
न॥उज्ज्वाराप्रमेयात्मानवसासधुर
सूदनः॥२०॥ जलस्थेयारयासासर

याद्वेवकेणासाधवः॥ मोचयासास-
नायाद्वेपापेभ्यः शारणागतं॥ सदिदे-
वलशापनद्वेगाधवेसन्नमः॥ याद्व-
त्वमगासत्कस्तदेवपाप्यादिवेगतः॥
इदमस्यपरमस्यराजस्यरापतमंभू

ग.
२८

एतत्पुष्पिष्ठिरुवाच ॥ कथं शोभापोद्भवना
गंगोयं वीणां सदात्मना ॥ प्रतदिच्छाम्य
दंष्ट्रां विस्तरेणापितामहः ॥ १०० ॥ श्री
कउवाच ॥ हाहाहृदिरिति व्यानौगी-
तवाद्यविशारदा ॥ इति तौ शार

पितृतेन देवलेन महात्मना ॥ ॥ उर्व-
शीमेन कारभातया चान्यपराया-
णाः ॥ शाकस्य पुरतो राजन्त्यतश्च
समथ्यमाः ॥ ॥ ततस्तृतीयायमाना
गंधर्वराजसच्चानिः ॥ अन्योन्यवक्त-

गो.
२५

स्यंङाशाक्रस्यपरतस्तदा॥१॥ आव
यो रुभयो मध्येकः स्त्रेष्टो गीतवाघवे
तवदस्वसरस्त्रेष्टः स्तावा गीतस्य लक्ष-
णा॥ गंधवे यो वचः श्रुत्वा प्रसुवा वशात
कृतः॥ पुनर्यो गीतवाघेष्टा विशेषेनो-

पल्लस्यते ॥ ५ ॥ एकपवसुनिष्टेष्टोदे-
वलोनामनामतः ॥ पुवयोसशायक
नामवेष्टातिनसंशयः ॥ ६ ॥ ततस्तत्ता
शक्रवचोनिशस्यप्रणास्यराजनाशि
रसासुरसुर ॥ गतोसुरष्टानयकां

ग.
१०

द्विगोतौ यत्राश्रमेतिष्ठति स हि जा
ग्रः ॥ ७ ॥ ततो हृष्टाश्रमिष्ठे देवत्वं
संशितव्रतं ॥ आर्षे वायसदात्मानं
व्राचतः पार्थसंस्थितौ ॥ ८ ॥ शक्रेण
प्रथितो देवत्वं तस्माप्येहि नोन्नतः ॥

पकस्य च न ये देहियन्ने स न सिवते ते
एयं करं तो गा यन्तं स चिरं सधुरस्व-
रा ॥ ना किं विददते वा को मुनिः सो न ह
स्य धारणात् ॥ १० ॥ अथ त्रापि पदं ते वा
ना किं विददते मुनिः ॥ तदा तो कपि-

ग.
३१

पित्तौ तस्य देव लस्य सदात्मनः ॥ क्वच
न स्नेहा तदा वाक्परा गंधर्वो कालनोदि-
नौ ॥ मूर्खो येनाभिज्ञानातिनिश्चयं हं ह
गीतये ॥ १५ ॥ निशाम्य तद्वचस्तेषां गंध-
र्वीणां सदा विनो ॥ क्रोधा दुःखाय विप्रैः

इदं वचनं सर्ववीत ॥ यः पठद्गुडयात्मा
तथा हृत्तया तस्मै हृत्तयाः ॥ त्वमेव राज
राजस्तु भवसुखी रिराद्धरे ॥ ततस्तु
शापितो तेन देवतेन मयात्मना ॥ प्र-
णम्य शिरसा विप्रं गंधर्वा विट्मूच ॥

रा.
३२

ममंउलेगतौस्यावांप्रसादंकरुसन्न
म॥ निश्चयेवदविप्रदयेनशायाहि
मोचने॥ १८॥ तनरुत्तापुयनोहृष्टार
वाभोशापमयादिनो॥ प्रसुवाच-
मनिश्चयेरायवीणासयान्विते॥ १९॥

मेरुदृष्टेसरोरम्पेवद्वचत्तसमाक
ने॥ नानापातानिनादादंदितीयेइ
वसागरः॥ १८॥ तस्मिन्सरोवरोरम्पे
नित्येयादिसिष्याति॥ त्वधार्तेस्त
त्रमातंगोरासिष्यातिनसंशयः॥ १९॥

रा.
११

तदेवदेवदेवदेवशास्त्रेनाध्यातेनात्रसंश-
यः ॥ ततोनायायणाः प्रीताशापाह्वा
मेचयिष्यति ॥ १० ॥ इत्युक्त्वावृषिणा-
तेनवरैरणेतोप्रमादितो ॥ पवंपुरा-
गतोभूत्वाश्रुत्वागाङ्गावागानिह ॥ ११ ॥

क्रोधोऽपि वरतत्पतदातानासंप्रय-
च्छति॥ आपदि मुक्तापुत्रापदनाग-
धर्वप्रवच॥ २॥ राज्ञोऽपि मोक्षताया-
नाश्रीकलेन विमोचिताः॥ तस्मा-
द्व्यापादिनिमुक्तः प्राणो वा विष्कतो-

रा.
१५

भवेत्॥ सखस्वस्ववपुः प्राप्पप्राणिप
त्यज्जनादने॥ राज्ञोरायवराजस्वपस्व
निश्चानिमांरात॥ १५॥ प्रीतिमास्वउरी
काक्षः शराणांरातवत्सलः॥ अमय
तत्रदेवशस्त्राभ्यांचैवपुपूजितः॥ १५॥

इदं चैव महावाद्यो गान स्पच प्रभाषि
ते ॥ अनेने गान राजानेन सवत्स पुसुद
न ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यो मां चोच सर-
स्ववशाद् स्पच विद्वारणं ॥ श्रीसुको-
चकवेणानात्रपंचैव समाश्रयः ॥ २ ॥

रा०
१५

असंख्यं भास्करं रांशानैमिषारण्य
प्रक्षरे ॥ प्रयागं ब्रह्मतीर्थं चटुङ्कार
ण्यमेव च ॥ १८ ॥ पुराणाय सचरिते
भारताख्यानसुत्रम् ॥ विभूतिविह
सत्रपचरुवराजसनुस्मृति ॥ १९ ॥

प्रणावचक्रकृतत्रंगारुडं मेरुपर्वतं
त्रुपकाचनमलमानं त्रुपमेरुसत
स्पव ॥ १० ॥ ये सारिष्मतिमनुजाः प्र-
यत्नास्थिरबुद्धयः ॥ ३० ॥ स्वनातशान्ति-
तेषां स्वमश्चमविष्मति ॥ ३१ ॥ अ-

ग.
३६

निरुद्धं गानं प्रादेवा स देवं महायु-
नि ॥ संकर्षणा महात्मान प्रयुञ्ज-
वत येव च ॥ ११ ॥ नारासिंह च नाराय-
सिंह संहारकारक ॥ सत्यक सं-
वराह च वासनतास्यं स्वच ॥ ११ ॥

विष्णुपंथीके शो गोविंदमधुसू-
दनं॥ त्रिदशैर्वेदिते देवदेव भक्तिम-
नो हरिं॥ १५॥ वैकुण्ठेऽष्टमने भक्ति-
देमधुसूदनं॥ पतानि प्रातः कृत्या-
यं संस्मरेति च ये जनाः॥ १५॥ सर्वेषां

ग.
१२

पैप्रमुच्यन्तेपुणपलोकसवाशुयुः॥भी
षवाचपवमुक्तासदाराजनाजेंद्रस
थसदने॥१६॥स्पर्शायामासदस्तर
नराजाराधवपवच॥नौचस्पर्शार
ततःसद्योमात्यावरथरःशुचिः॥१॥

तमेवमानसं प्राप्य जगत्तः सिद्धिं
लये ॥ ततो दिव्यवपुर्भूत्वा हस्तिरा-
दुपरसं पटं ॥ १८ ॥ गच्छति स्म मदावा-
हानायायणा परायणा ॥ ततो नाया-
यणाः श्रीमान्मोक्षयित्वा गच्छन्तं ॥

ग.
३८

अविभिः स्तयमानोऽप्येवेदमस्य पद
तैः ॥ ततस्तु भगवां विस्तु उर्वित्तव
गतिप्रभुः ॥ ५० ॥ शो विचक्रवादापार
णि रेतथ्या न प्रीयाष्टिर ॥ गजैर्दमात
णो हृष्टा सर्वचंद्रपुरागमाः ॥ ५१ ॥

बलाणामयताकृत्वा सर्वेषां जलव
स्तदा ॥ ववेदिरे महात्माने प्रभुना रा
यणा परं ॥ ४१ ॥ विस्मयो फलतयन
प्रजापतिपुरःसरः ॥ य इदं शृणुया
निम्पे प्रात रुध्यायमानवः ॥ प्राप्नुयात्पर

ग.
१२

मोसिहिङ्गः स्वमेतस्य न प्रपति ॥ राजेन्द्र
मातृणां पुण्यं सर्वपापप्रणाशनं ॥
आवयेत्प्रातः कृत्या यदा च साधुरवा
भयात् ॥ ५५ ॥ अनेनाहिकरुपेष्टसंशत
नकाथितेन च ॥ राजेन्द्रमातृणां नवर

सद्यापापास्तमुच्यते॥ सद्यानेकयित्ते
राजस्यवित्रेपापनाशने॥ कीर्तयस्वम
दावाद्वागान्द्रस्यमदात्मनः॥ चरितेपु
मकर्मसाणिपुष्करवर्धतेयशः॥ श्रीति
मांसुडरीकांतगान्तेः॥ स्वास्तमुक्तवान्॥

ग
धं

वैशंपायनवाचपतञ्जलसहावादीभ
रतानोपितासहः। गजैर्दमाक्षरा
जाकेतोपुत्रेषुयाहिः॥ आहोभिः
दितासम्पत्तौवैदपारयैः॥ पुन-
यासासदेवेशपाथस्यसुसुहने॥ ५॥

विस्मयोत्फलनयनाः श्रुतानाया
स्यमादराणां ॥ अथयस्तुमहाभायास
वैशांतलयस्तदा ॥ ५० ॥ अनेवरेणपव
रपयनाभंसदावल्लवेदनिधिंसरे
शा ॥ नवेदयास्यप्ररुषप्रराणववोदिर

ग.
ध।

वेदविदो वारिष्टे ॥ पतन्सु एषं महाबा-
हो जनानां पुण्यकर्मणां ॥ इत्थं मह-
शने वारिष्टे श्रुत्वा पापास्त्यसु व्यत ॥ न-
स्मात्वा हि महाबाहो प्रपद्ये शरणं ह-
रि ॥ यदा महायादृशं होत काननं ॥

सप्रोष्यते पद्मवनसद्वादिपे॥ विमो-
तया मासराजं जनादेन स्मरामि उः
स्वप्नाविनाशानेदरि॥ ५४॥ परंपुराणां
परं संपावित्रं पुराणमोशं सर्वलोक-
नाथं॥ सदा सर्वरचितपादपद्मसना-

ग.
ध.

ननेलोकारुंस्मरामि॥वरयान्तर-
णादिमार्तिदेतोःपुरुषवरस्तो-
द्विष्टदेह्यान्॥सन्ततिपदेतिमामिधे
ननेषांभवमरणान्तिकान्निषापदेनि
थमद्वद्वदमूलावेदस्कदपराणाशा

वाचः कनकसुसोमो तफलो मर
युसुदनपादयो नयति ॥ ५० ॥ नमो ब्र
ह्मण्यपदेवाय गोब्राह्मण्यदिताय च ॥
नमो दिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो
नमः ॥ आर्त्ता विषस्ता शिथिलाश्च भी

रा.
४१

ताचोरेषु च व्याधिषु वर्तमानाः ॥ सं-
कीर्तिना रावणाशत्रुमात्रे विमुक्तः
त्वासा विना भवति ॥ ५५ ॥ वैदेरा मा-
यणा च वपु र्गणे भारति तया ॥ आर्द्रा
संयतया चानेह रिसर्वत्र गोयते ॥ ५६ ॥

पवेकाप्यकलस्य कृतः प्रणामोदर
शास्त्रमेधावचनतत्त्वम् । दशाक्षम
ये पुनरेति न लक्षणप्रणामो न र
पुनर्भवाय ॥ ६१ ॥ सर्वं यन्मम
यो मेरुः सर्वाश्च ये ॥

ग.
ध

सर्वतीर्थसयौगंगासर्वदेवसयौ
हरिः॥६१॥ गीतासदसनासैवस्तव
राज्ञोऽप्यनुसूतिः॥ राजेद्रमातृगावै
वपंचत्रयानिभारत॥६१॥ इति श्रीर
स न सहस्रसंहितायां वैर

योसि **कां** शोति **प** वे रिण **श्री** राजे **द्व**
मो तणां समापतम् ॥ ॥ ॥ ॥

